
Hahota
DARGAY

SZKENNELÉS ÉS UTÓMUNKÁK:
HURAM IMRE
2013

A LEGBÖLCSEBB ÁLLAT

Összegyűltek az állatok az erdő szélén, hogy eszüket villogtatva megvitassanak egy nagyon fontos, mindnyájukat régóta foglalkoztató kérdést. Az antilop nyújtózkodott, ásított, majd felállt a szónoki emelvényre, egy fa kivágott tuskójára, és belefogott rövid beszédébe:

— Az a vélemény alakult ki bennem és négylábú társaimban, hogy a víz nagyon, de nagyon nyirkos. Köszönöm a meghallgatást.

Amikor az antilop visszament a helyére, a kígyó sziszegve az emelvényre csúszott:

— Én és hidegvérű rokonaim azt állapítottuk meg, hogy a víz nemcsak nyirkos, hanem nagyon is nedves. Valósággal lehűti a testünket. — Azzal sziszegve visszakúszott a helyére.

— Igaza van a kígyónak! — mondta az emelvényhez ugrálva a kenguru. — A víz szabályosan nedves, olyannyira, hogy szinte csurog.

A marabu ekkor megsuhogtatta a szárnyait, felröppent az emelvényre, és kimondta a bölcs igazságot:

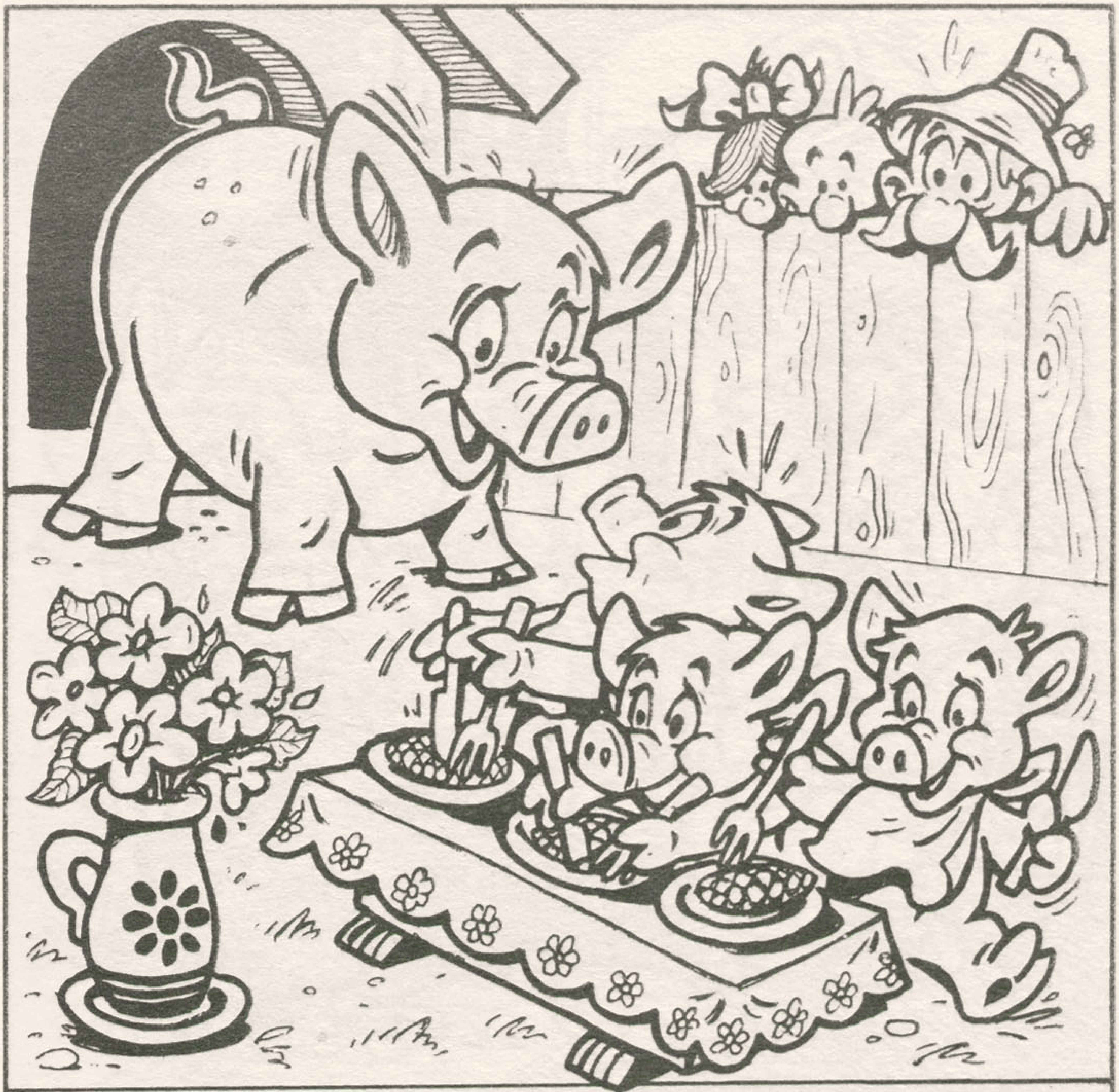
— Az a tény, hogy a víz nyirkos, feljogosít arra a kijelentésre, hogy ha a víz valóban nyirkos, akkor már nedves is. Tehát majdnem biztosra vehetjük, hogy a víz, hogy úgy mondjam: vizes.

Ettől fogva a legbölcsebb állat a marabu.

A KAKAS

Tollruhája színes, a taraja piros,
trónja sok-sok kacat, összegyűrt papiros.
Baromfi országnak ő az ékessége,
kedvét lesi mintegy negyven felesége.
Udvarhölgyei is kárálva imádják,
végezetül persze őt is csak levágják . . .

A DISZNÓ

Sertéséknél fura divat kapott lábra,
el is jutott híre hetedhét országra.
Kikerülnek minden pocsolyát és sarat,
rózsás tisztaságuk elismerést arat.
A gazda meg a gyerekekre csak így szól:
ragyogjon a szobátok, mint egy disznóól!

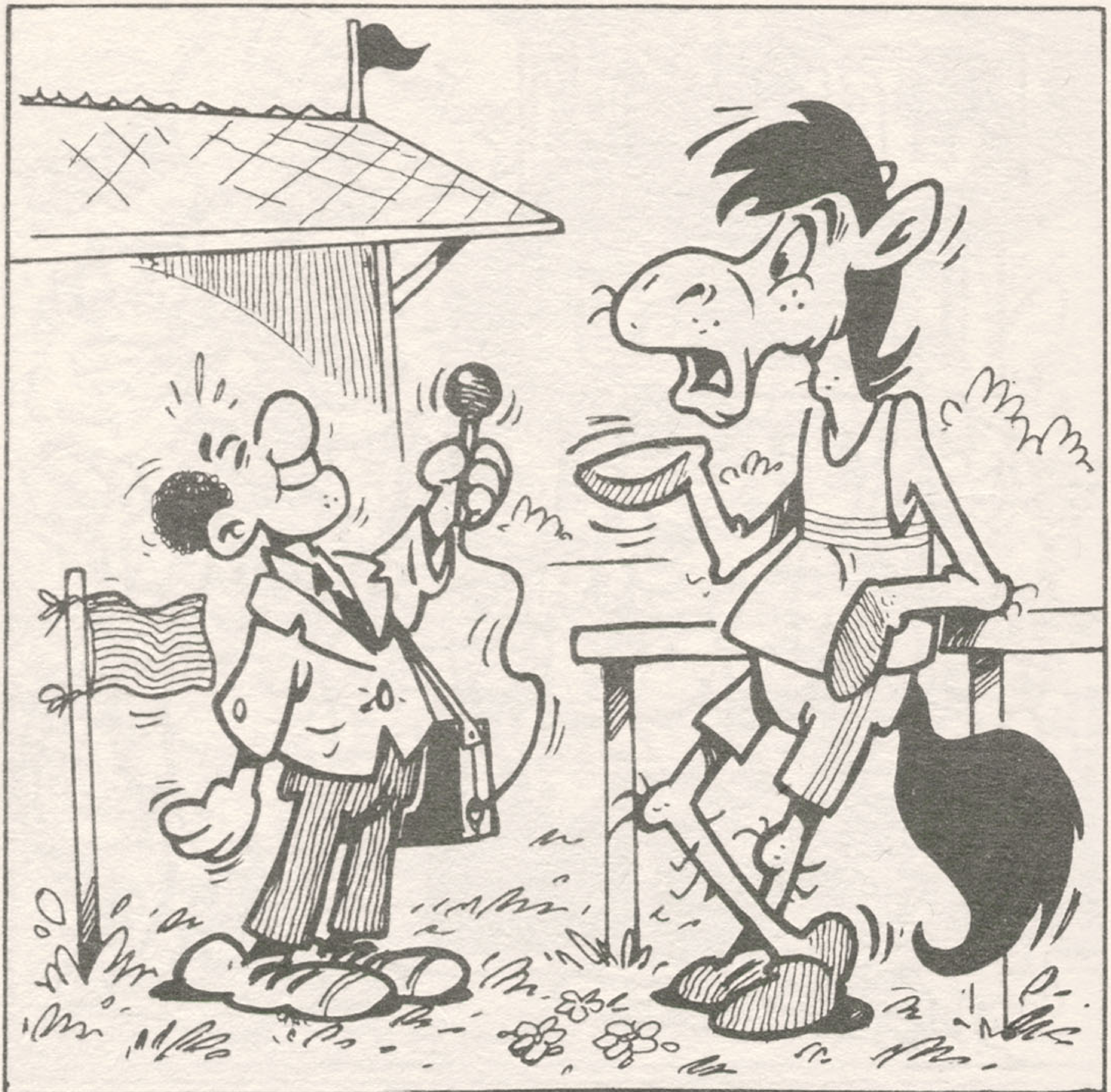
A KUTYA

Éber éjjel az őr, nem lesz itt galiba,
pihen hát a sok-sok kacsa, csirke, liba.
De jaj, sátáni hang tépi szét a csendet,
a vad harsonaszó eget-földet renget!
Szegény szárnyasok hajnalig zsörtölődnek,
míg az éber strázsa mély álmán őrködnek.

A TEHÉN

Futótűzként terjedt el a szenzáció:
a Tejbárban rendszeres a tejdáridó!
Foltos Riska szeretettel lát vendégül,
a bárban most is három mohó vendég ül.
A tejet, sajtot, tejfölt folyton majszolnák,
s józanul egymást ugyan miért hajszolnák?

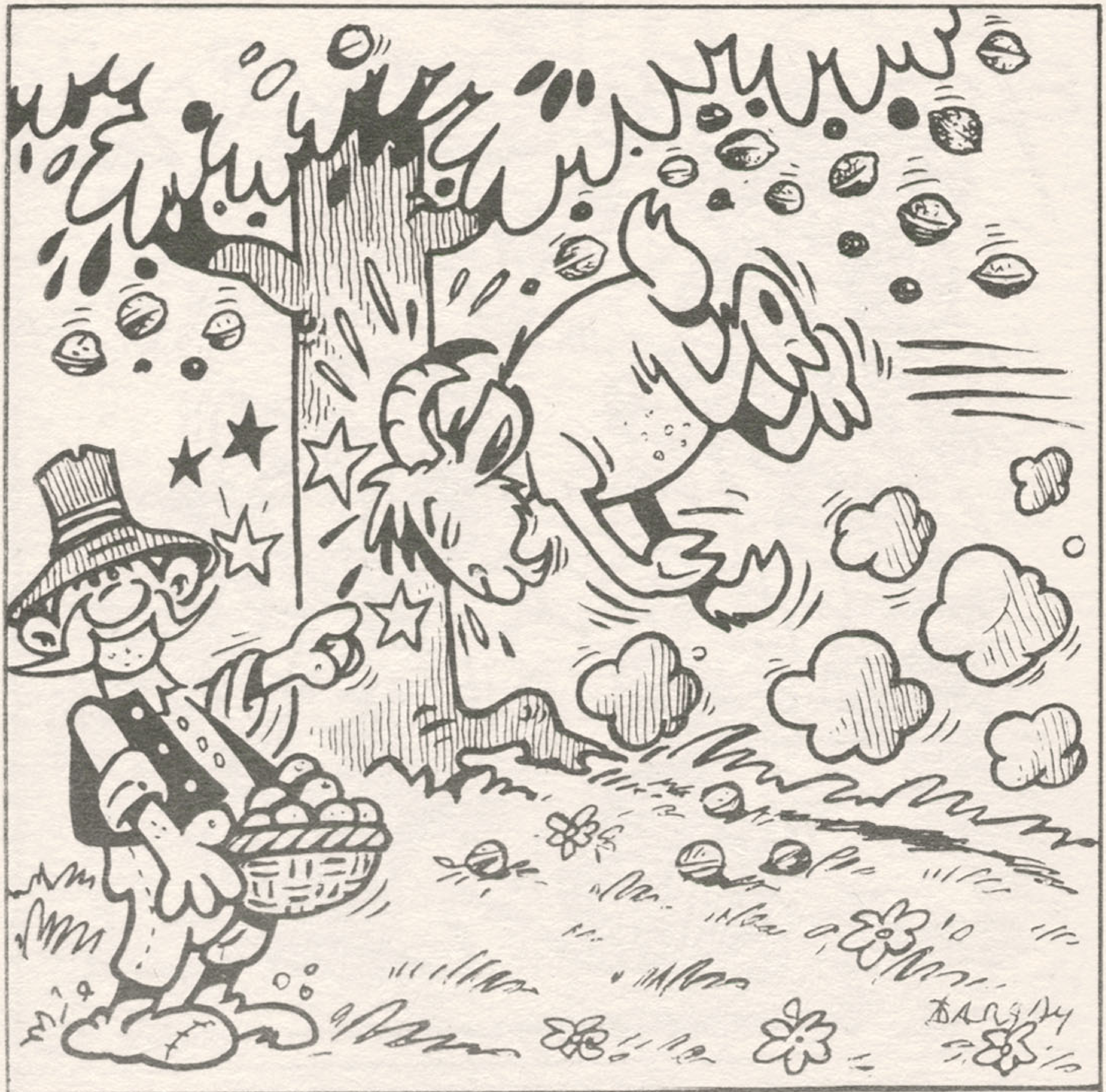
A LÓ

— Őseim még szántottak és terhet húztak,
az emberek miatt sokat háborúztak.
Szerencsére nekünk már nem ez a sorsunk,
az tesz értékessé, hogy futunk és ugrunk.
Ebben bajnok vagyok, valóságos tanár!
Mert egy ló is lehet olykor hiú szamár . . .

A MACSKA

Szinte zsonglőr ez az aranymancsú csatár,
tudja ezt az udvar, meg az egész határ.
Már éppen meghívták a macskacsapatba,
amikor kitört a nagymama haragja.
Féltett fonalait zárt fiókba tette,
s a macska játékjogát felfüggesztette . . .

A KECSKE

Nagy a diófa, a gazda öregecske,
jól jön ilyenkor egy kötekedő kecske.
Egy másik bak képét a fába kell vésni,
aztán kényelmesen már csak azt kell nézni,
ahogy a bősz állat nekiront a képnek,
néhány perc, és vége a dióverésnek . . .

SÓDER

Házasodj meg, hogy megoszthasd a problémáidat, amelyekről eddig nem is tudtad, hogy léteznek!

*

Lányok, törődjetek bele, hogy inkább szépek vagytok, mint okosak. A fiúk ugyanis jobban látnak, és kevésbé szeretnek gondolkodni.

*

Igaz, hogy az egészséges emberek tovább élnek, de sokkal több idejük megy el a kocogásra.

*

Segítsd a rendőrség munkáját — add fel magad!

*

A hipochondria az egyetlen betegség, amiben nem szenvedek.

*

Nem tudtam betenni a kontaktlencsémet. Útban volt a szemüvegem.

*

Nem tudom, mit akarok, de tudom, hogy szervezzem meg.

*

Este korán fekszem, reggel késõn kelek. Csak azt nem értem, délutánonként miért fekszem órákig álmatlanul.

*

Egyre bonyolultabbá és bonyolultabbá válik egyszerűen élni.

*

A legjobb megmondani az igazat, azt úgyse hiszi el senki.

*

Egyedül érzem magam a nyeregben, mióta a lovam elpusztult.

TABI LÁSZLÓ

AZ ÉN INFLUENZÁM

Az idei enyhe és többnyire nyirkos tél a hűléses megbetegedéseknek két fő válfaját produkálta: az enyémet és a tiédet. Noha objektív tüneteiben a kétféle megbetegedés teljesen azonos, mégis megállapítható, hogy az enyém lényegesen súlyosabb kimenetelű, mint a tiéd, sőt, amíg az enyém életveszélyesen makacs volt, és általános testi, lelki, idegi és anyagi leromlást okozott (s csak vasfizikumomnak köszönhető, hogy megúsztam), a tiéd csupán könnyű náthának bizonyult, melyből pusztán hipochonder természeted csinált betegséget (s merő kényeskedés volt csak egy órára is lefeküdnöd).

Az én lázam csakúgy 37,4 volt, mint a tiéd, de amíg az enyém szinte elviselhetetlenül kínzó bágyadtsággal, a kezek és lábak tartós elzsibbadásával, a tüdő felpuffadásával és a mellüregi szervek könnyen végzetessé válható lötyögésével járt együtt (s ilyenformán teljesen indokolt volt végrendelkeznem), a tied szimpla hőemelkedés volt csupán, melyet említeni sem érdemes, legfeljebb csak azért, mert szép, piros színt varázsolt az egészségtől amúgy is sápadt orcádra, s ezenfelül alkalmas lett volna arra, hogy a futó kis lázak ismert hatásaként fokozza vitalitásodat (ha szánnivaló nyimnyám módjára ágynak nem dőlsz, hogy sajnáltasd magad).

Én is köhögtem, és te is köhögtél. De minő különbség a két köhögés között!

Én valahányszor köhögtem, mélyről, kitapinthatóan a térdízü-

leteimből köhögtem. A fuldokló köhögés következtében szemem, fülem, orrom nemegyszer eldugult, és összecsomózott zsigereimet a gyorsan elősiető mentőorvosnak kellett kibogoznia. Te hallhatóan a torkodból köhögtél, sőt nem is a torkodból, hanem éppencsakhogy a fogaid mögül, kínosan erőltetve, s csak azért, hogy környezetedet halálra idegesítsd.

Az én influenzámat a megfelelo mennyiségben adagolt germicid, panafluid, aszpirin, kalmopirin, termofor, forralt bor és nem utolsósorban a körültekintő sebészeti beavatkozás végül is csodával határos módon meggyógyította. A tiédet teljesen felesleges volt napokon át citromos teával kúrálni, őszintén szólva sokkal rokonszenvesebb lett volna, ha nyíltan kijelented, hogy azért iszod a citromos teát, mert amúgy is szereted.

Egészen természetes, hogy válságos állapotomban a körzeti orvost kihívatnom nemcsak indokolt, de kötelességem is volt, mert munkásságom, valamint az átlagost jóval meghaladó képességeim arra intenek, hogy vigyázzak magamra, mint legfőbb értékre. Hogy azonban a körzeti orvost te — néhány közönséges orrfúvás miatt! — kihívatni nem átallottad, az arra mutat, hogy egyrészt sajnálatosan képzelődő vagy, másrészt el akartál bliccelni egy munkanapot. Ehhez pedig — noha sem te, sem munkád nem sokat nyom a latban — nincs jogod.

Hogy a körzeti orvos hozzám nem jött ki, az csak minősíthetetlen indolenciájával magyarázható, mert bár utóbb csakugyan rendbe jöttem, az különlegesen erős szervezetemnek és dacos élniakarásomnak köszönhető. (Meg is írtam az esetet a Ludas Matyi „Le a bürokráciával!" rovatába, de — és ez felháborító! — nem közölték.)

Hogy az orvos hozzád nem jött ki, az természetes, mert egy ilyen nevetséges náthához a közösség orvosát hívni — bocsánat — arcátlanság. Szégyenletes, hogy az orvossal ingerülten beszéltél telefonon, te, akinek a náthája citromos teától két nap alatt elmúlt, s nagyon helyes, hogy az orvos az esetet megírta a Ludas Matyi „Le a bürokráciával!" rovatába, ahol elrettentő például remélhetőleg mielőbb napvilágot lát.

Röcögő...

— A férjem napokig hallgat. Ez már nyugtalanít.

— Miért?

— Mert nem tudom, olyan kevés a mondanivalója, vagy olyan sok az elhallgatnivalója?

*

— Nálunk a gyárban a portás rajtakapott egy vezetőt, amikor éppen lopott anyagot vitt ki. Azonnal elbocsátották. Szörnyű!

— Inkább nagyon is rendben van! Ennek így kell lennie!

— Igen, de most nincs portásunk!

*

— Ha még egyszer előfordul, hogy a menekülő bűnözőt csak sportból két háztömbbel megelőzi, akkor elbocsátom! — mondja a főfelügyelő a beosztottjának.

*

— Miből gondolja, hogy nálunk túl fejlett az adminisztráció?

— Láttam az ön titkárnőjét.

— Ma a legjobb étterembe megyek vacsorázni!

— És ki fizeti?

— Hát természetesen ő.

— Ki az az ő?

— Még nem tudom.

*

— Óriási pechem van!

— Miért?

— Az orvos egy hétre betegállományba vett, és rögtön a második napon megbetegedtem.

*

— Ha kiderül, hogy a műtét elkerülhetetlen, meg tudja fizetni?

— És ha kiderül, hogy nem tudom megfizetni, elkerülhető lesz a műtét?

*

Barátnők egymás között:

— A férjem régész, és ezért a lehető legjobb férj.

— Miért?

— Minél idősebb vagyok, annál érdekesebbé válok a számára.

— Maga vegye a vállára a cementzsákokat — mondja az építésvezető a kőművestanulónak —, én majd a felelősséget!

*

— Öt kiló krumplit szeretnék, de attól félek, nem bírom el — mondja egy idős asszony a zöldségkereskedőnek.

— Dehogynem ... Majd ügyesen mérem meg.

— Mester, mi ösztönözte arra, hogy művészettel kezdjen foglalkozni?

— Utáltam a fizikai munkát.

*

Fritz rohan a pincébe.

— Papa, leveheted a hüvelykujjadat a vízvezetékcső nyílásáról!

— Megjött végre a vízvezetékszerelő?

— Nem, ég a házunk!

— Tessék mondani, mikor indul legközelebb hajó Afrika felé? ...

— Nincs kedved egy parti sakkhoz, Max?

— Sajnálom, de éppen most halt meg a feleségem.

— Hát akkor te játssz a fekete figurákkal!

*

Az előadás végére már csak egyetlen férfi marad a helyiségben.

— Nagyon jólesik nekem, hogy kivárta a végét — mondja az előadó.

— Igen . . . Ugyanis maga után én vagyok a következő előadó!

A party háziasszonya riadtan állapítja meg, hogy éppen tizenhárman ülnek az ebédlőasztalnál.

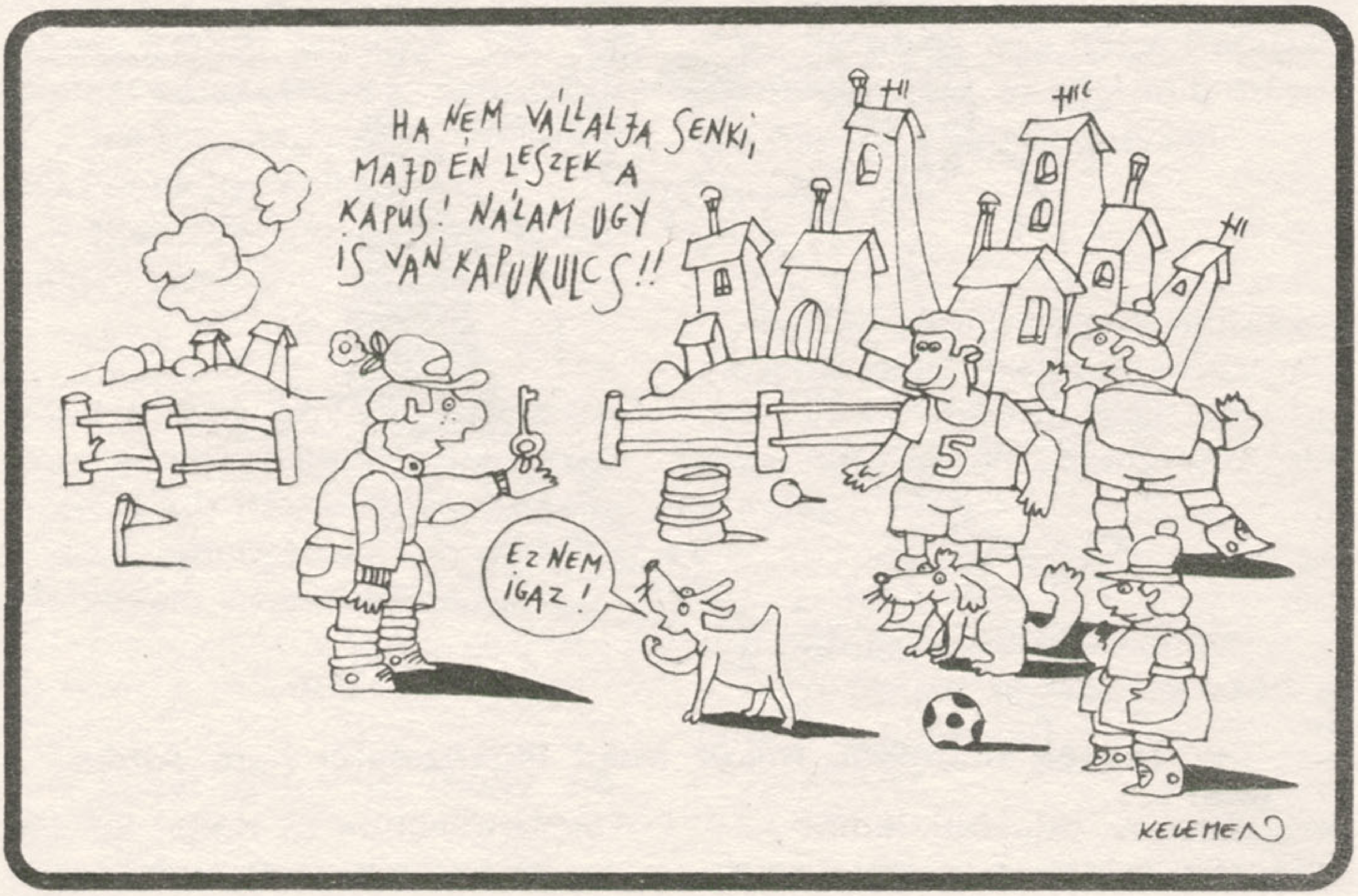
— Ne aggódjon, asszonyom — vigasztalja az egyik vendég —, én két ember helyett eszem és iszom!

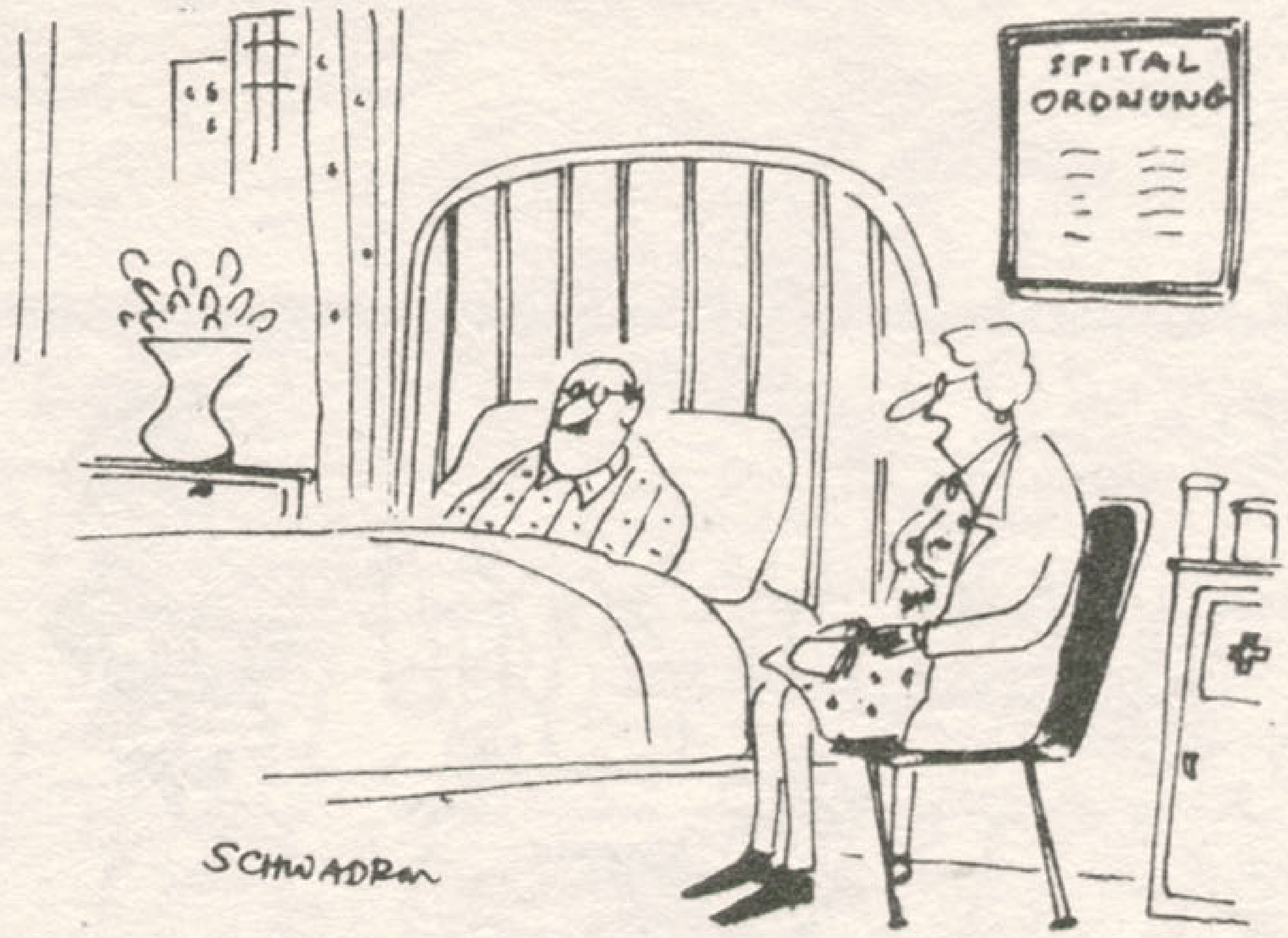
*

Jóslás közben a jósnő hirtelen, riadtan befejezi a beszédét.

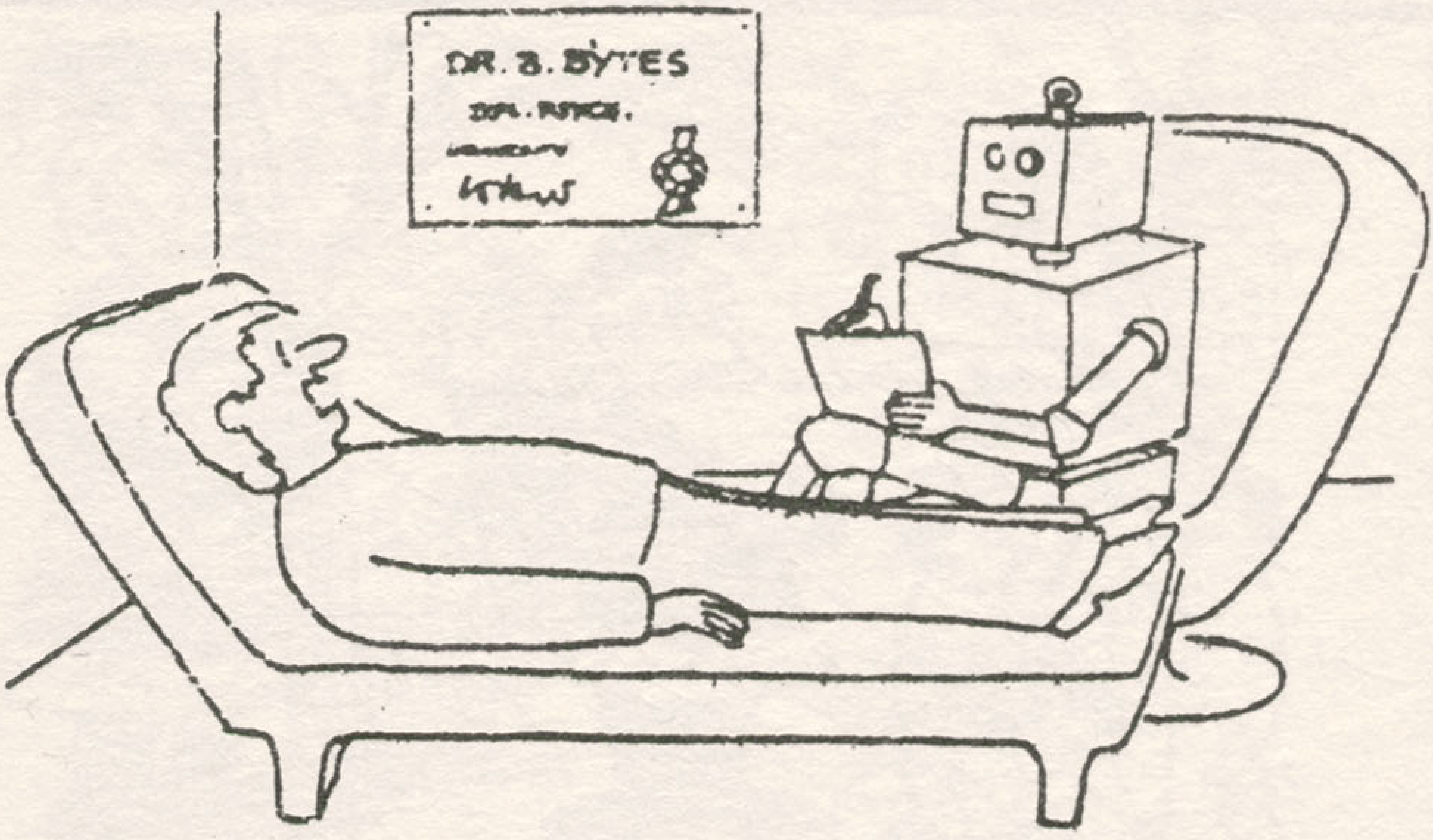
— Valami baj van? — kérdezi az ügyfél.

— A kártya azt mondja, hogy maga egyetlen szavamat sem fogja elhinni.

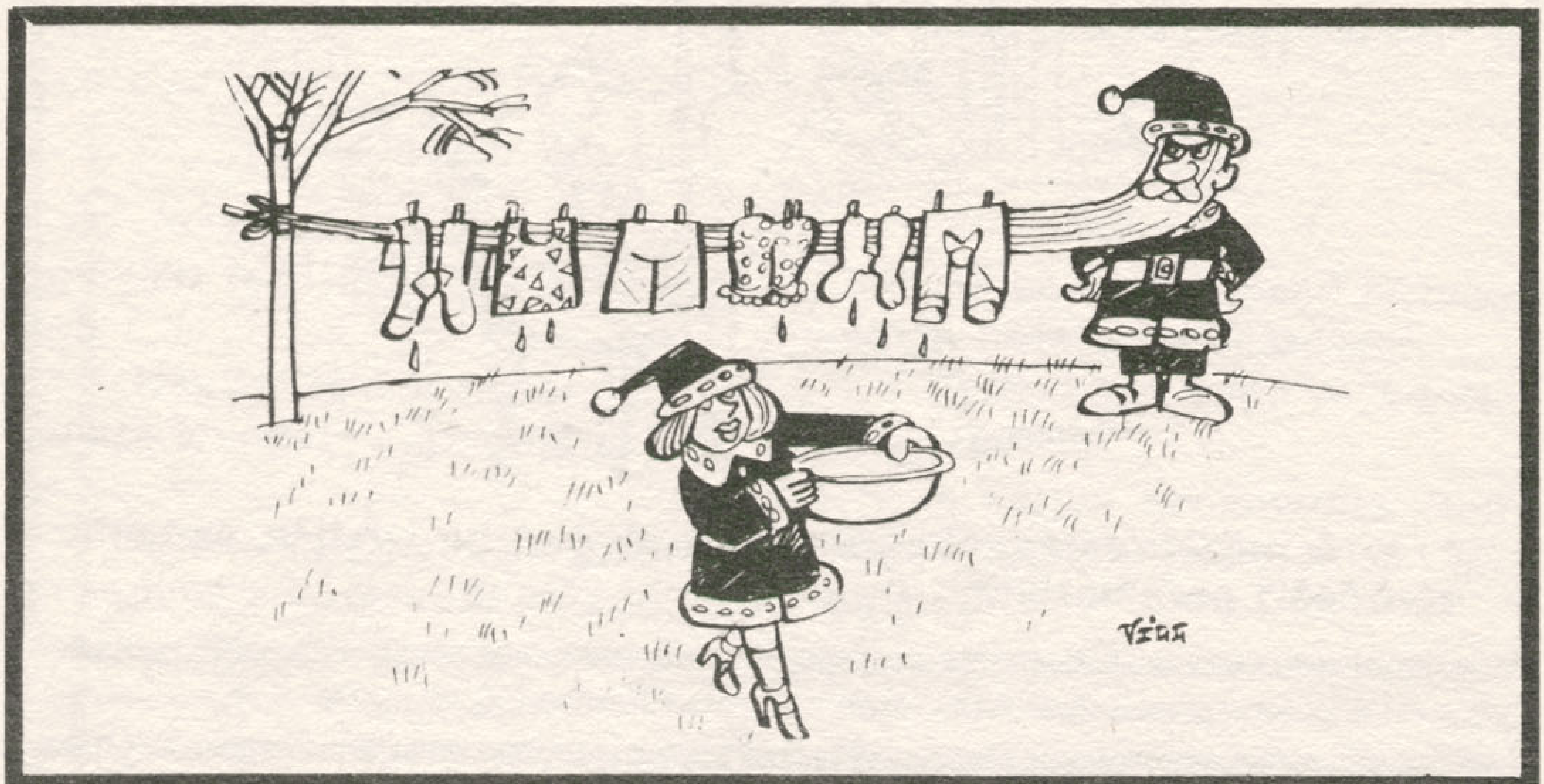

— **A műtéted kész tönkremenés, kivéve, ha eltolják, és kártérítésért perelhetünk . . .**

— **Doktor úr, úgy érzem, minden elembertelenedett!**

MIKULÁS

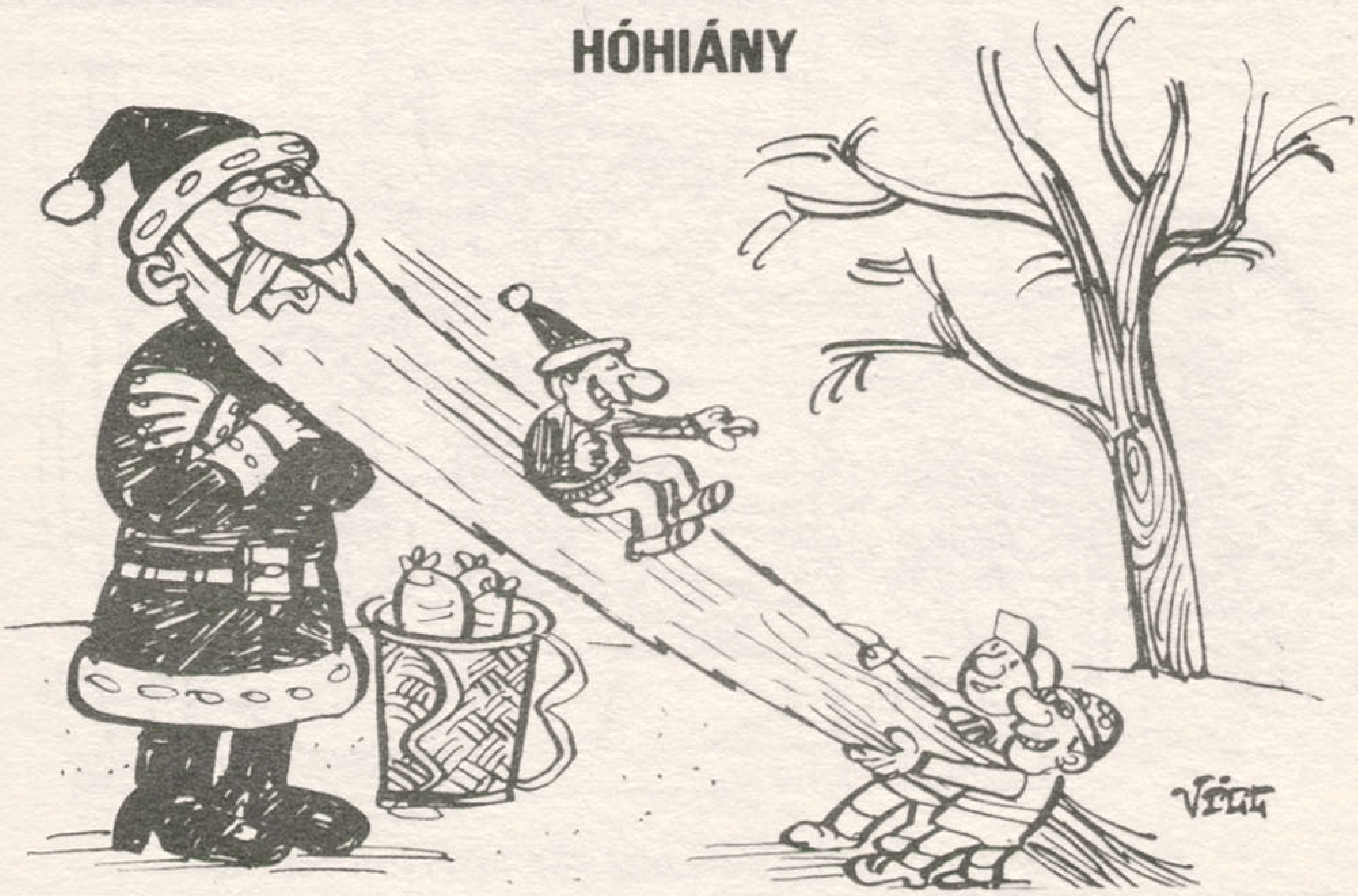

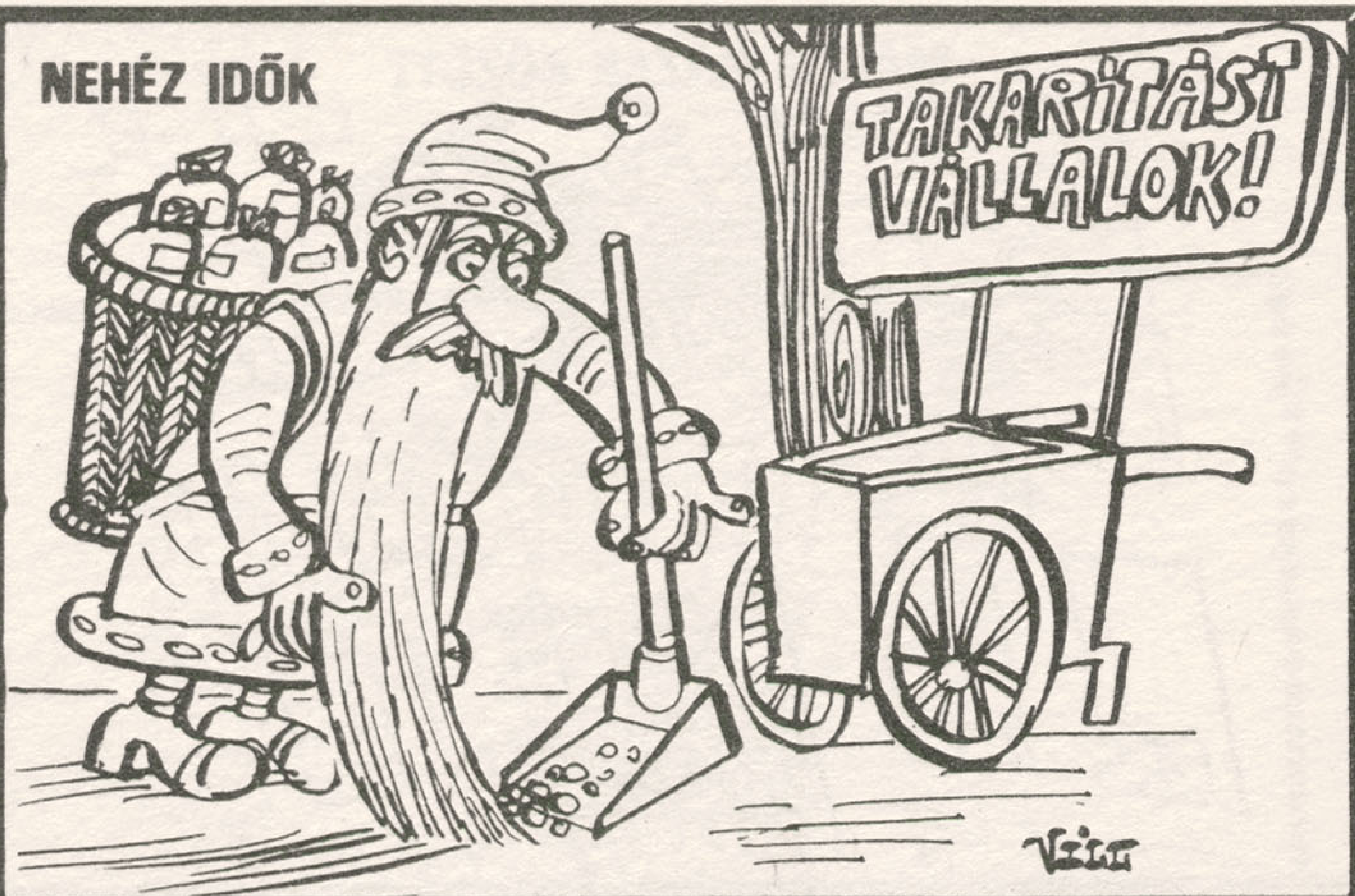
MAGAS HÁZAK KÖZÖTT

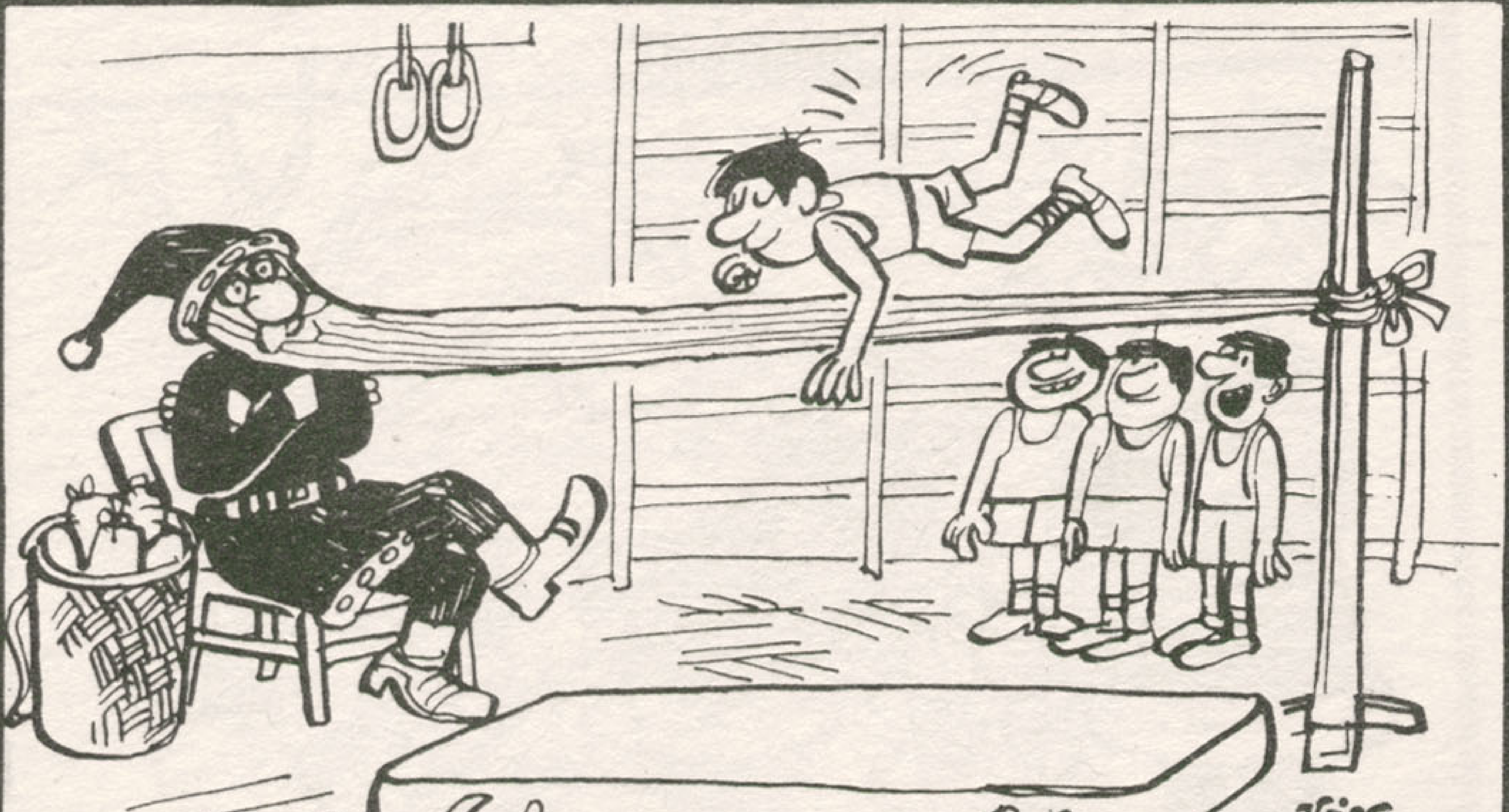

HÓHIÁNY

NEHÉZ IDŐK

— Rendeztünk számára egy kis sportünnepélyt!

MEGLEPETÉS

ARANYKÖPÉSEK

Arany János egyik nagy sikerű költeménye a Walesi bádogos. (irodalom)

A néhány mérföld átmérőjű csöveket hajszálcsöveknek nevezzük. (fizika)

A Tisza többször kiöntött a Dunántúlon is.

Belgium egyik tájegysége a „Gőz" folyó völgye.

Franciaország félszigete a „Bitang" félsziget.

Olaszországhoz tartozik Szardínia is, mely nem más, mint egy nagy hal.

Olaszország a térképen csizmának van ábrázolva, így Olaszország nem más, mint egy csizma. (földrajz)

Imre Viktória, Kétérköz

— Miért van szüksége a gyomornak izmokra?
— Hogy ki ne durranjon!

*

— Miért olyan nagy a hatásfoka a kazánnak?
— Mert nagy a kazán!

*

— Hogyan védik a kerékpár vázát a korrózió ellen?
— Matricákat ragasztanak rá!

*

— Milyen műszer az, amit ide bekötök?
— Zsinór!

*

— Az andezithez képest tinédzser korú a bazalt!

ROPPANT VÁLTOZÁSOK ÉVADJÁN

A tanfelügyelő egyed feje olyan volt, mint egy napfogyatkozás, mégis mosolyogni igyekezett, ami nem állt jól neki.

— Most bele akarok nézni mindnyájotok koponyájába — mondta.

A nyelvemen volt, hogy elemlámpáért szalajtsam, de aztán eszembe jutott a gyerekszobám, és inkább megtartóztattam magam. Már annál is inkább, mert a tanfelügyelő egyed folytatta, akár egy sztereoakármi.

— Abban ugyebár egyetérthetünk, hogy roppant változások évadja zuhant a nyakunk közé.

Mellesleg jó vastag és piros nyaka volt, oltárian alkalmas arra, hogy bármi közé zuhanjon.

— Kíváncsi vagyok tehát, hogy a világot megreszkettető fordulatok minő nyomokat hagytak a ti harmatos lelkecskétekben.

Ez aztán beletrafált. Elképzeltem a dagadt Triznyai harmatos lelkecskéjét, és már fuldokoltam a ledér röhögéstől.

— Nos — bökött a tanfelügyelő egyed egy lángolt kolbászra emlékeztető mutatóujjat a málé Sundán felé —, te, fiacskám, speciel minő változást észleltél magad körül?

A málé Sundán kétszer lenyelte az ádámcsutkáját, amire én egyszer se lettem volna hajlandó. Ezt az idiótát történetesen tömör azbesztből gyártották, akkor se vett volna észre egy huncut kis változást, ha tálcán dugják az orra alá. Ha a nap reggel nyugaton jött volna fel a firmámentumra, az sem váltott volna ki egy mikurkányi rezzenetet a máléból.

— Háát . . . — mondta tisztára fisztulás hangon. — Legfeljebb annyit, hogy a Gáspár koponyája eddig erre nézett, most meg arra néz.

A tanfelügyelő egyednek mostanáig csak a füle állt el. Most hirtelen a lélegzete is.

— A Gás... a Gás... a Gás... — hápogta több ízben is.

— Ki az ördög az a Gáspár?

— Hát a PVC-csontváz ott az üvegkaszniban — magyarázta a málé. — És eddig erre állt neki a feje, most meg arra áll neki a feje...

A tanfelügyelő egyed a szívéhez kapott, és átment hörgésbe.

— És... és te ennyit vettél észre a világot megreszkettető roppant változásokból, ebadta?

Hamzsabégi, az osztályfőnökünk már percek óta krétafehéren gubbasztott a katedrán, mert enynyi baromságra ő sem számított. Most mégis segíteni próbált, amit javára kell írnom.

— Tudniillik Sundán Jácint tanuló a képes beszéd megszállottja. Egyenesen rajong a szimbólumokért.

Ez volt az a pillanat, amikor a gyomrom rángatózni kezdett a röhögéstől. A málé akkor sem ismert volna rá egy szimbólumra, ha reggel a kispárnáján találja bazsalikomokkal koszorúzva. Ám Hamzsabégi folytatta.

— A csontváz példabeszéddel azt akarta kifejezésre juttatni, hogy míg a világ gerince éppoly szilárd, mint a mi Gáspárunké, vigyázó tekintete híven reagál a szapora változásokra, nézvén hol erre, hol arra.

A tanfelügyelő egyed kegyesen intett erre az újabb őrültségre. Egy osztályfőnöknek csak nem írhatott gyalázkodó sorokat az üzenőfüzetébe. Ezzel szemben direkte a szeplős Májer felé bökött a fentiekben már idézett mutatóujjal.

— Nos, fiacskám, bizonyára téged is érzékenyen érintettek a nyakunkba zúduló roppant változások. Alighanem egyetértesz velem abban, hogy földgömbünk gyorsabban forog, mint eddig bármikor.

— Francokat! — mondta a szeplős Májer, aki még a málé Sundánnál is kevésbé volt a képes beszéd megszállottja. — Amióta a cseles Nátrádi az Északi sarokra ragasztotta a rágóját, mégcsak mozdítani sem lehet.

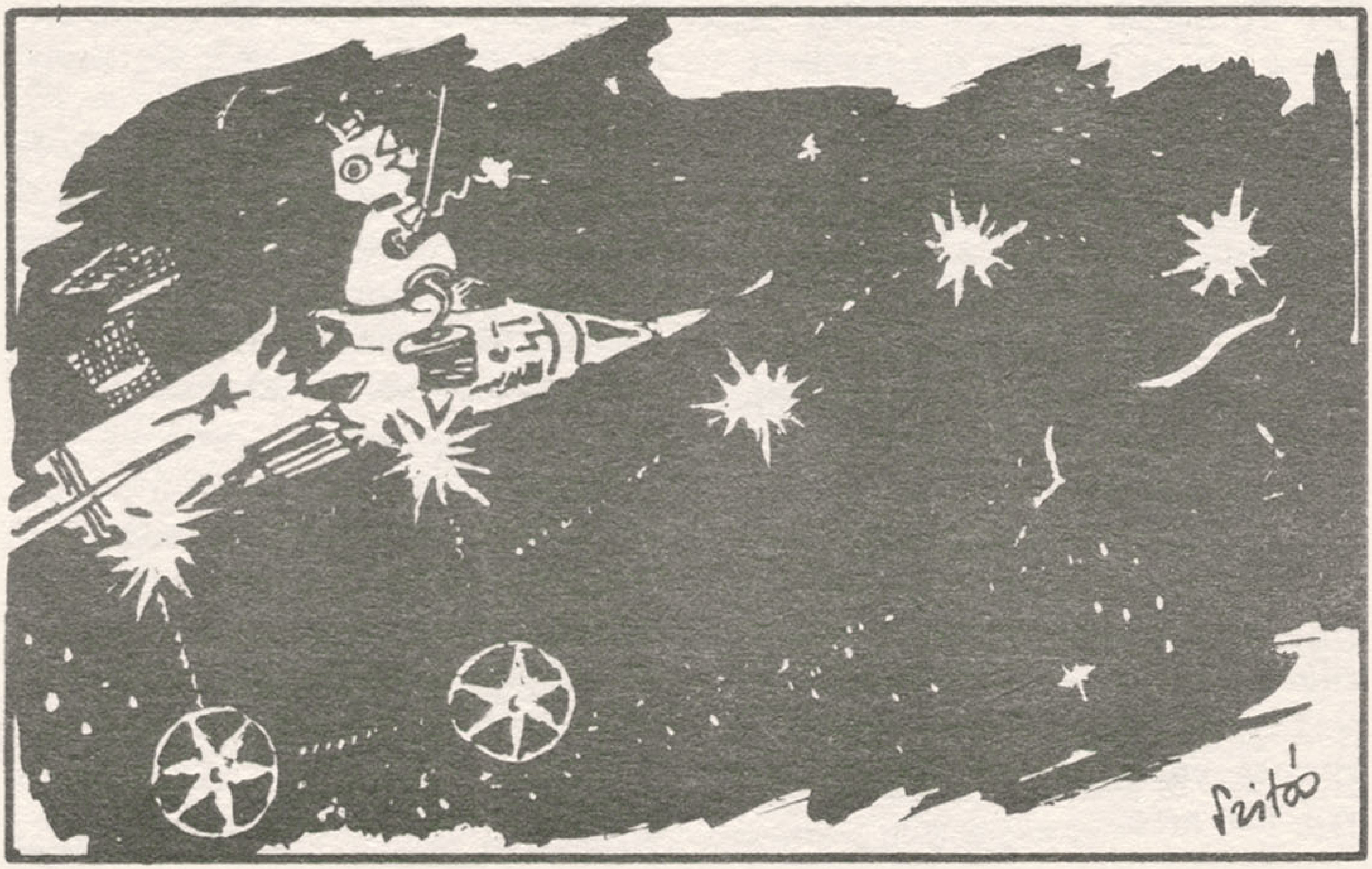
A tanfelügyelő egyed most hóna alá csapta Hamzsabégi esernyőjét, majd kisprintelt az osztályból.

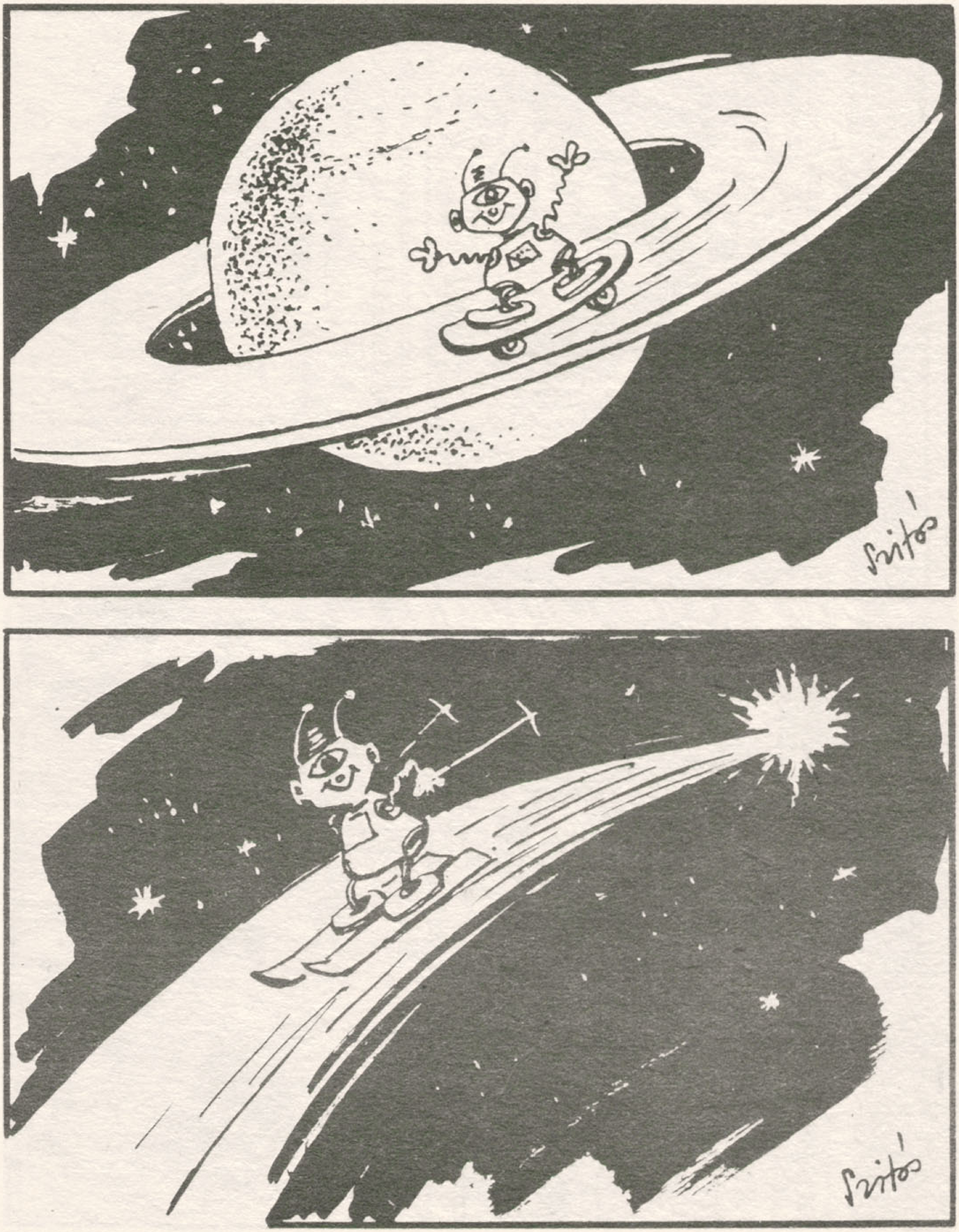
Hamzsabégi ezzel szemben magába roskadva ült az asztal mögött.

Máskor lila fejjel bömbölte volna átkait, krétákat, szivacsokat hajigálva derék kis csapatunk irányába. Most meg csak üldögélt és szemlátomást lett pillanatról pillanatra mind csak öregebb.

Hiába, roppant változások évadja zuhant a nyaka közé...

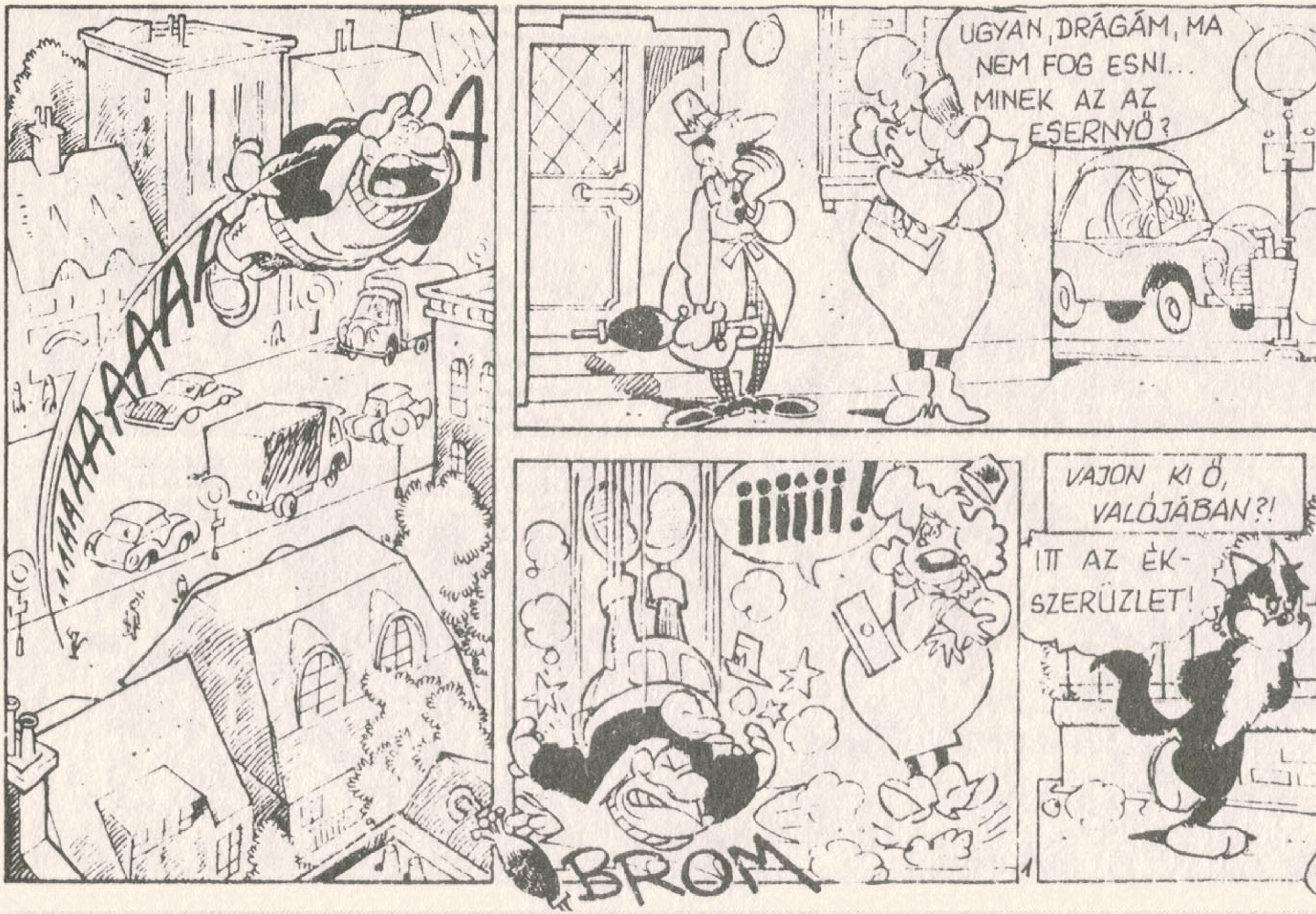

ÚR-ÖK

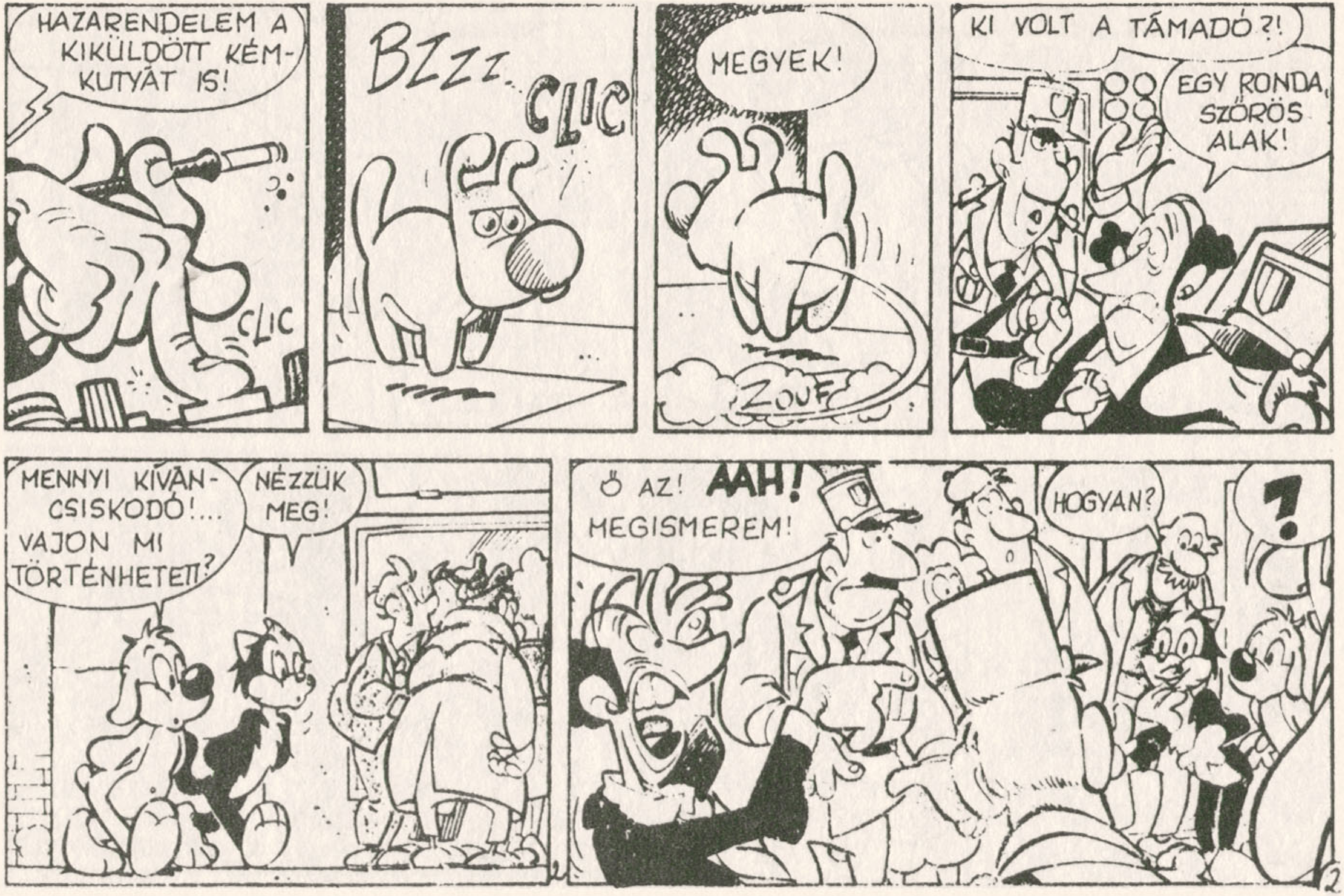

HERKULES ● A HAMIS BARÁT

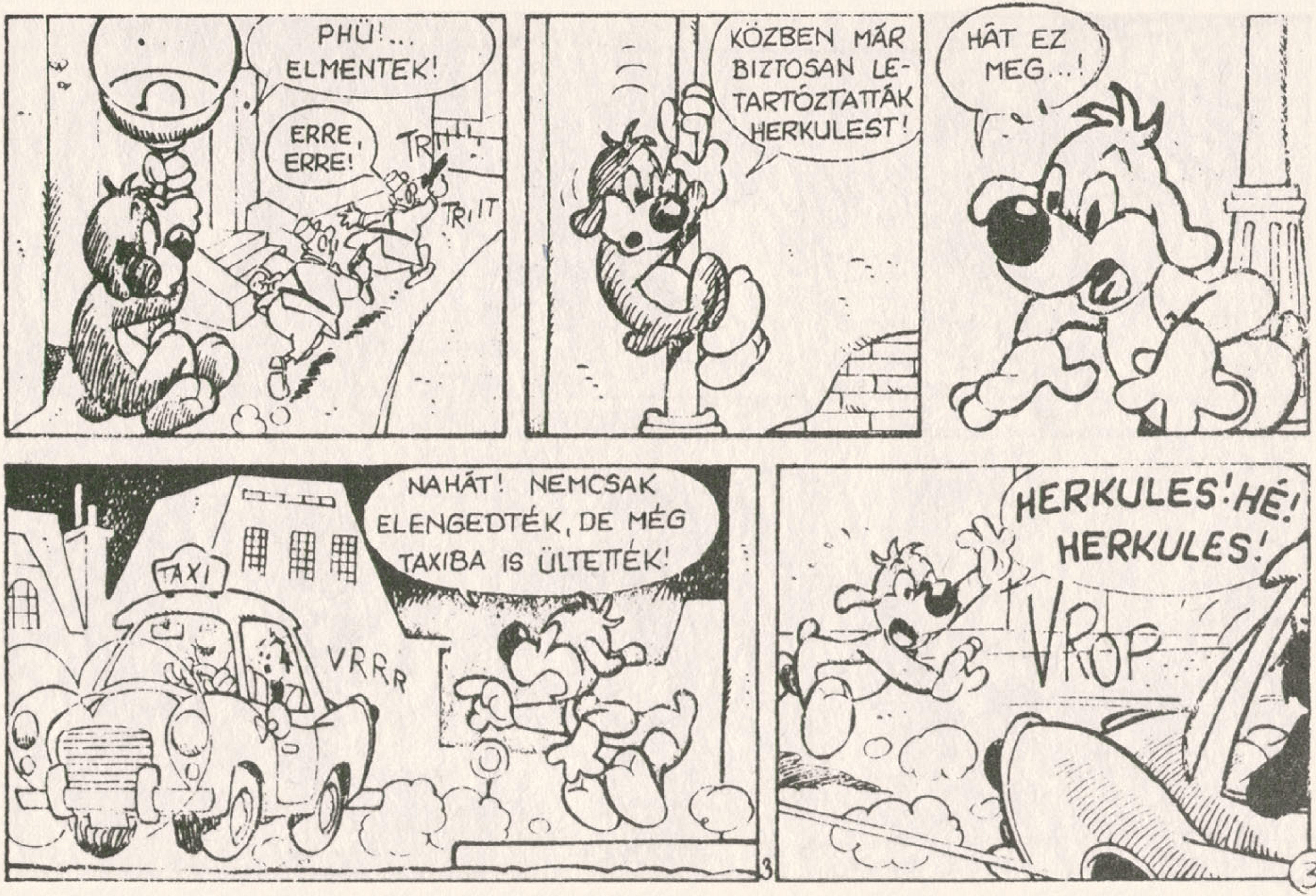

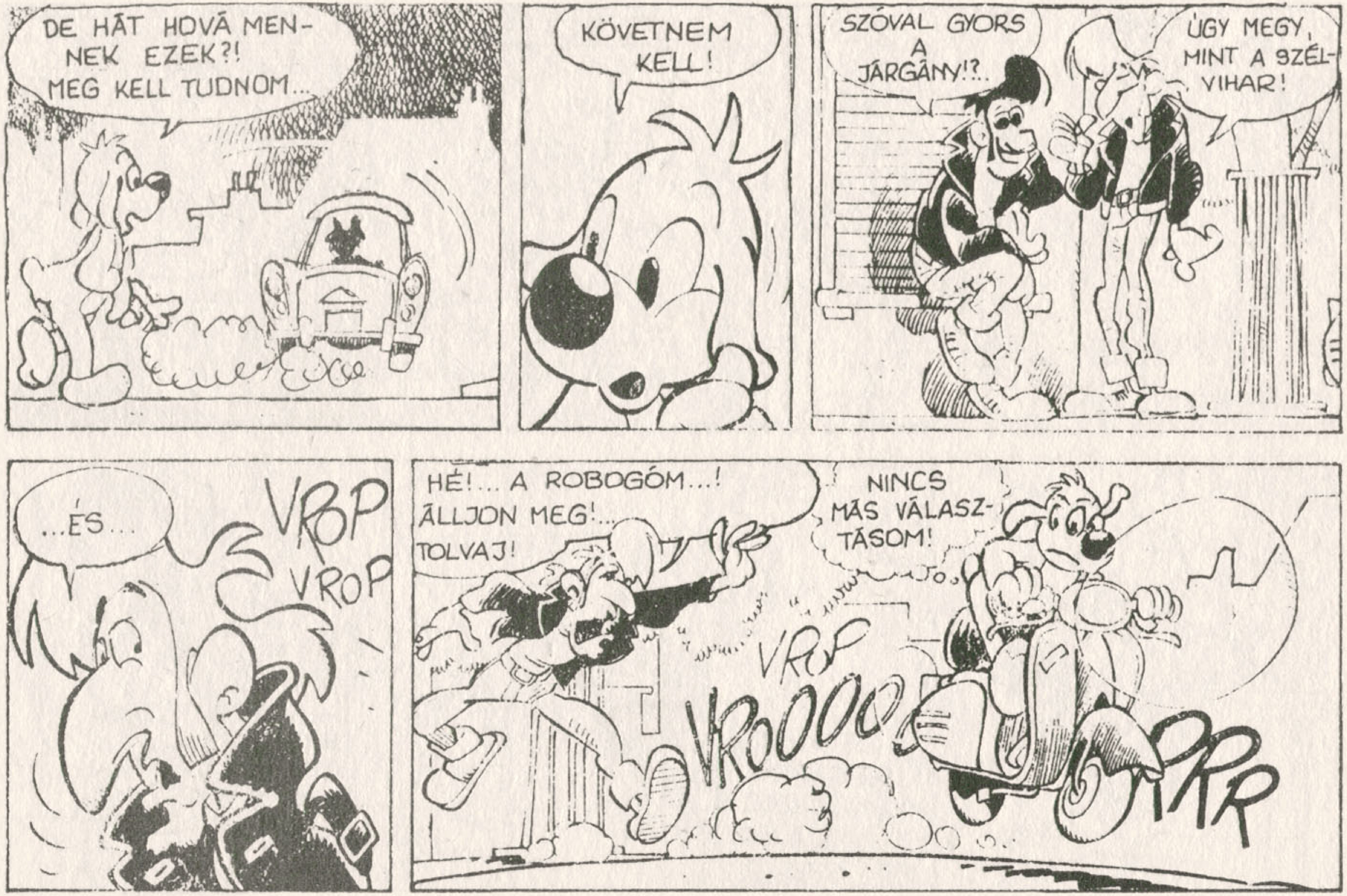

AAAAAAAAAAAA
UGYAN, DRÁGÁM, MA NEM FOG ESNI... MINEK AZ AZ ESERNYŐ?
¡¡¡¡¡¡!
BROM
VAJON KI Ő, VALÓJÁBAN?!
ITT AZ ÉK-SZERÜZLET!
1

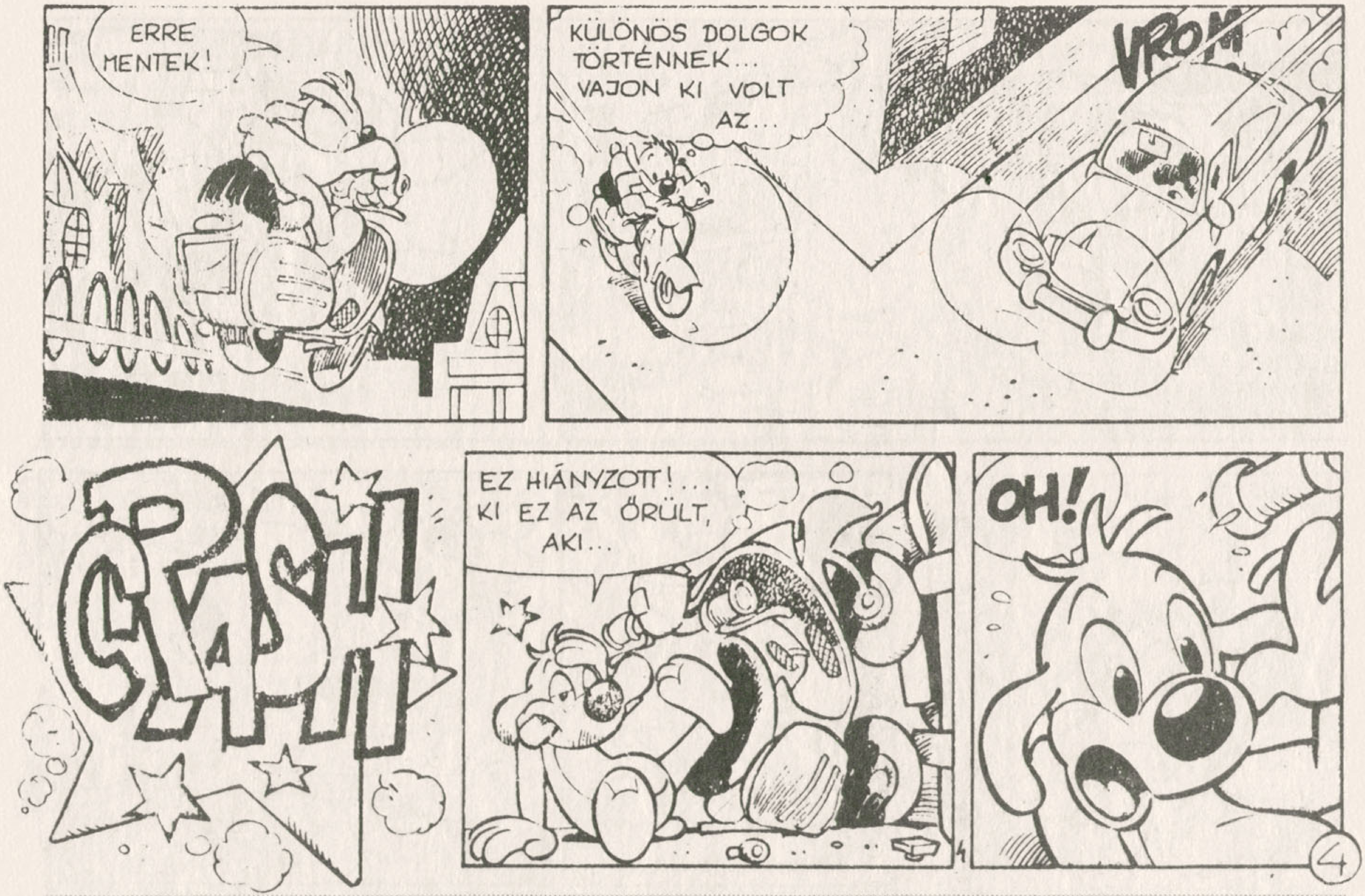

DING DING
VÉGRE, EGY VEVŐ!
ÉPP JÓKOR JÖTT... ÖT PERCCEL KÉSŐBB MÁR ZÁRVA TALÁLT VOLNA. MIT ÓHAJT, URASÁGOD? GYŰRŰT? BIZSUT?
NEM!
MINDENT! A KÉSZPÉNZT IS BELEÉRTVE!
SEGÍTSÉG!... TOLVAJ!
HA-HA-HA!... A KÍSÉRLET SIKERÜLT... MINDJÁRT HAZAÉRKEZIK!

HAZARENDELEM A KIKÜLDÖTT KÉM-KUTYÁT IS!
CLIC
BZZZ... CLIC
MEGYEK!
ZOUF
KI VOLT A TÁMADÓ ?!
EGY RONDA, SZŐRÖS ALAK!
MENNYI KÍVÁN-CSISKODÓ!... VAJON MI TÖRTÉNHETETT?
NÉZZÜK MEG!
Ő AZ! MEGISMEREM!
AAH!
HOGYAN?
?

SZÓVAL VISSZATÉRTÜNK A TETT SZÍNHELYÉRE?
...DE...
Ő NEM TEHETTE, HISZEN EGYÜTT VOLTUNK!
PERSZE!
SZÓVAL TE VAGY A BŰNTÁRSA!
UGYAN, ÉN CSAK...
JOBB LESZ HA ELTŰNÖK!
RIADÓ! MEGLÉPETT!
MAJD VISSZAJÖVÖK!
TRIIIIIIIT
FOGJÁK MEG!
EZEK MEGŐRÜLTEK... VAGY MEGVADULTAK!
ERRE FUTOTT!! UTÁNA!
TRIIIT
TRIIIIT

PHÜ!...
ELMENTEK!
ERRE, ERRE!
TRIT
TRIIT
KÖZBEN MÁR BIZTOSAN LE-TARTÓZTATTÁK HERKULEST!
HÁT EZ MEG...!
NAHÁT! NEMCSAK ELENGEDTÉK, DE MÉG TAXIBA IS ÜLTETTÉK!
TAXI
VRRR
HERKULES! HÉ! HERKULES!
VROP

DE HÁT HOVÁ MEN-NEK EZEK?! MEG KELL TUDNOM...
KÖVETNEM KELL!
SZÓVAL GYORS A JÁRGÁNY!?..
ÚGY MEGY, MINT A SZÉLVIHAR!
...ÉS...
VROP
VROP
HÉ!... A ROBOGÓM...! ÁLLJON MEG!... TOLVAJ!
NINCS MÁS VÁLASZTÁSOM!
VROP
VROOOO
RRRR

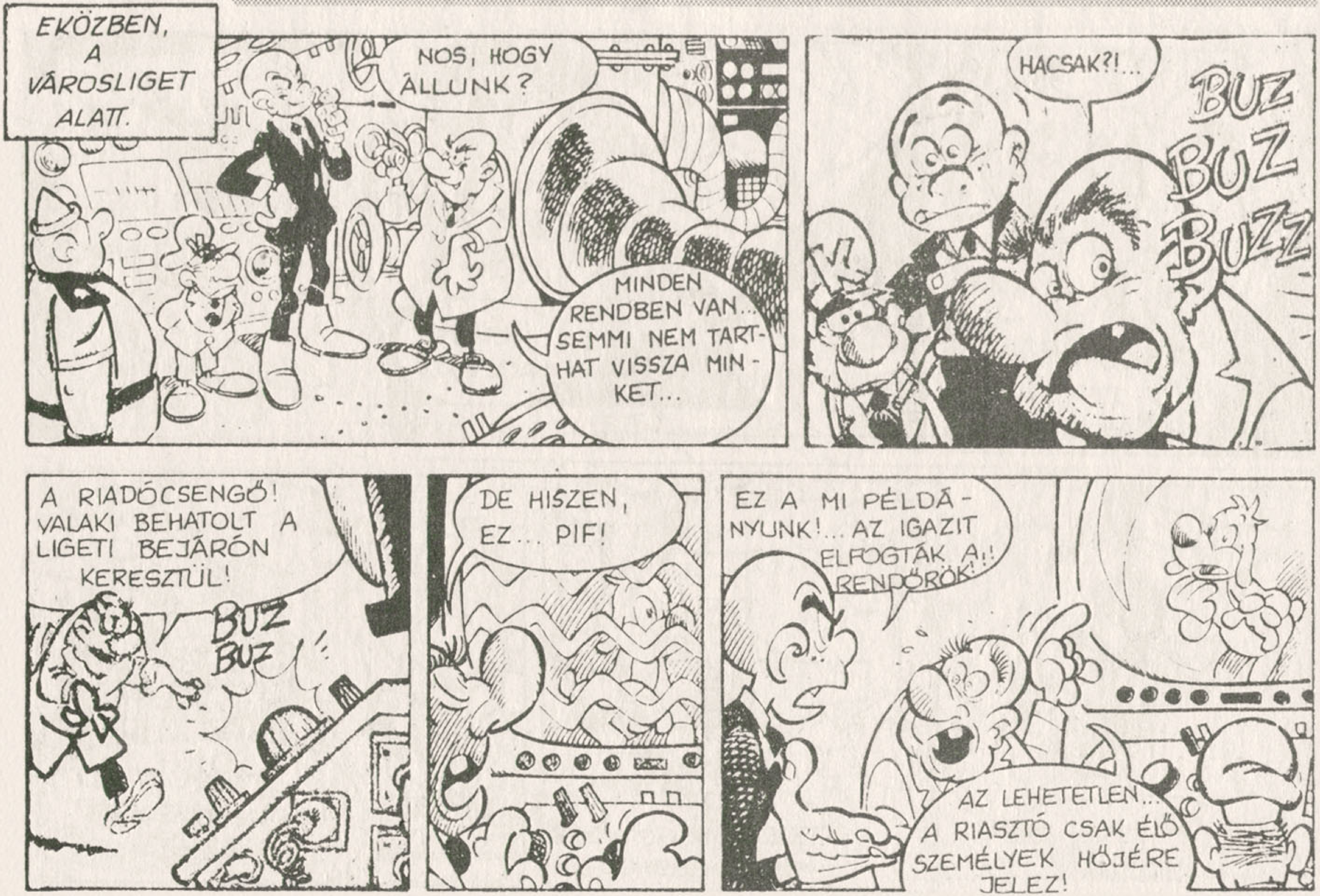

ERRE MENTEK!
KÜLÖNÖS DOLGOK TÖRTÉNNEK... VAJON KI VOLT AZ...
VROM
CRASH
EZ HIÁNYZOTT!... KI EZ AZ ÖRÜLT, AKI...
OH!
4

HISZEN EZ ÉN VAGYOK! ÉN MÁSZOK KI A KOCSIBÓL!?...
GRMBL!
HÉ, KI MAGA?... TALÁN JELMEZBÁLBA KÉSZÜL...?
POK
AU!
WOUUUUUUU WOUUH WOU
JAJ, A RENDŐRÖK!
WOUUU WOUU
LELÉPEK!
JAJ, A FEJEM!
MEGVAGY HÁT, ALJAS BANKRABLÓ!

MILYEN BANK? HÁT NEM ÉK-SZERÉSZ...
SZÓVAL AZ ÉKSZE-RÉSZT IS TE RABOLTAD KI?!
HA-HA-HA! EZ A KÉTBAL-KEZES PIF JÓL BELEKEVERE-DETT!
HA TUDNÁ, HOGY MIND-EZT NEKEM, A NAGY KRAPULAXNAK KÖSZÖN-HETI!
HAZARENDELEM A MÁSIK KÉMET IS!
CLIC
BZZ.. CLIC
ME-GYEK... HA-ZA-FE-LÉ... HA-ZA...
PAF
GNÓM!

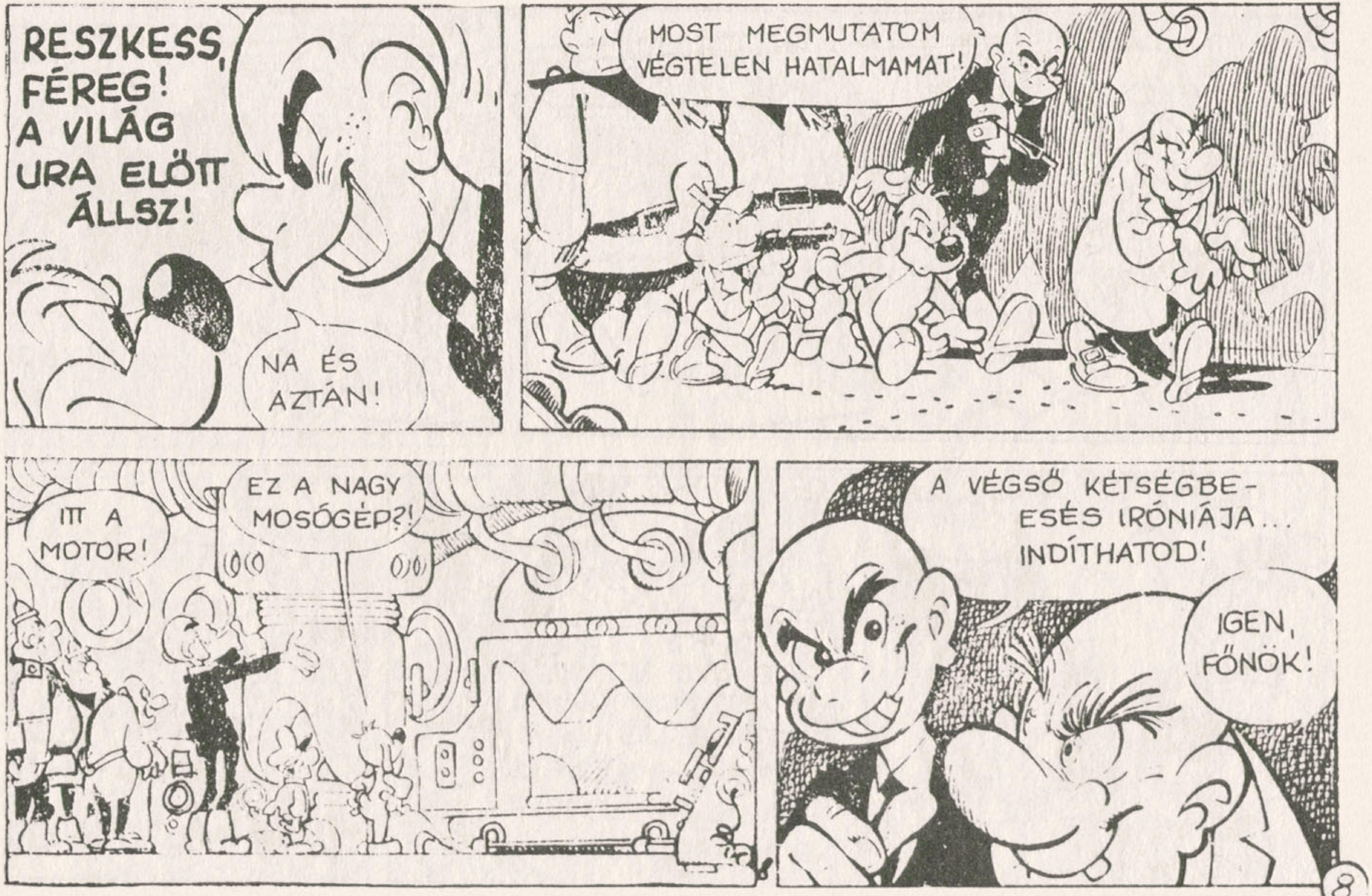

ITT VAGVOK, FŐNÖK!
NE LUSTÁLKODJ! HOGY ÁLLNAK A MUNKÁLATOK?
MINDEN ELKÉSZÜLT, MESTER! A GÉP IS MENETKÉSZ!
HA-HA-HA! NAGYSZERŰ! MEGNÉZZÜK!
ÉN LESZEK A VILÁG URA! HA-HA-HA!
MEGINT?
ÁLLÍTÓLAG BŰNTÁRSA IS VOLT...
VIGYÁZZ, HÉ... MEGSZÖKIK!
HOPPÁ!
FOGJÁK MEG!
PAW
ZW!!!!
ZW!!!
PAW
HERKULEST ÖSSZETÉVESZTIK VALAKIVEL,...ÉN A HASONMÁSOMMAL TALÁLKOZOM... ENNEK UTÁNANÉZEK!

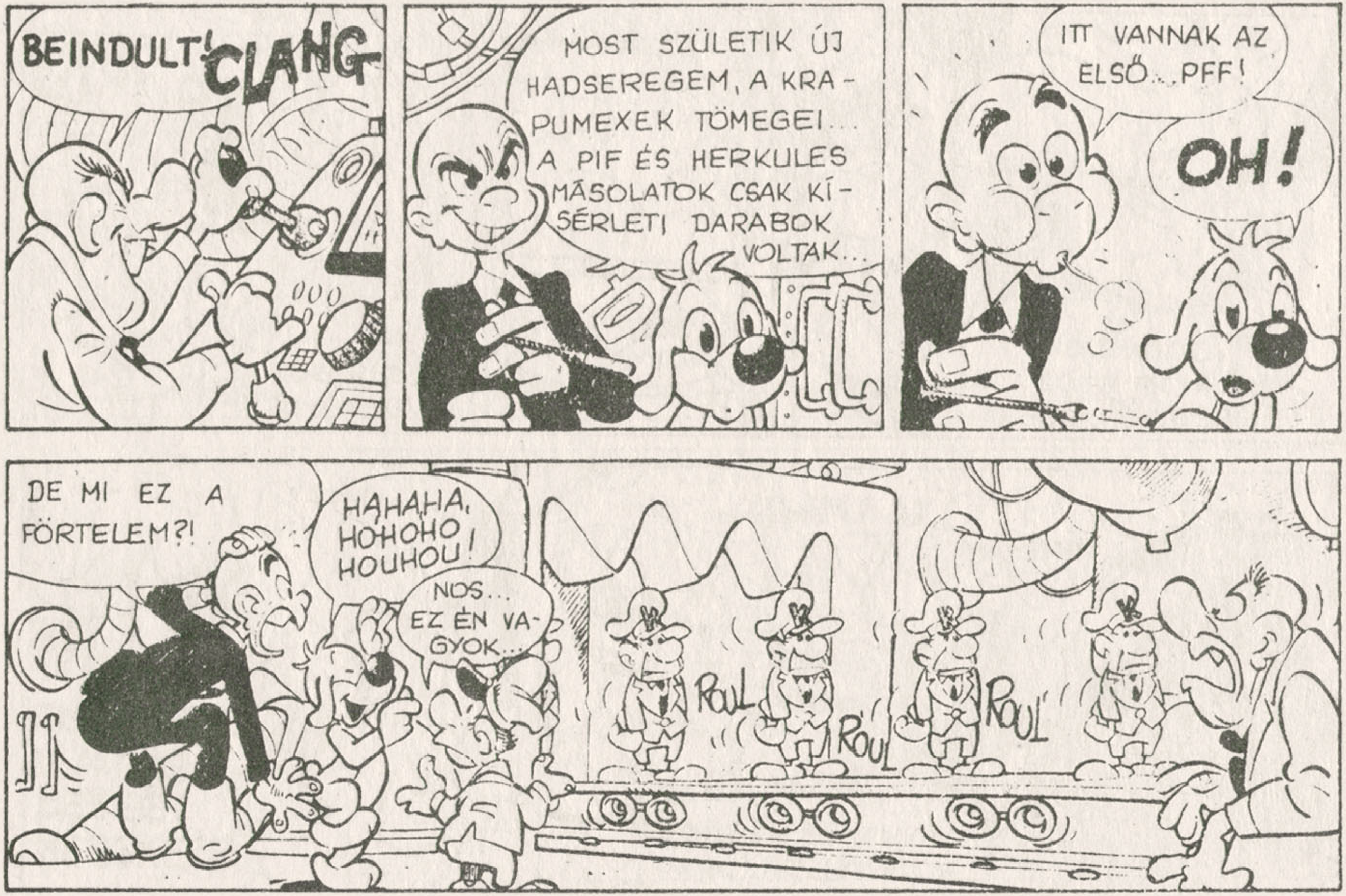

DE HOGYAN... SZERENCSÉM VAN! OTT A MÁSIK!
HA KÖVETEM, MEG-TALÁLOM A REJTÉLY KUL-CSÁT!
A VÁROSLIGET FELÉ!
Gyerünk!
KÖZBEN, A RENDŐRSÉGEN...
ÁRTATLAN VAGYOK!
MINDEGYIK EZT MONDJA!
MI FOLYIK ITT?
FELÜGYELŐ ÚR! HÁT LETELT A SZABADSÁGA?
MAIGRELET!
6

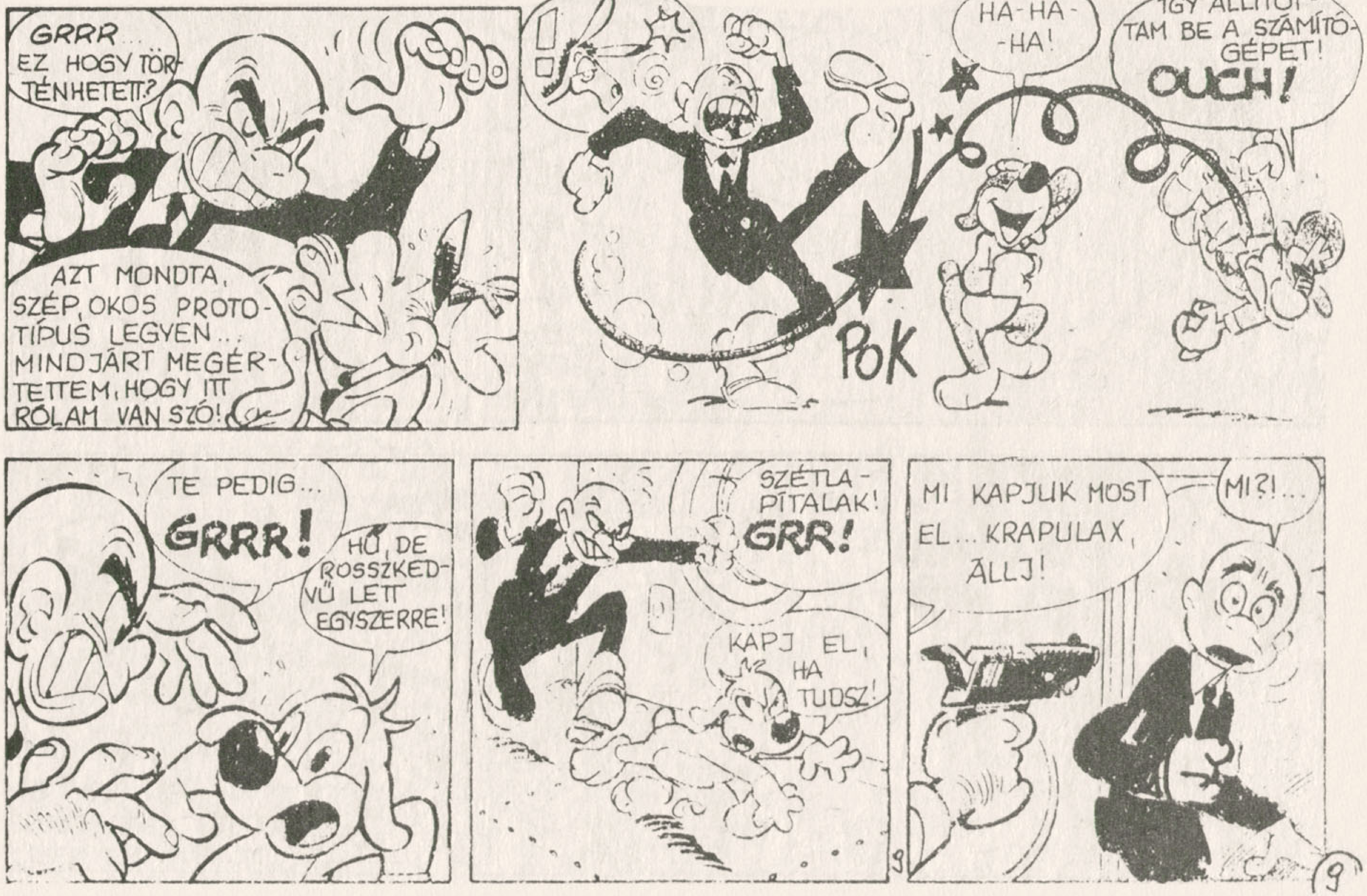

EKÖZBEN, A VÁROSLIGET ALATT.
NOS, HOGY ÁLLUNK?
MINDEN RENDBEN VAN... SEMMI NEM TART-HAT VISSZA MIN-KET...
HACSAK?!...
BUZ BUZ BUZZ
A RIADÓCSENGŐ! VALAKI BEHATOLT A LIGETI BEJÁRÓN KERESZTÜL!
BUZ BUZ
DE HISZEN, EZ... PIF!
EZ A MI PÉLDÁ-NYUNK!... AZ IGAZIT ELFOGTÁK A RENDŐRÖK!
AZ LEHETETLEN... A RIASZTÓ CSAK ÉLŐ SZEMÉLYEK HŐJÉRE JELEZ!

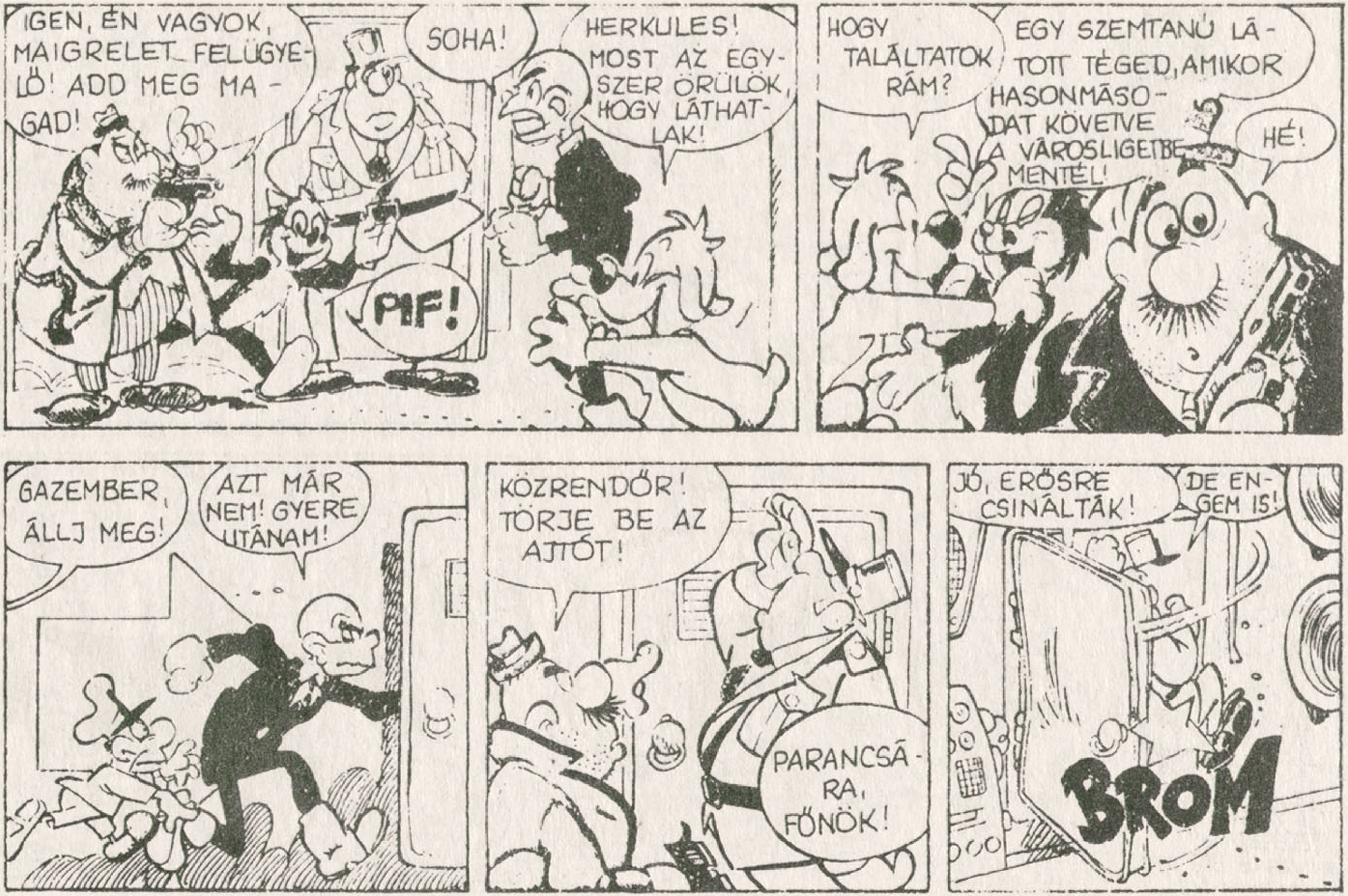

FOGJÁTOK EL! FUTÁS, TEHETETLEN BANDA!
IGEN, FŐNÖK!
ITT VAN!
JAJ, NEM, EZ A ROBOT!
PAF
PIF
POF
NA-HÁT... E'-ZEK...
EZ AZ IGAZI!
GNÓM!
7

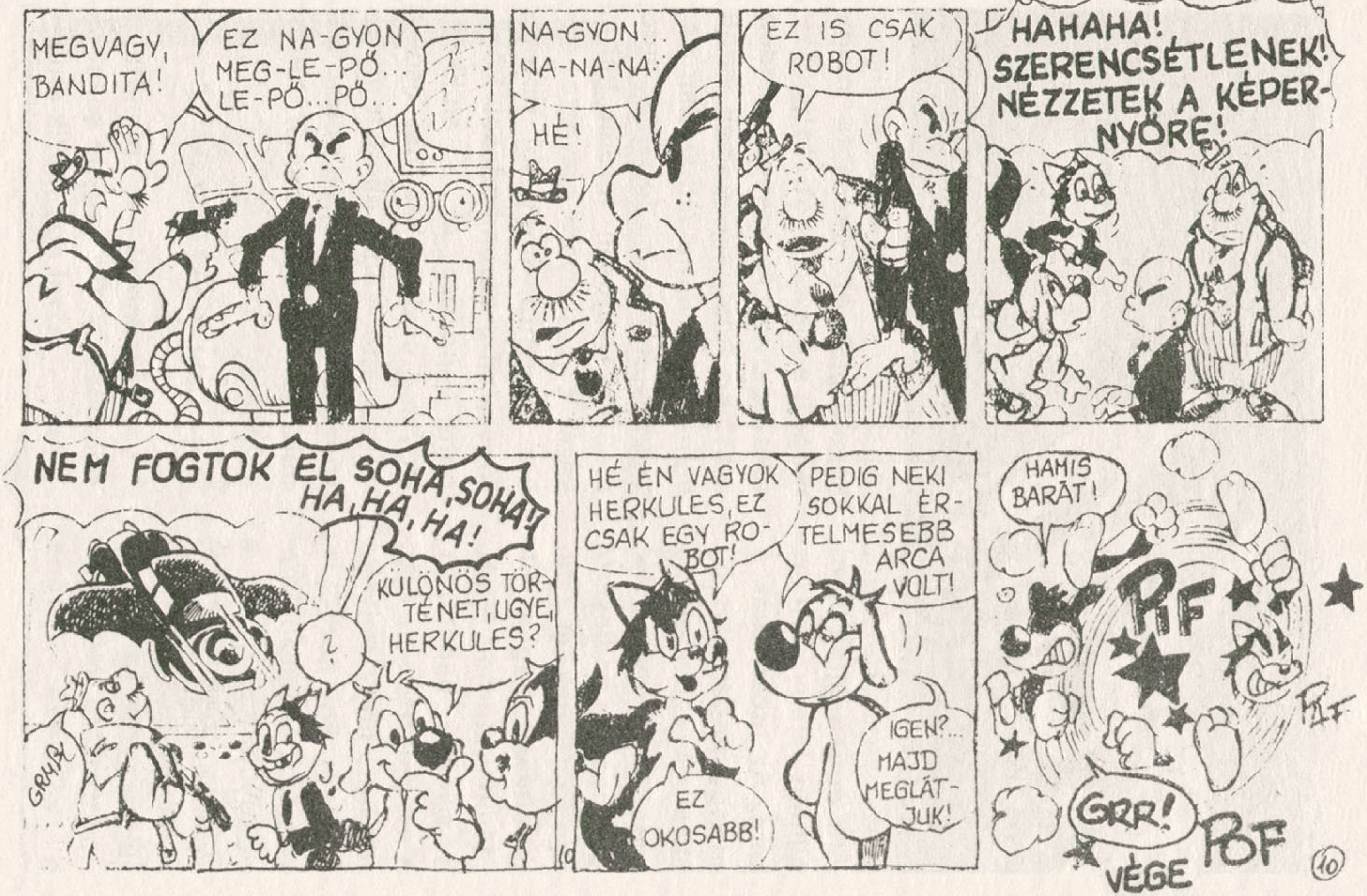

STOP!
HA GNÓM ITT VAN, AKKOR!
KRAPUMEXEK!
ÁLLJ!
POK
JÓ NAPOM VAN!... MA MINDENKI ENGEM PÜFÖL!
HA-HA-HA!
EZ A NEVETÉS... KRAPULAX!
ÉS AZ Ő HŰSÉGES GNÓMJA!
SZEMÉLYESEN!

RESZKESS, FÉREG! A VILÁG URA ELÖTT ÁLLSZ!
NA ÉS AZTÁN!
MOST MEGMUTATOM VÉGTELEN HATALMAMAT!
ITT A MOTOR!
EZ A NAGY MOSÓGÉP?!
A VÉGSŐ KÉTSÉGBE-ESÉS IRÓNIÁJA... INDÍTHATOD!
IGEN, FŐNÖK!
8

BEINDULT!
CLANG
MOST SZÜLETIK ÚJ HADSEREGEM, A KRA-PUMEXEK TÖMEGEI... A PIF ÉS HERKULES MÁSOLATOK CSAK KÍ-SÉRLETI DARABOK VOLTAK...
ITT VANNAK AZ ELSŐ... PFF!
OH!
DE MI EZ A FÖRTELEM?!
HAHAHA, HOHOHO, HOUHOU!
NOS... EZ ÉN VAGYOK...
ROUL
ROUL
ROUL

GRRR... EZ HOGY TÖRTÉNHETETT?
AZT MONDTA, SZÉP, OKOS PROTOTÍPUS LEGYEN... MINDJÁRT MEGÉRTETTEM, HOGY ITT RÓLAM VAN SZÓ!
HA-HA-HA!
ÍGY ÁLLÍTOTTAM BE A SZÁMÍTÓGÉPET!
OUCH!
POK
TE PEDIG... GRRR!
HŰ, DE ROSSZKEDVŰ LETT EGYSZERRE!
SZÉTLAPÍTALAK! GRR!
KAPJ EL, HA TUDSZ!
MI KAPJUK MOST EL... KRAPULAX, ÁLLJ!
MI?!...

IGEN, ÉN VAGYOK, MAIGRELET FELÜGYELŐ! ADD MEG MAGAD!
SOHA!
PIF!
HERKULES! MOST AZ EGYSZER ÖRÜLÖK, HOGY LÁTHATLAK!
HOGY TALÁLTATOK RÁM?
EGY SZEMTANÚ LÁTOTT TÉGED, AMIKOR HASONMÁSODAT KÖVETVE A VÁROSLIGETBE MENTÉL!
HÉ!
GAZEMBER, ÁLLJ MEG!
AZT MÁR NEM! GYERE UTÁNAM!
KÖZRENDŐR! TÖRJE BE AZ AJTÓT!
PARANCSÁRA, FŐNÖK!
JÓ, ERŐSRE CSINÁLTÁK!
DE ENGEM IS!
BROM

MEGVAGY, BANDITA!
EZ NA-GYON MEG-LE-PŐ... LE-PŐ... PŐ...
NA-GYON... NA-NA-NA:
HÉ!
EZ IS CSAK ROBOT!
HAHAHA! SZERENCSÉTLENEK! NÉZZETEK A KÉPERNYŐRE!
NEM FOGTOK EL SOHA, SOHA!
HA, HA, HA!
?
KÜLÖNÖS TÖRTÉNET, UGYE, HERKULES?
GRMBL
HÉ, ÉN VAGYOK HERKULES, EZ CSAK EGY ROBOT!
PEDIG NEKI SOKKAL ÉRTELMESEBB ARCA VOLT!
EZ OKOSABB!
IGEN?... MAJD MEGLÁTJUK!
HAMIS BARÁT!
RIF
GRR!
POF
VÉGE

RÉMTÖRTÉNET

A toronyóra éppen éjfélt kongatott, a telihold leragyogott az alvó városkára. Az utcán csak a babonás lámpagyújtogató járt, citerázó lábakkal. A csillagok hideg, sejtelmes fényt árasztottak. Az elhagyott paplak padlásáról nagy rajokban röppentek fel a denevérek, egy eltévedt bagoly rótta köreit a templomtorony felett. Ekkor éles sikoltás hallatszott, ami annyira megijesztette az öreg lámpagyújtogatót, hogy lenyelte a tartalék kanócot. Egy házból izmos férfi rohant ki, és kérdőn meredt a lámpagyújtogatóra. Az a vállát vonogatta, és nagyokat csuklott a lenyelt kanóctól. Öt percen belül nagy tömeg csődült össze, és nemsokára felharsant az egyre közeledő sziréna. A rendőrautóból fiatal nyomozó kecmergett ki, becsapta maga mögött a rozoga ajtót, melyből kiesett az üveg. A nyomozó elindult a tömeg felé, vagyis csak indult volna, de mintha láthatatlan kezek tartották volna fogva az autó mellett. Óvatosan fordult hátra, kezét a pisztolyára helyezte. Mikor meglátta, hogy mi tartotta fogva, cifra káromkodások közepette engedte el a stukkert. Ugyanis csak a kabátját csukta oda az ajtó. Végre elindult, és elsőnek a lámpagyújtogatóhoz fordult, de az csak annyit tudott mondani:

— Csk! Hukk! Cskcsk!

— Köszönöm! — mondta a nyomozó. — Ön nagyon sokat segített! — Azzal egy másik emberhez fordult, de még nem is kér-

dezhetett semmit, amikor egy újabb sikoltás hallatszott a szomszédos utcából. Majd egy kiáltás:

— Segítség!

A nyomozó odarohant, mögötte egy csomó ember. A falnak dőlve egy fiatal lányt találtak. Szája kék volt, szeme rémülten meredt a nyomozóra. Ajka, mintha mondott volna valamit, megmozdult. A detektív közelebb hajolt, hogy hallja, mit suttog a lány.

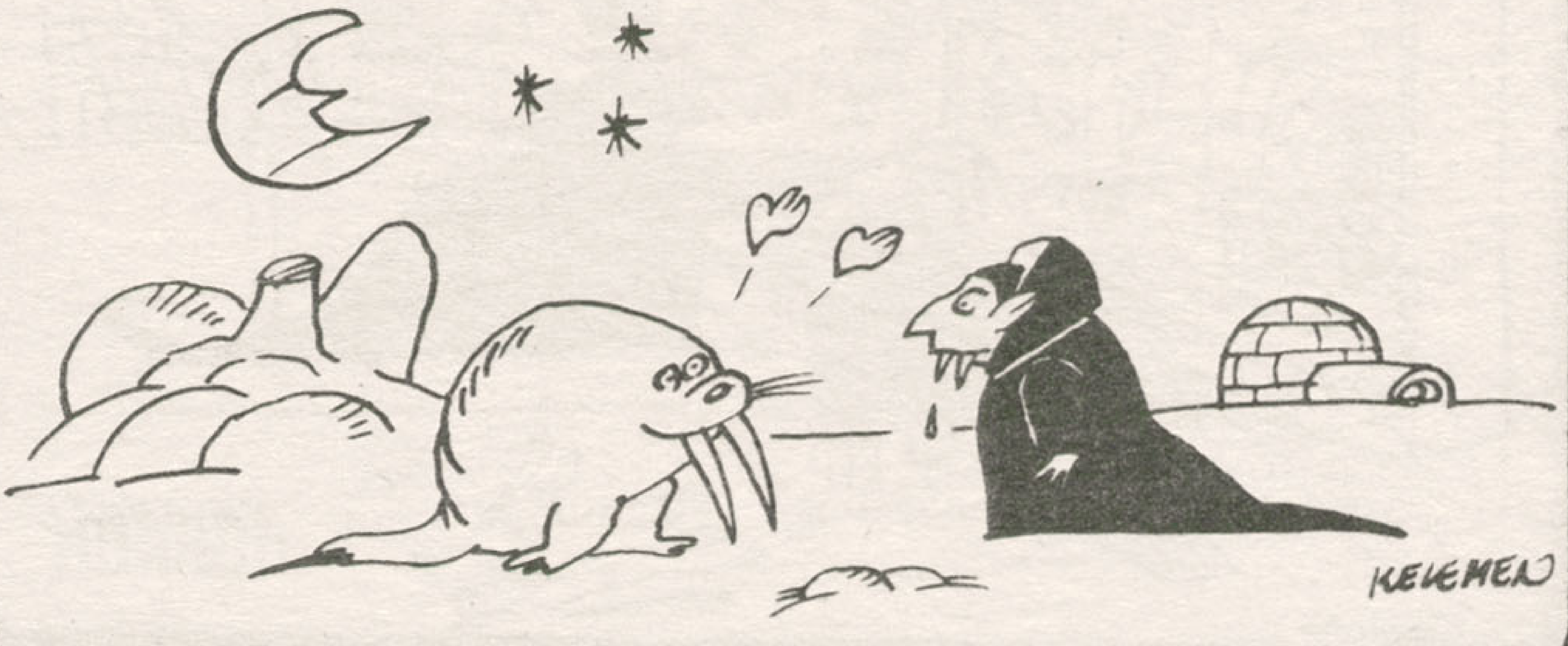
— Ott . . . ott . . . — mutatott a lány a földre. Mindenki odanézett. A lány elájult. Másnap a kórház különszobájában ébredt. A nyomozó az ágya mellett álló széken üldögélt.

— Nem értem — mondta a lányra nézve —, ha legalább egy hulla lett volna ott, de nem . . . Csak . . . csak egy jelentéktelen dolog . . . Nem értem . . .

— De kérem! Felügyelő úr! Igazán érthető, hogy megijedtem attól a borzalmas kis egértől. Ahogy rám nézett . . . amikor átfutott az úttesten . . . a másik oldalra . . .

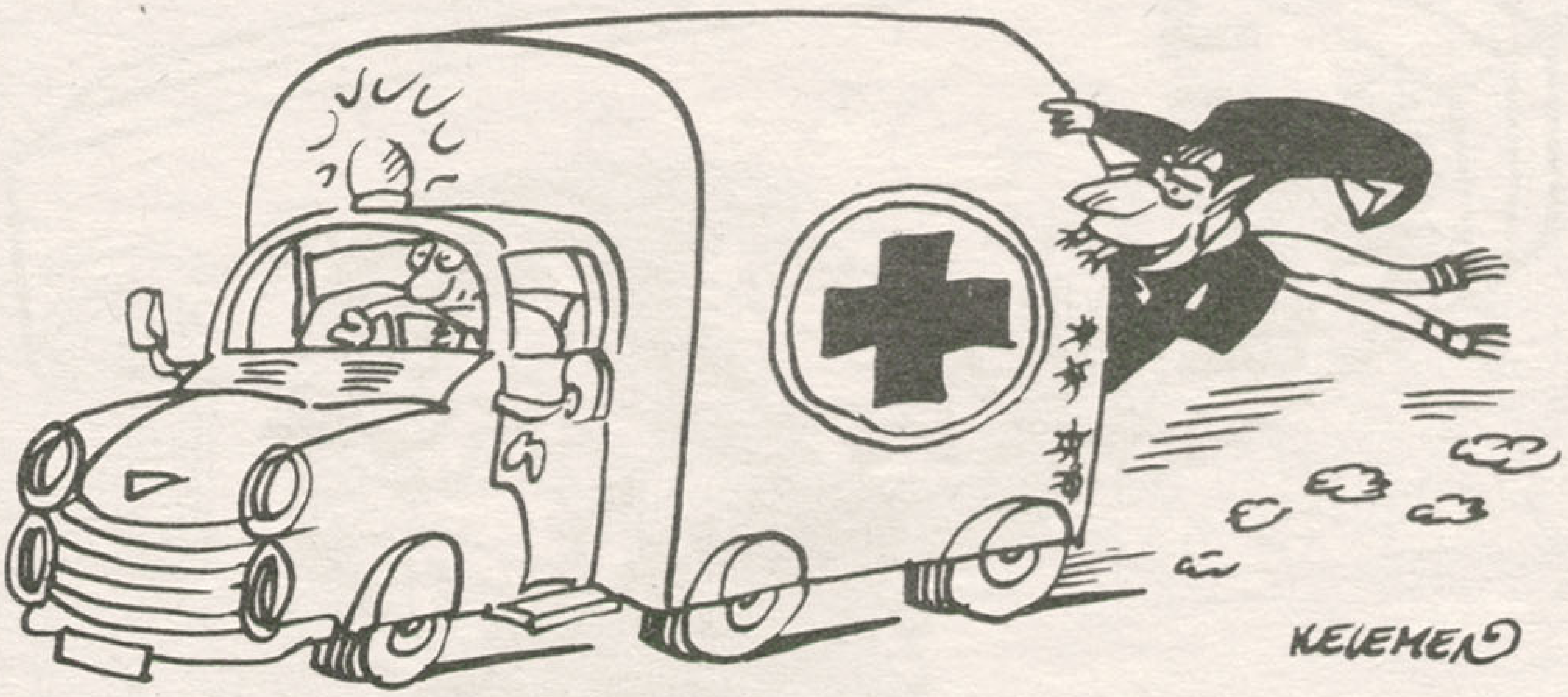
Piszár Katalin,
Faragó Ilona,
Érd

LOVE STORY

ÓÓÓÓÓÓÓ
SÓÓÓLE MIIIÓÓÓ...
KELEMEN
LACI PECSENYE
KELEMEN

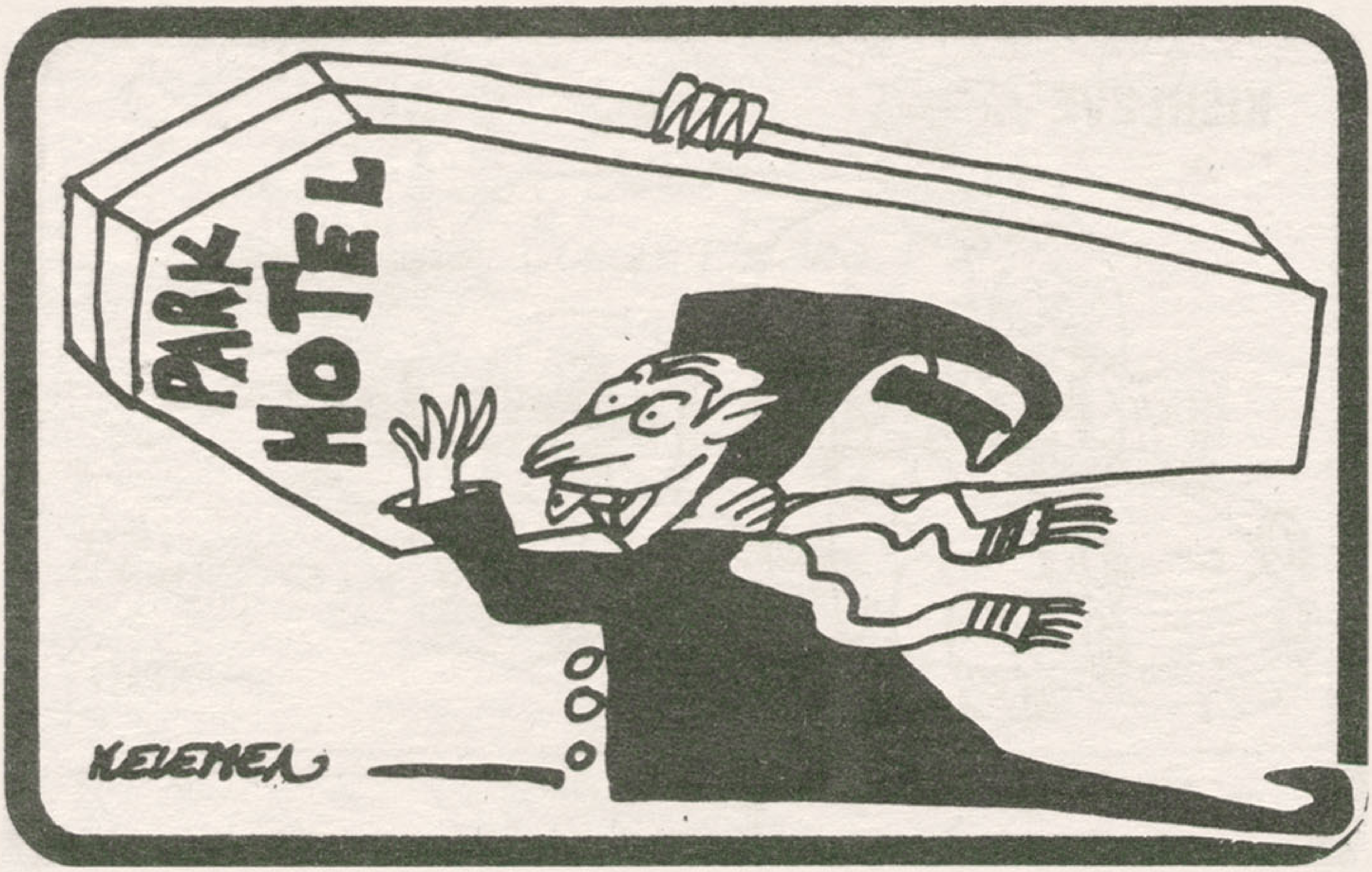
KIÉHEZVE

— **Végre egy kis konzerv!**

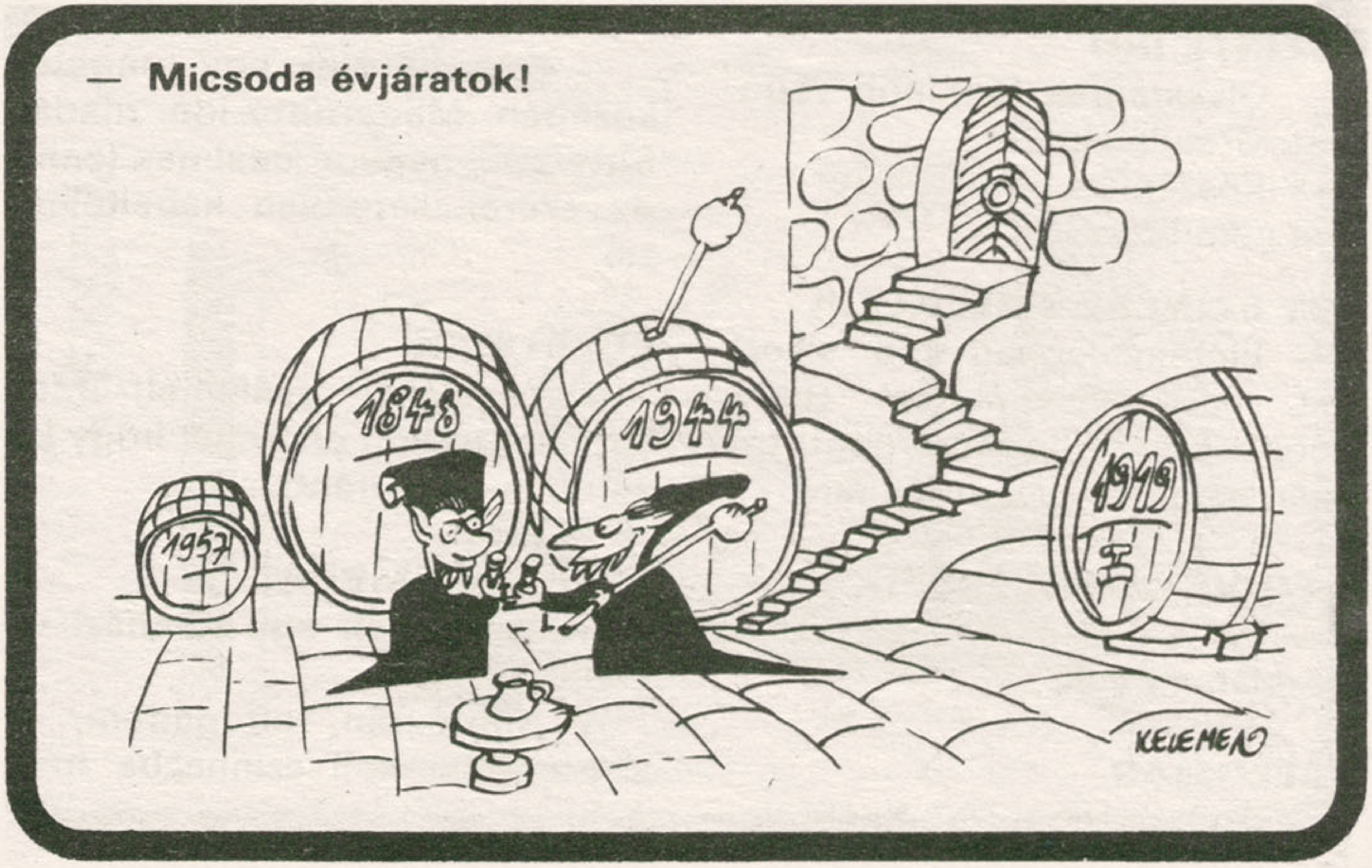

HORROR

PARK HOTEL
KELEMEN

KÉK VÉR
AB VÉRCSOPORT
A VÉRCSOPORT
0 VÉRCSOPORT
EGRI BIKAVÉR
KELEMEN

— **Micsoda évjáratok!**

DERŰ-TABLETTÁK

KEZDŐ HÁZIASSZONY

— Szívecském, nem tudod, hogy kell elkészíteni a zsíros kenyeret?

DICSÉRET

— Nekem sok ellenségem van, de ilyen kedves, rokonszenves, szimpatikus ellenséggel, mint ön, még nem találkoztam.

ŐSZINTE ÍRÓ

— Olvastam a legújabb regényét. Gratulálok!

— Köszönöm, de speciel nekem nem tetszik.

EGY SZÍNÉSZ EMLÉKEZIK

— Életem legnagyobb sikere volt, hogy visszaadtam Hollywoodban egy filmfőszerepet. Így aztán nem blamáltam magam.

A FOCISTA EMLÉKEZIK

— Az én első futballcipőm a mezítlábam volt.

VALLOMÁS

— Tudom, hogy tehetségtelen művész vagyok. Szerencsére mindig hozzá nem értő közönséggel találkoztam.

KÖSZÖNET

— Köszönöm. Az ön tanácsai mindig remekül beváltak, csak az ellenkezőjét kellett tennem, mint amit javasolt.

MAI REMETE

— Egyedül élek egy rengeteg közepén. Madárfütty ide, madárfütty oda, nagyon unalmas lenne, de szerencsére van kábeltelevízió.

ÉRZELMEK

— Legalább gyűlölnél! Mert azt nem tudom elviselni, hogy közömbös vagy irántam.

„KULTÚREMBER"

— Meghívlak egy színházi vacsorára.

— Köszönöm, elfogadom, ha előtte nem kell színházba mennem.

ÉLHETETLEN FRÁTER

— A férjem úszómester, de nem talál magának tanítványokat, ezért egyelőre a halakat tanítja úszni.

ZSENIÁLIS ORVOS

— A fogorvosom megállapította, hogy azonnal ki kell vetetnem a vakbelemet.

ADÓS

Béla évek óta tisztelettel tartozik a szüleinek, de a tartozását nem hajlandó megadni.

PINCÉRINAS

— Ejnye, fiam, már a huszadik törhetetlen poharat töröd el!

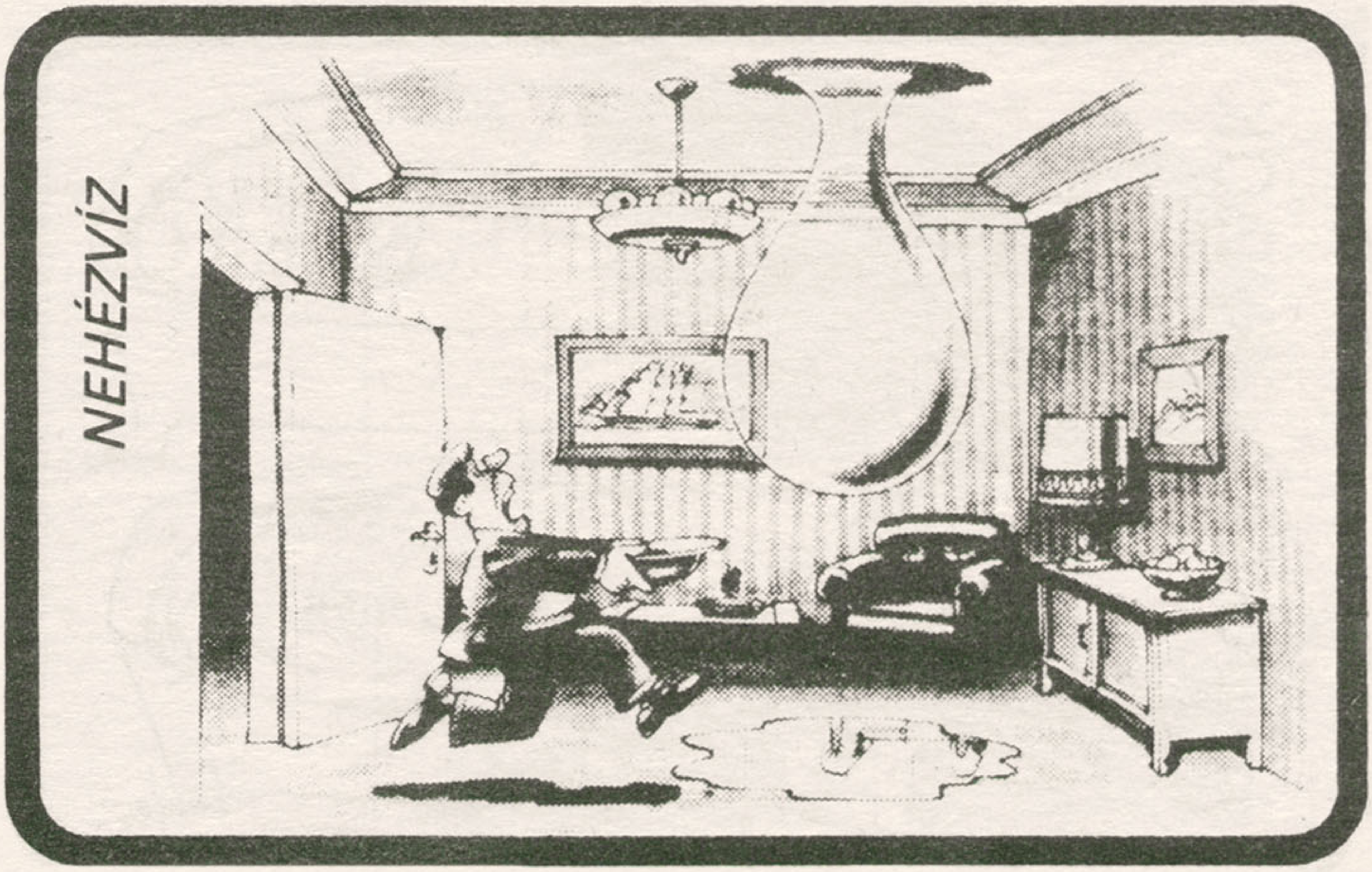
VÁLLALATI ÜGYEK

— Milyen az új takarítónőtök?

— Remek. Port töröl, seper, és utána elvégzi a kettős könyvelést is.

ÉRDEKLŐDÉS

— És mondja, Rózsi néni, mennyit tud havonta összeszedni? — kérdezték a mozijegyszedőtől.

NEHÉZVÍZ

HÍZÉKONYSÁG

— Nem szeretek zsírosétel-recepteket olvasni, mert attól is hízom.

SZÜLŐSORS

— Négy szülőt neveltem fel egymagam, mert szegényeket nem támogatták a gyerekeik.

NEHÉZ ÉLET

— Nekem a kudarcaimért is keményen kellett küzdenem.

TÁRSAS LÉNY

— Kérek egy vonatjegyet. Mindegy hová, az a fő, hogy valami kellemes útitárs mellé szóljon a jegyem.

MEGLEPŐ

— Ez a Bagaméri megint szabálytalanul szerelt.

— Ki az? Futballista?

— Dehogy. Gáz- és vízszerelő.

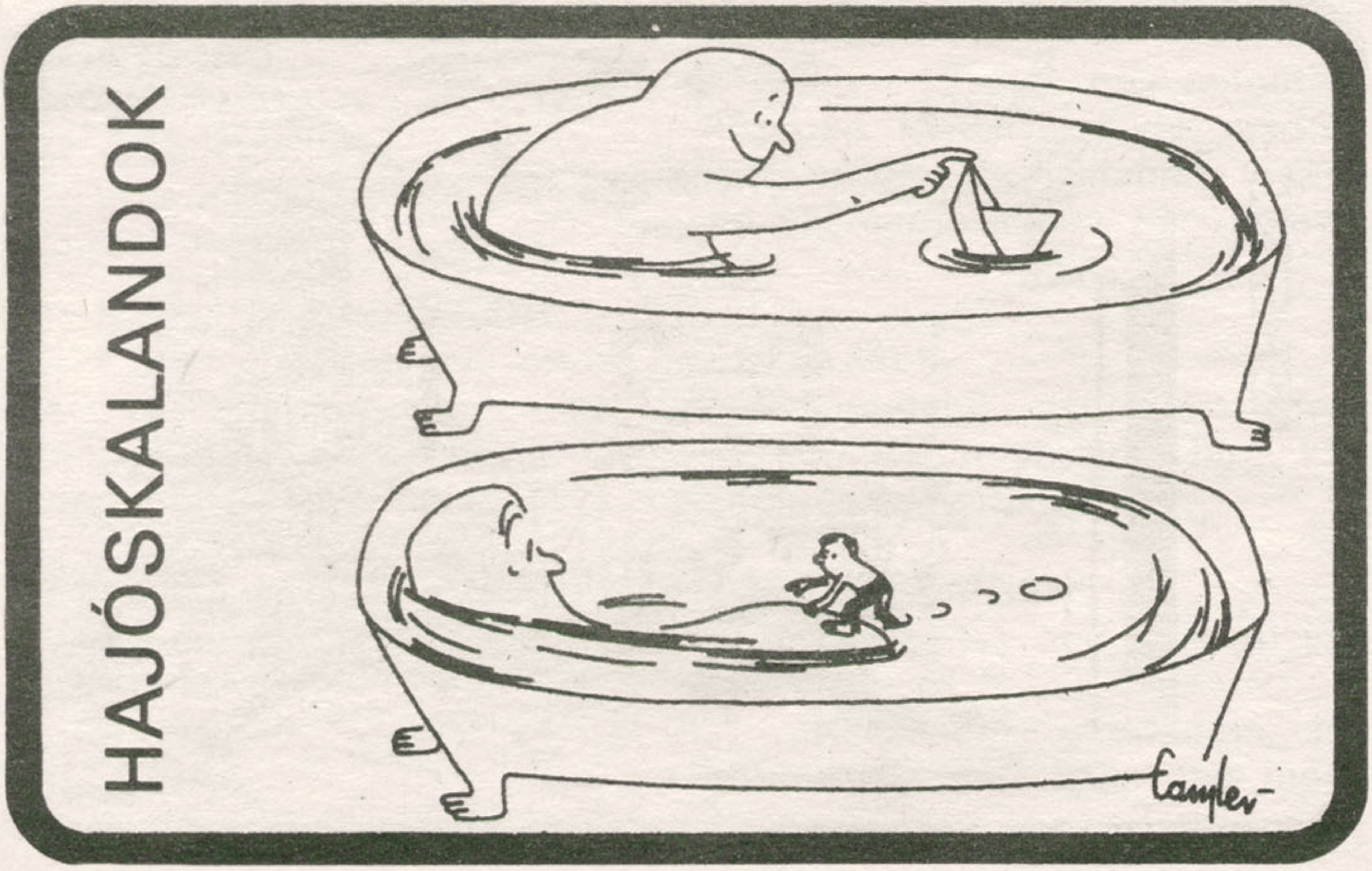
MESE

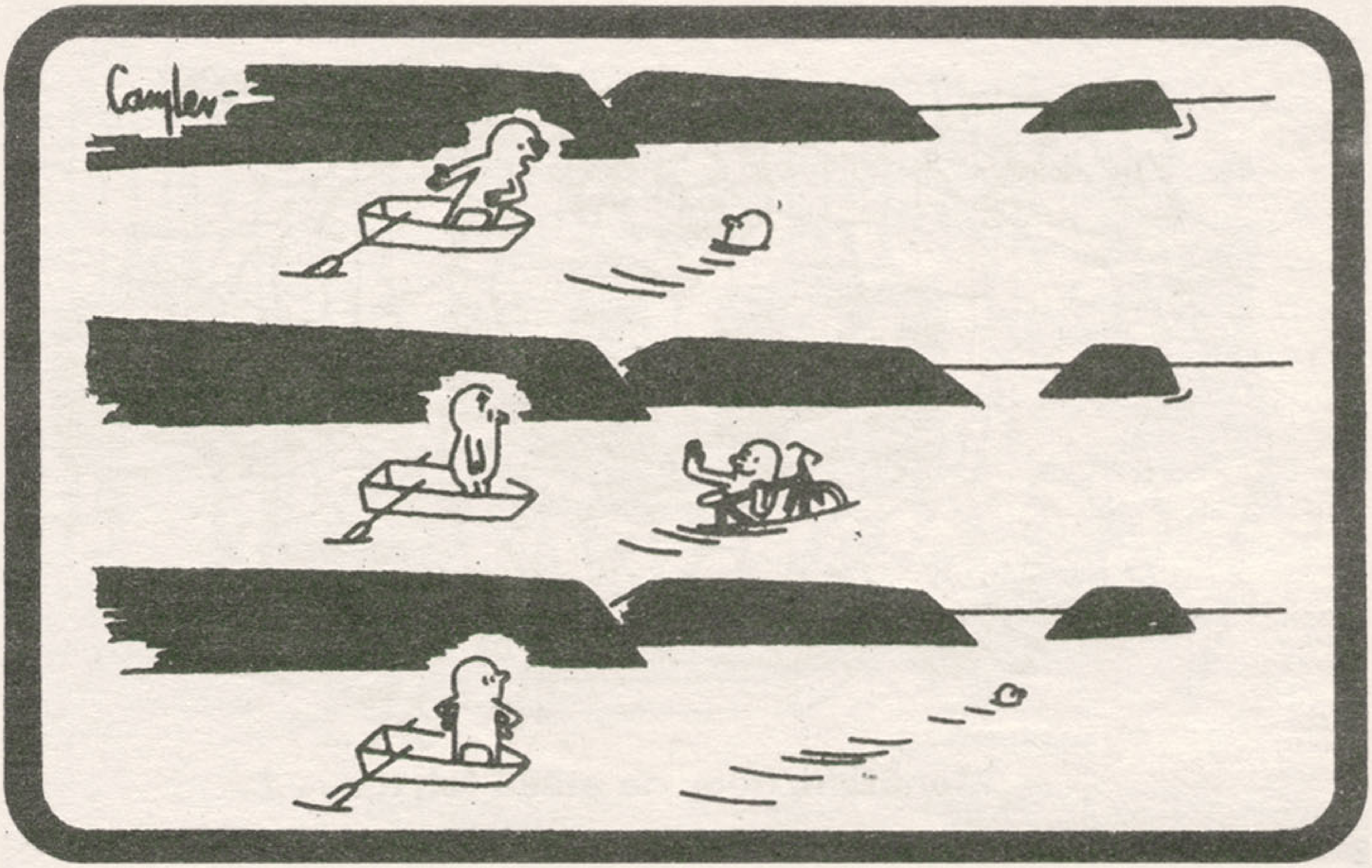
Így szólt a tündér:

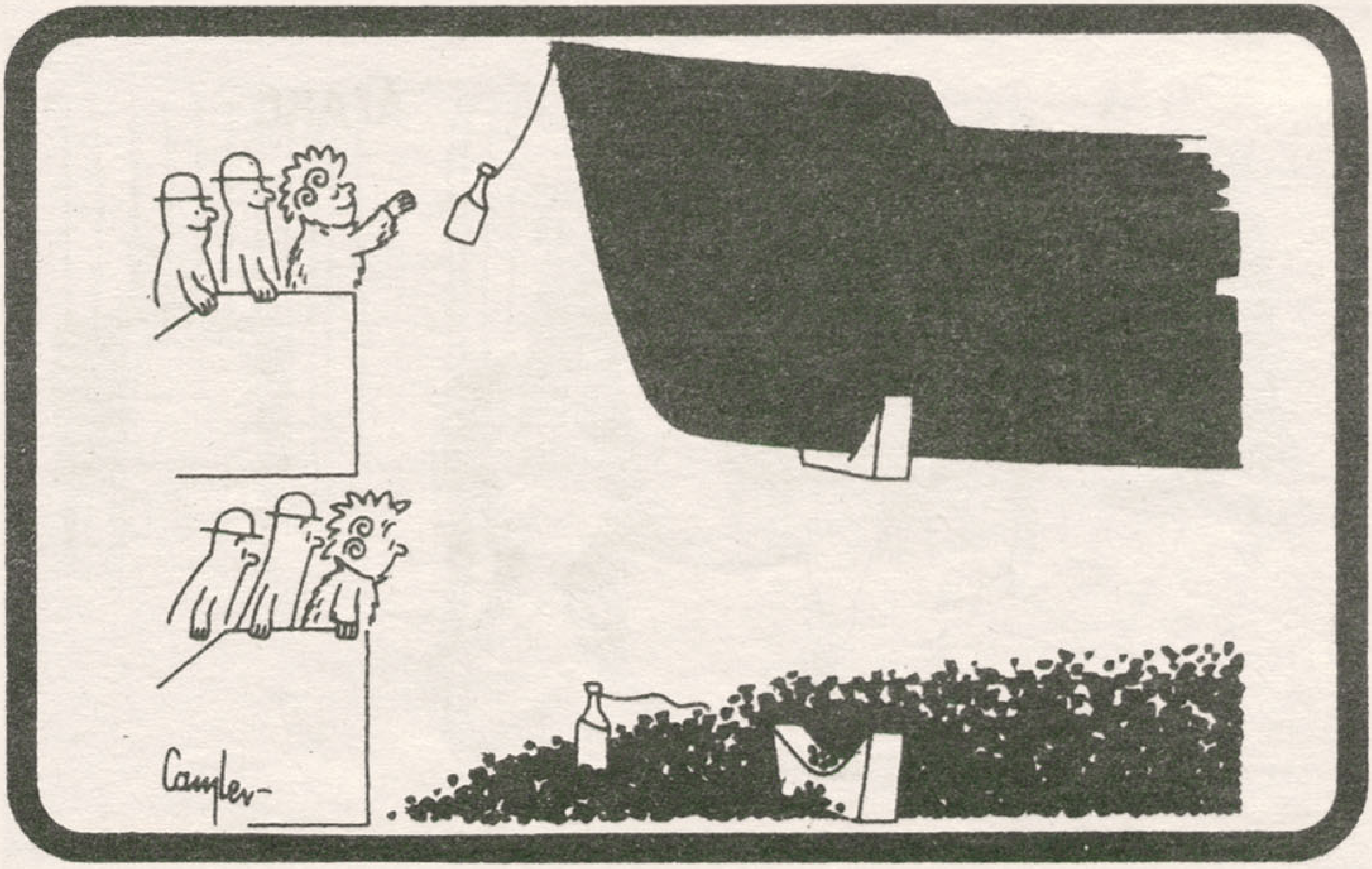
— Három kívánságodat teljesítem.

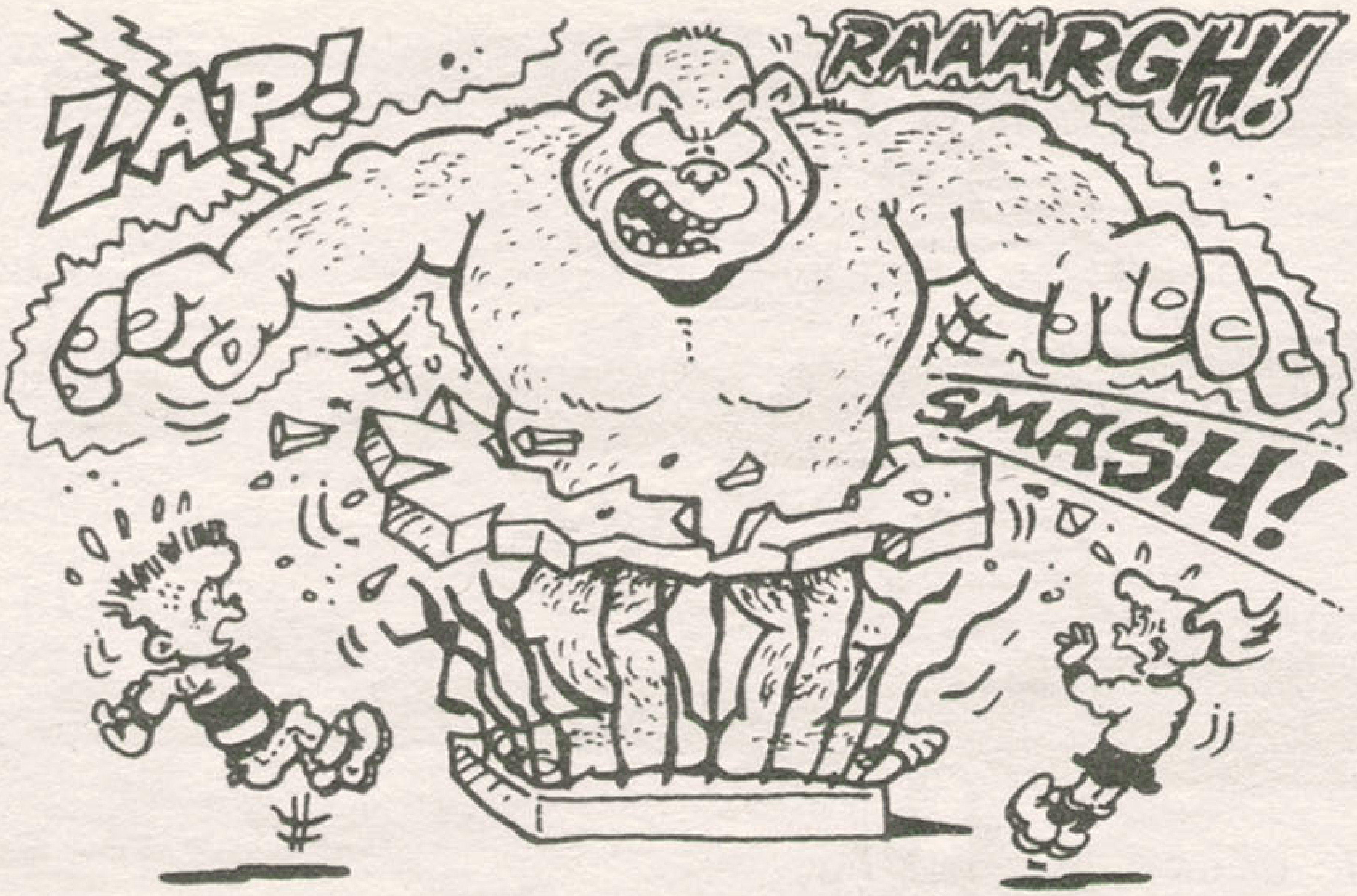
Mire a szegénylegény azt javasolta:

— Teljesítsd inkább négy kívánságomat, és ebből leadok neked húsz százalékot!

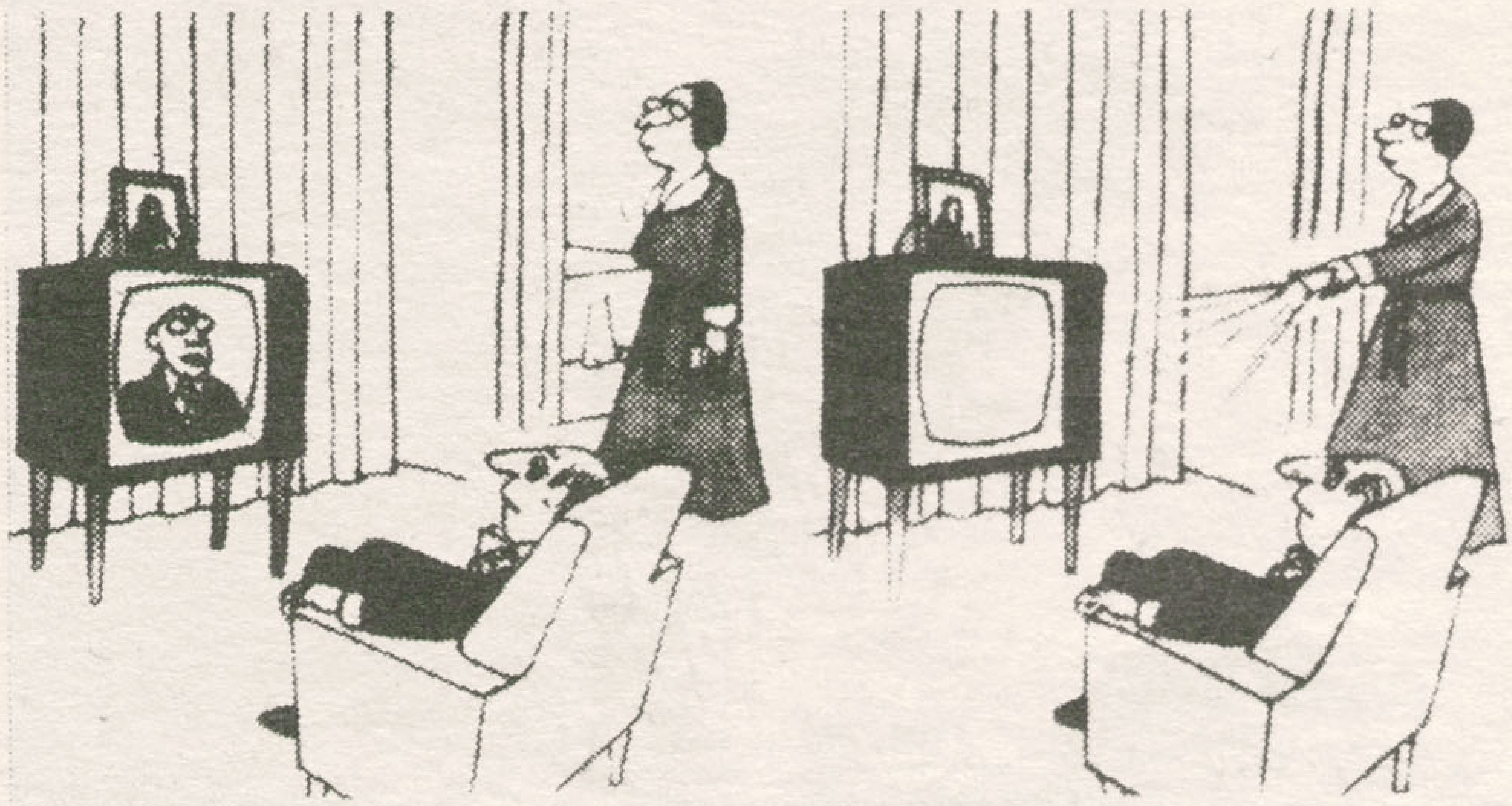

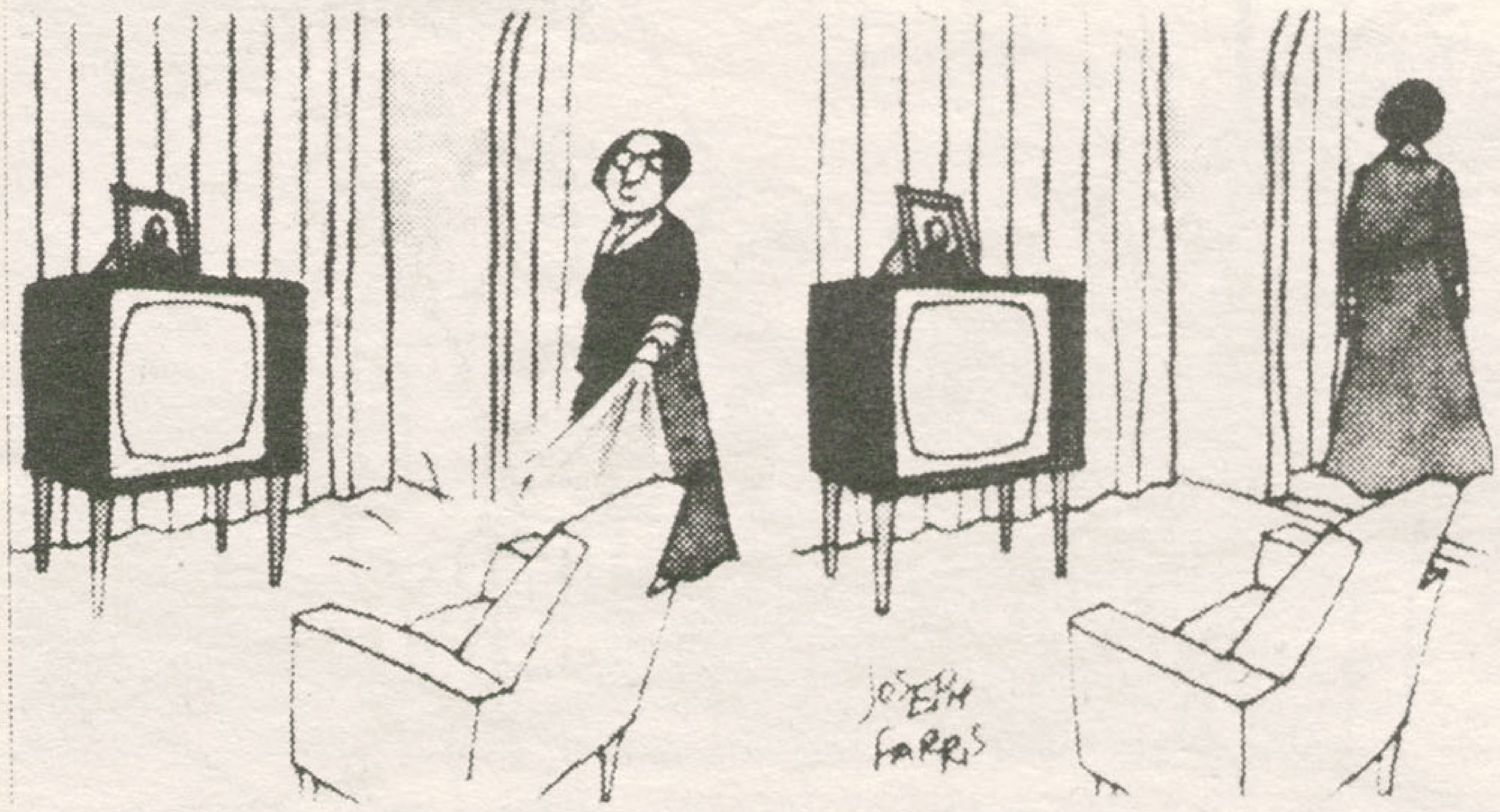
— Mondtam, hogy ne etesd folyton . . .!

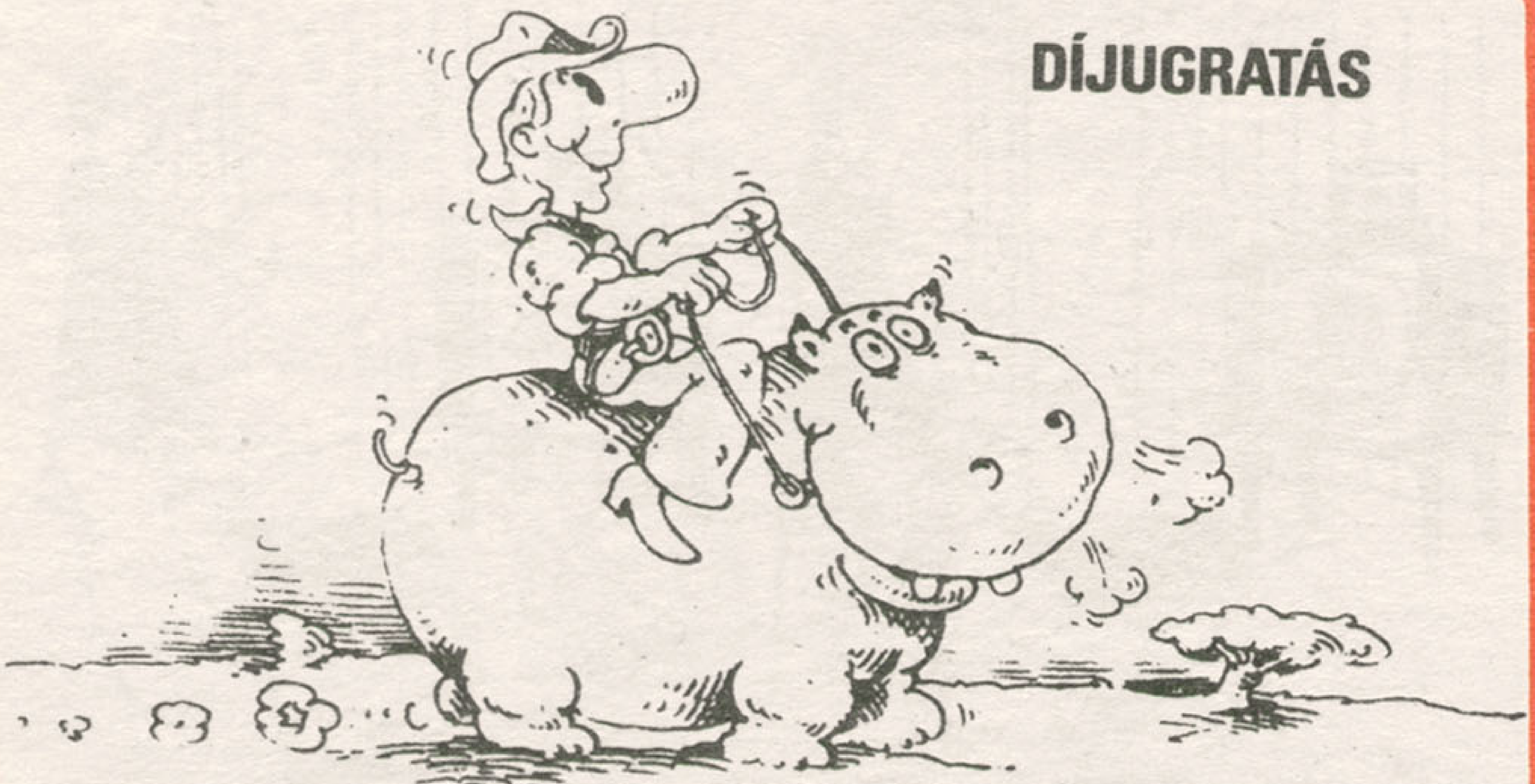
ÁLARC

ABSZOLÚT TÁVKAPCSOLÓ

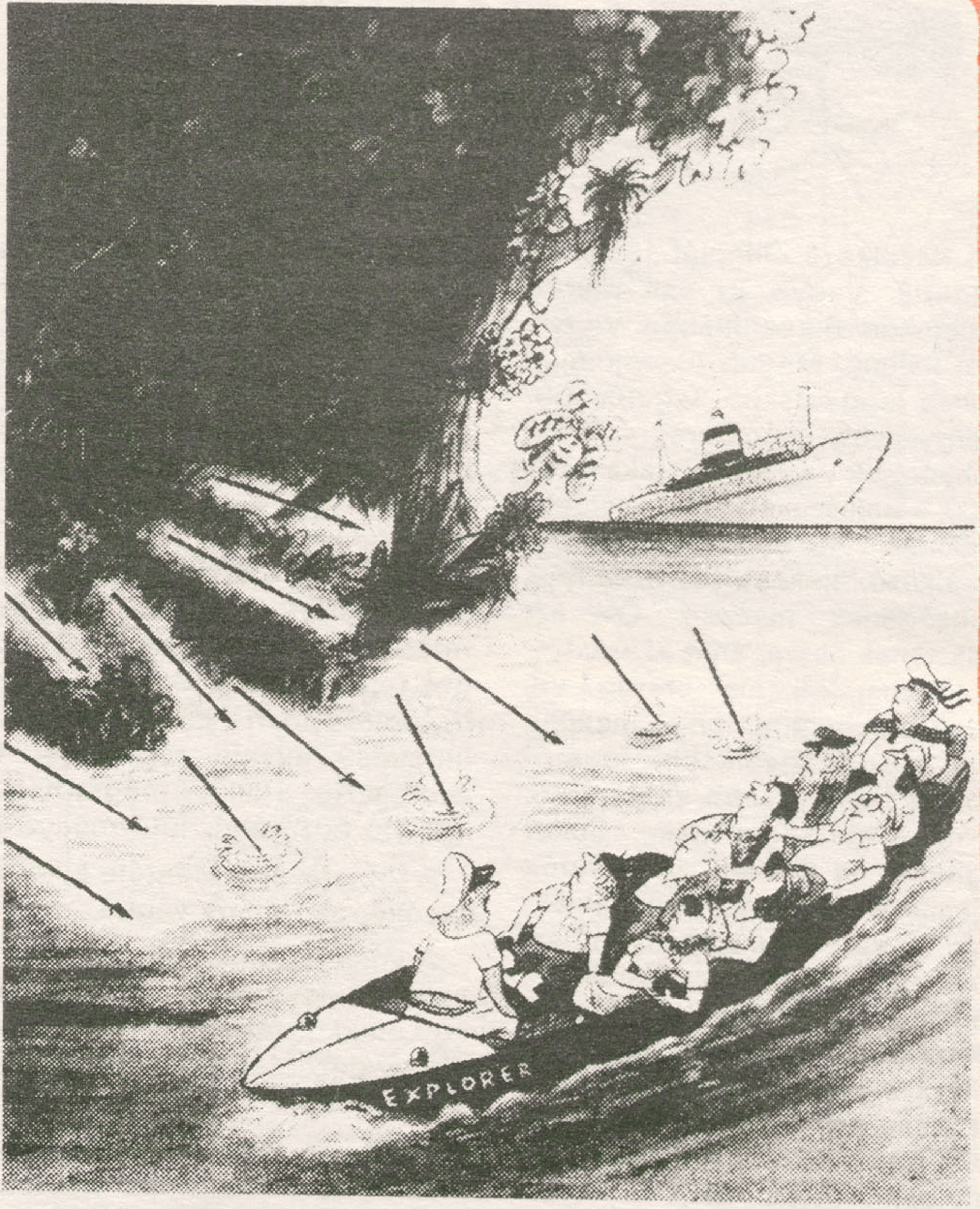
DÍJUGRATÁS

— Ne izgulj, Dönci! Már csak a vizesárok van hátra!

VILLAMOSSZÉK

— Hm . . . úgy látszik, előttünk is jártak már turisták errefelé . . .

MAGYAROS OLIMPIÁT!

(Aki áldója van . . .)

A következő olimpiát 1992-ben rendezik. Vagyis itt van már a nyakunkon. Barcelonában. Vagyis nem nálunk. Megint összejönnek a világ leggyorsabb, legerősebb, legügyesebb emberei, hogy aranyérmek ügyében akasszák össze a bajuszukat. Már legalábbis akinek van. Rendszeresen borotválkozó fiúknak s a lányok többségének nincsen. Ők azt akasztanak össze, amit akarnak.

Mármost mi kis ország vagyunk. Megeshet, hogy nekünk nem telik leggyorsabb, legerősebb és legügyesebb emberekre. Ez nagy igazságtalanság. Sokat segítene, ha teszem azt a futók teljesítményét úgy értékelnék, hogy az elért időeredményt elosztanák az illető ország lakosainak számával. Minthogy azonban a Nemzetközi Olimpiai Bizottság nehézkes szervezet, évekbe telhet, amíg egy ilyen életrevaló javaslat keresztülmegy. Addig is el kéne érni, hogy néhány olyan sportágat is felvegyenek az olimpia műsorára, amelyben mi, magyarok vagyunk a legjobbak.

Ez lenne a legkevesebb, végül is mi húztuk fel elsőnek a vasfüggönyt, vagy ki az ördög . . .

A magyar alkatnak legjobban megfelel, de természetesen a vetélytársak számára is tartogat némi — elismerjük: halvány lehetőséget a

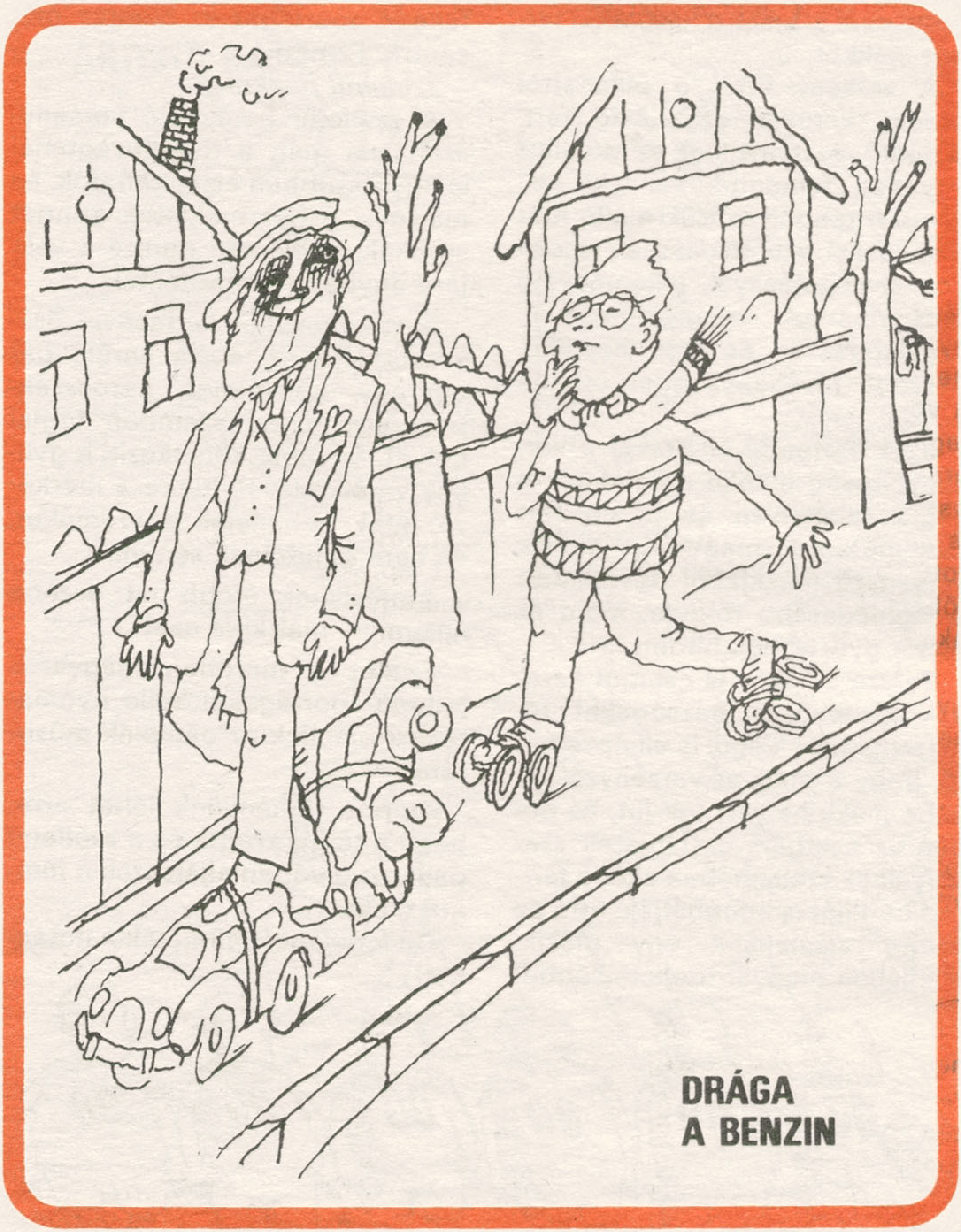
tölgyfavágta.

E sportág szabályai varázslatosan egyszerűek. Költséges felszerelésre, hosszadalmas, fáradságos felkészülésre semmi szükség, hasonlóképpen megelőzhető a hatalmas anyagi ráfordítást és nyomasztó lelki megterhelést igénylő edzőtábor intézménye is.

A tölgyfavágta döntője a következőképpen megy végbe.

A versenyzők felállnak a rajtvonalra. Mindegyikük jobb kezében egy makkot tart, amelyet az olimpia rendezőbizottsága bocsát rendelkezésükre.

Az indító most magasra emeli pisztolyát, a hatalmas stadionra az örömteli várakozás feszült csendje nehezedik. A pisztoly eldördül, és erre a tölgyfadöntő

DRÁGA A BENZIN

résztvevői elássák a kezükben tartott makkot.

A verseny ettől a pillanattól kezdve kereken száz évig tart. A döntő résztvevőinek ez idő alatt egyetlen feladatuk van: ki kell várni. A rendelkezésükre álló időt pihenéssel, szundikálással, vicclapok olvasgatásával, jellemnevelő rajzburleszkek megtekintésével, lustálkodással, és más hasonló, hasznos tevékenységgel üthetik agyon.

Száz esztendő elteltével a versenybíróság elnöke megjelenik a vágta színhelyén és hitelesített centiméterrel megméri, melyik versenyző makkjából növekedett a legmagasabb tölgyfa, majd az illetőt győztesnek hirdeti ki.

Persze a kákán is csomót keresők bizonyos nehézségeket támaszthatnak. Végül is elképzelhető, hogy a magyar versenyző kezébe makk helyett tök jut, és ebben az esetben, az ultijáték szabályainak szellemében akár a terített bettlijét is elfoghatják. Erre az esetre ajánlanánk egy másik, alapjában magyar szellemiségből fakadó sportágat az olimpia műsorára. Ez pedig a

szellemi pankráció.

A szellemi pankráció versenyszabályai még a tölgyfavágtánál is egyszerűbben elsajátíthatók, és már-már a gyermekjáték szintjét súrolják, eltekintve persze a vele járó agybeli erőfeszítéstől.

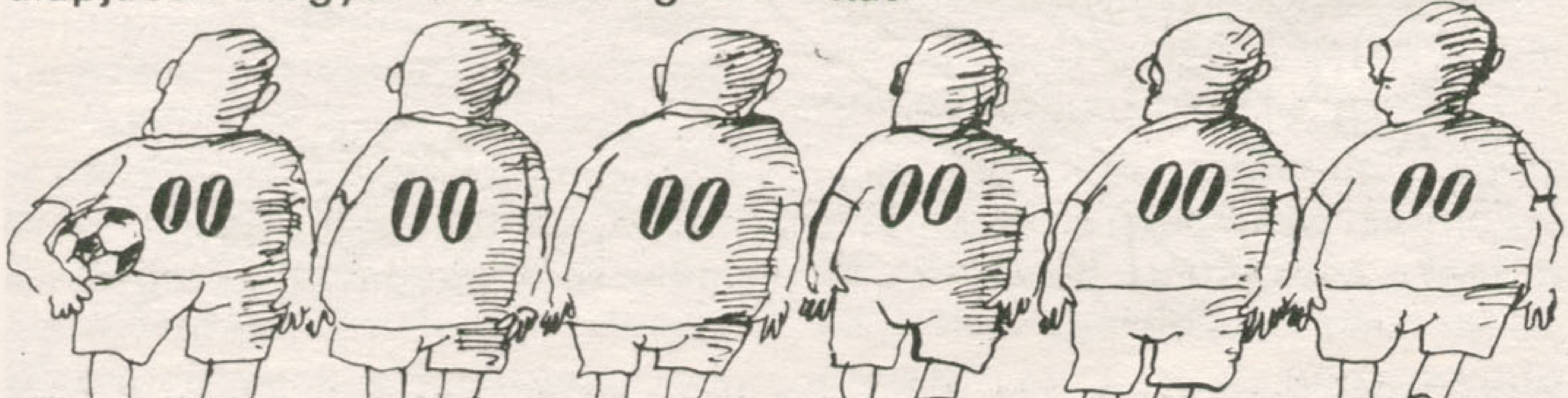
A résztvevőket kettesével összesorsolják. A sorra kerülő pár egy-egy kényelmes karosszékben, egymással szemben foglal helyet. És most következik a gyilkos vetélkedő. Rajtjelre a mérkőző felek behunyják a szemüket, és nem gondolnak semmire.

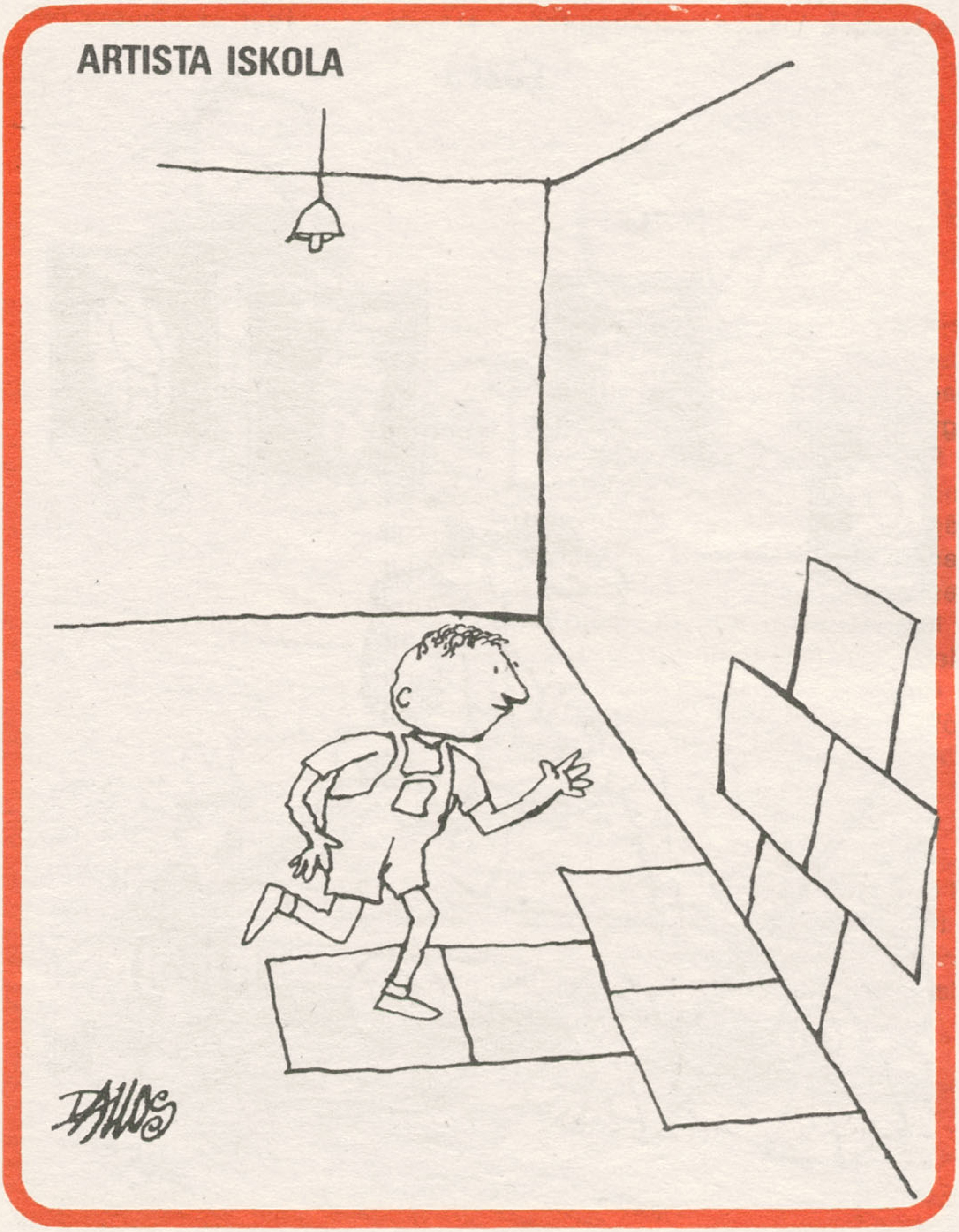
Amelyiknek előbb jut eszébe valami — már ki is esett.

Ezeket a merőben magyaros jellegű sportágakat kellő nyomatékkal ajánljuk az olimpiák műsorára.

Alapos reményünk lehet arra, hogy a tölgyfavágta és a szellemi pankráció végén eljátsszák a himnuszunkat.

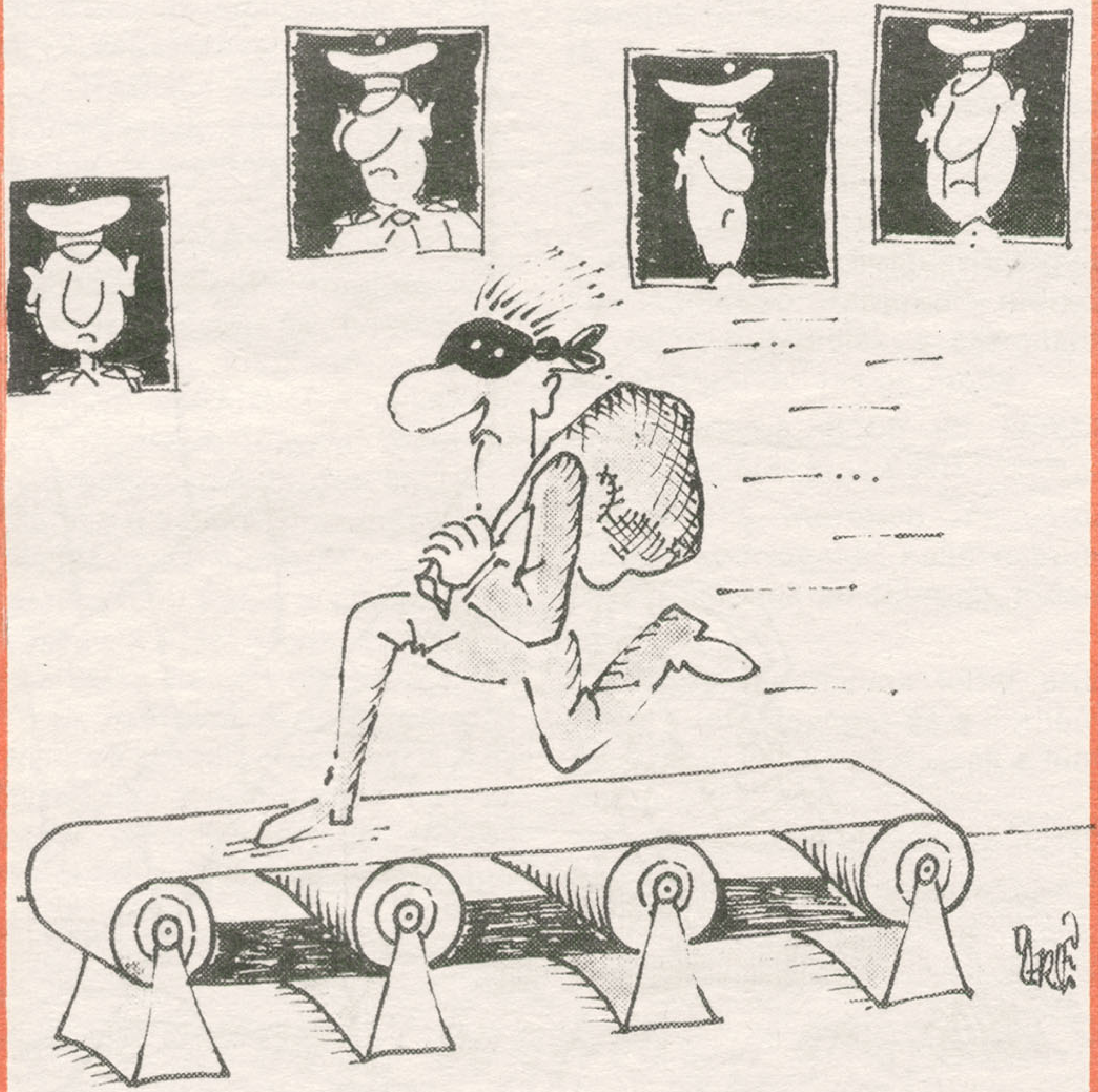
De legalábbis elhúzzák a nótánkat!

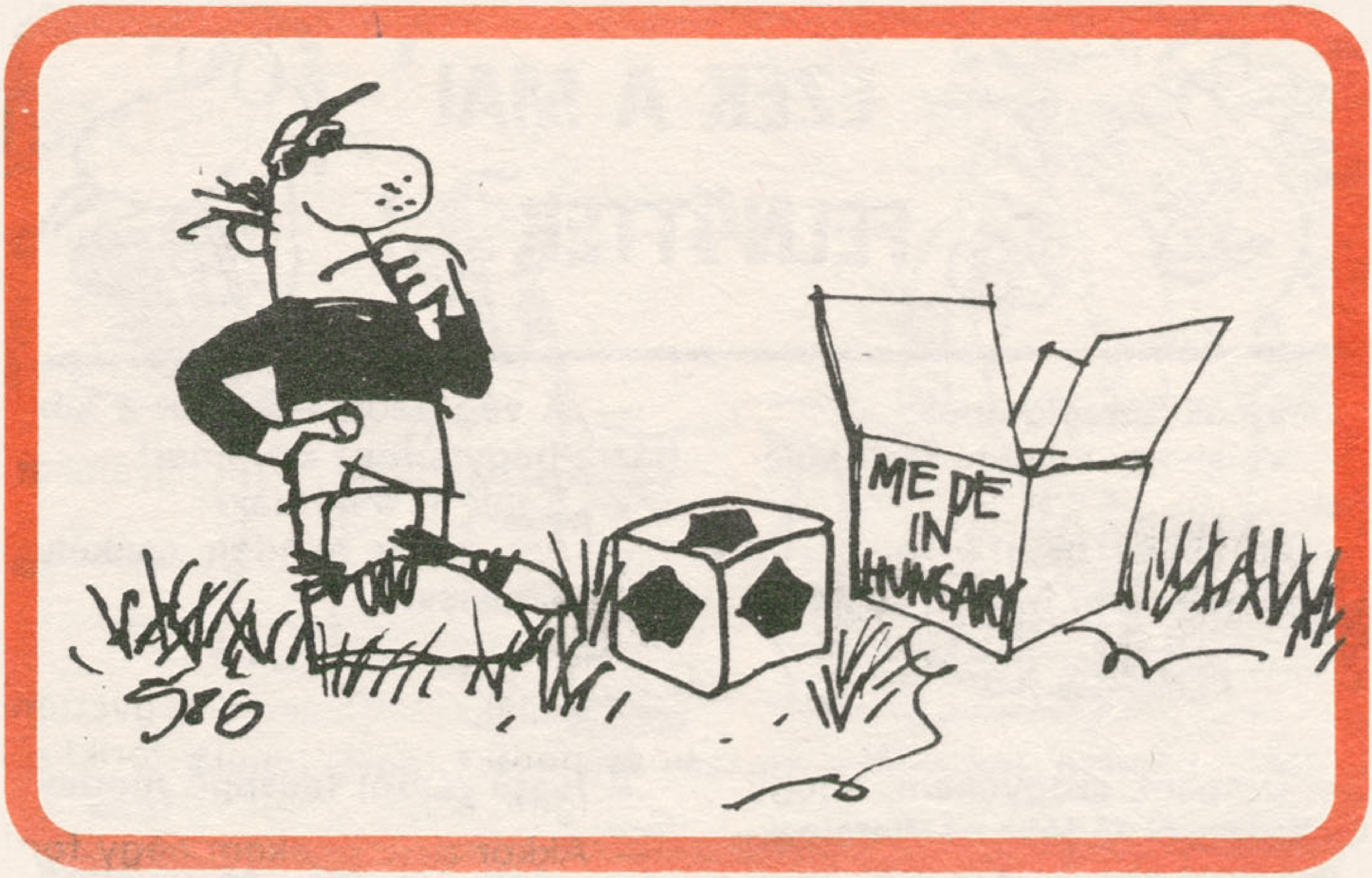

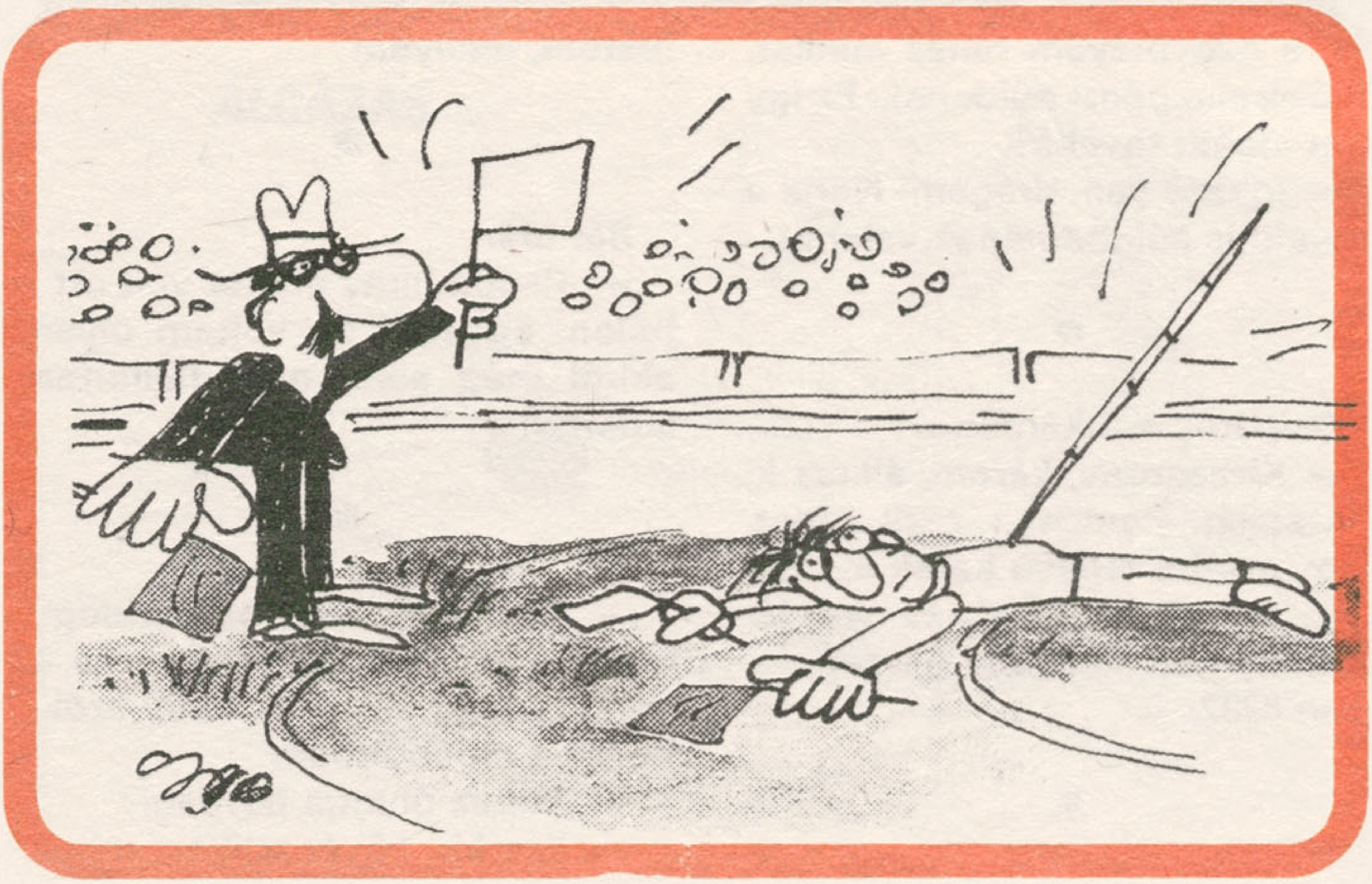

ARTISTA ISKOLA

EDZÉS

ME DE
IN
HUNGARY

EZEK A MAI FELNŐTTEK...!

Barátnők beszélgetnek:

— Valahogy minden férfi különös!

— Az enyém nem!

— A tiéd nem? Milyen különös!

*

— Drágám, szégyellem, ahogy élünk — szól férjéhez a fiatalasszony. — Apám fizeti a lakbérünket, a nagybátyám ruház minket, a nővéreim pénzt küldenek. Ez így nem mehet tovább!

— Igazad van, drágám! Néha a bátyáid is küldhetnének valamit!

*

Kisiparos a titkárnőhöz:

— Kisasszony, kérem, állítsa ki a számlát. Pontosan 2929 forint. Vagy inkább legyen kerek az öszszeg, mondjuk 5000. Á, ez nem jó, jobb, ha nem kerek az összeg, legyen 6292.

*

— A végrendeletemben a kórházra hagytam az agyamat!

— S mit írt a kórház?

— Azt, hogy minden csekélységért hálásak.

*

A festő rászól fecsegő modelljére:

— Még egy szó, és olyannak festem, amilyen!

*

Bál után.

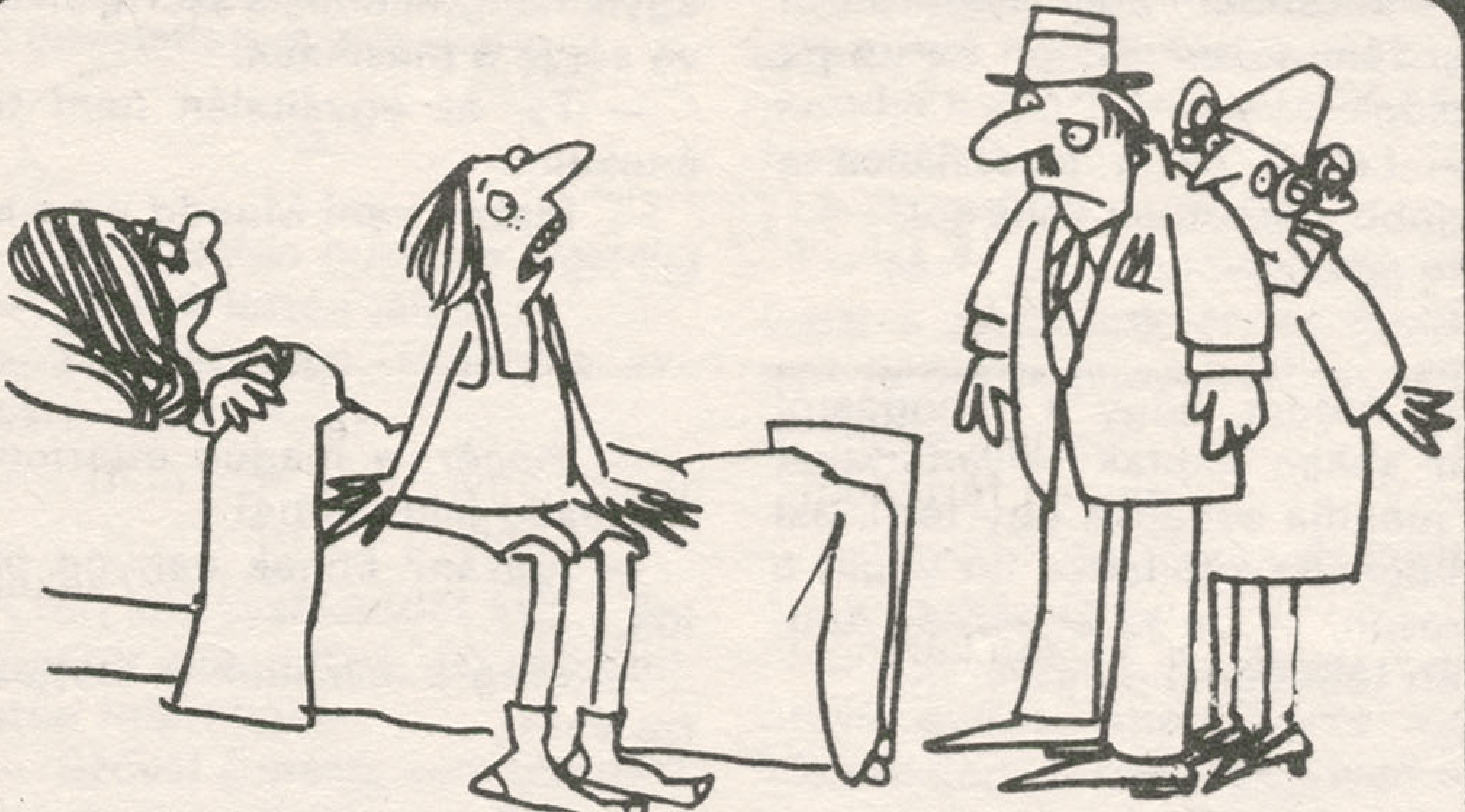
— Csupa híres ember volt ott a bálon. Egyedül én voltam olyan, akiről még soha nem hallottam semmit!

*

— A szín és a forma mindegy, csak ne legyen a cipőnek sarka — mondja egy hosszú lábú, szőke hölgy a cipőboltban.

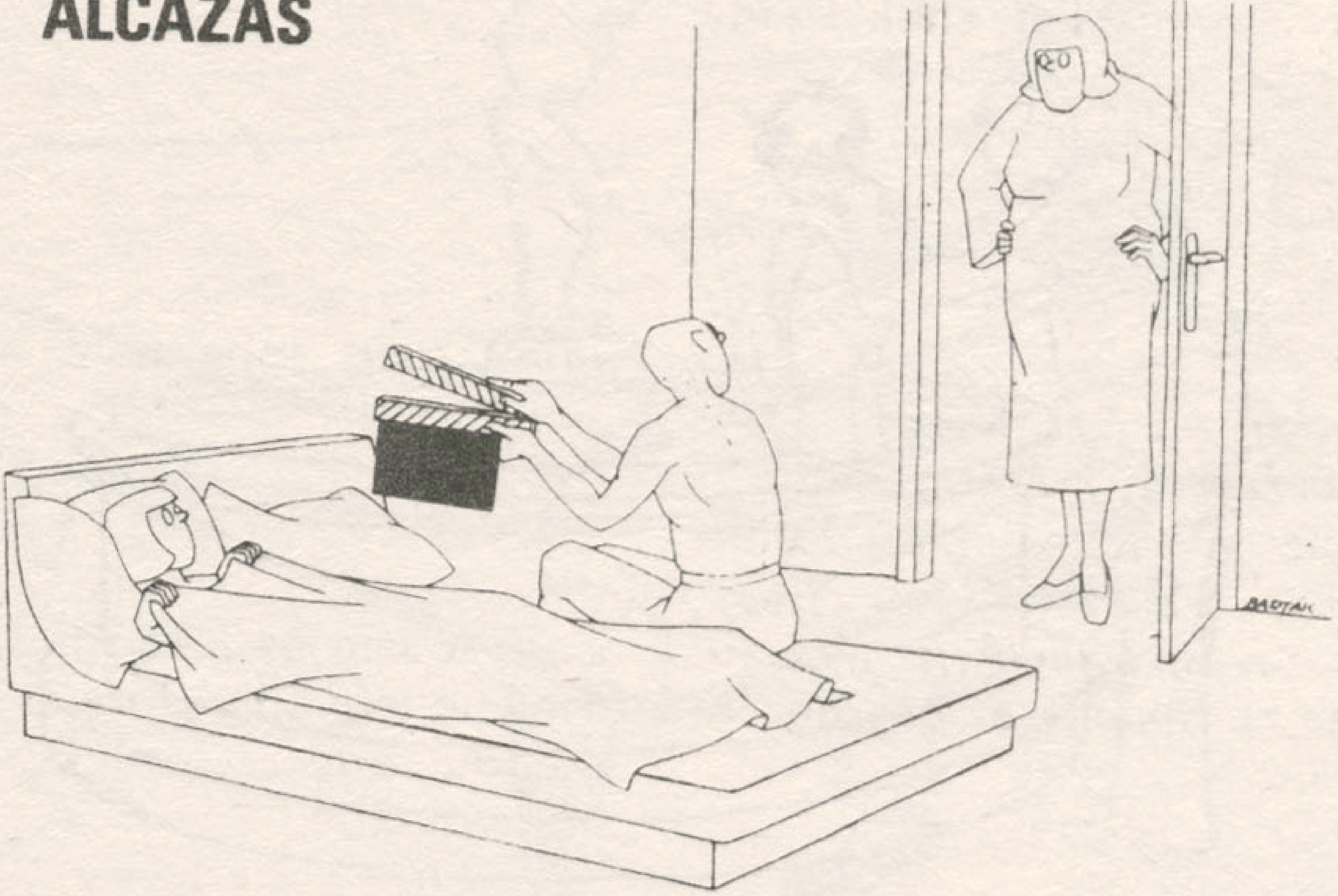
— Mihez óhajtja hordani?

— Egy kis, kövér milliomoshoz.

— Nyugi, öreg! Feleségül veszem a lányukat, mihelyt állást kap!

ÁLCÁZÁS

— Micsoda? Egy ilyen autót akar rám sózni? Hiszen ez csupa rozsda!

— Lehet, de a slusszkulcs a legjobb állapotban van!

*

— Tudom, hogy a kocogástól már sokan kaptak szívinfarktust — mondja sóhajtva egy férfi, aki mindennap kifulladva fut végig a városon. — De az egészség kedvéért feltétlenül megéri.

*

Folyik az ökölvívó-világbajnok első lemezének felvétele. Az egyik hangtechnikus szörnyülködve súgja a másiknak:

— Te, ez egyáltalán nem tud énekelni!

— Igazad van! Mondd meg neki . . .!

*

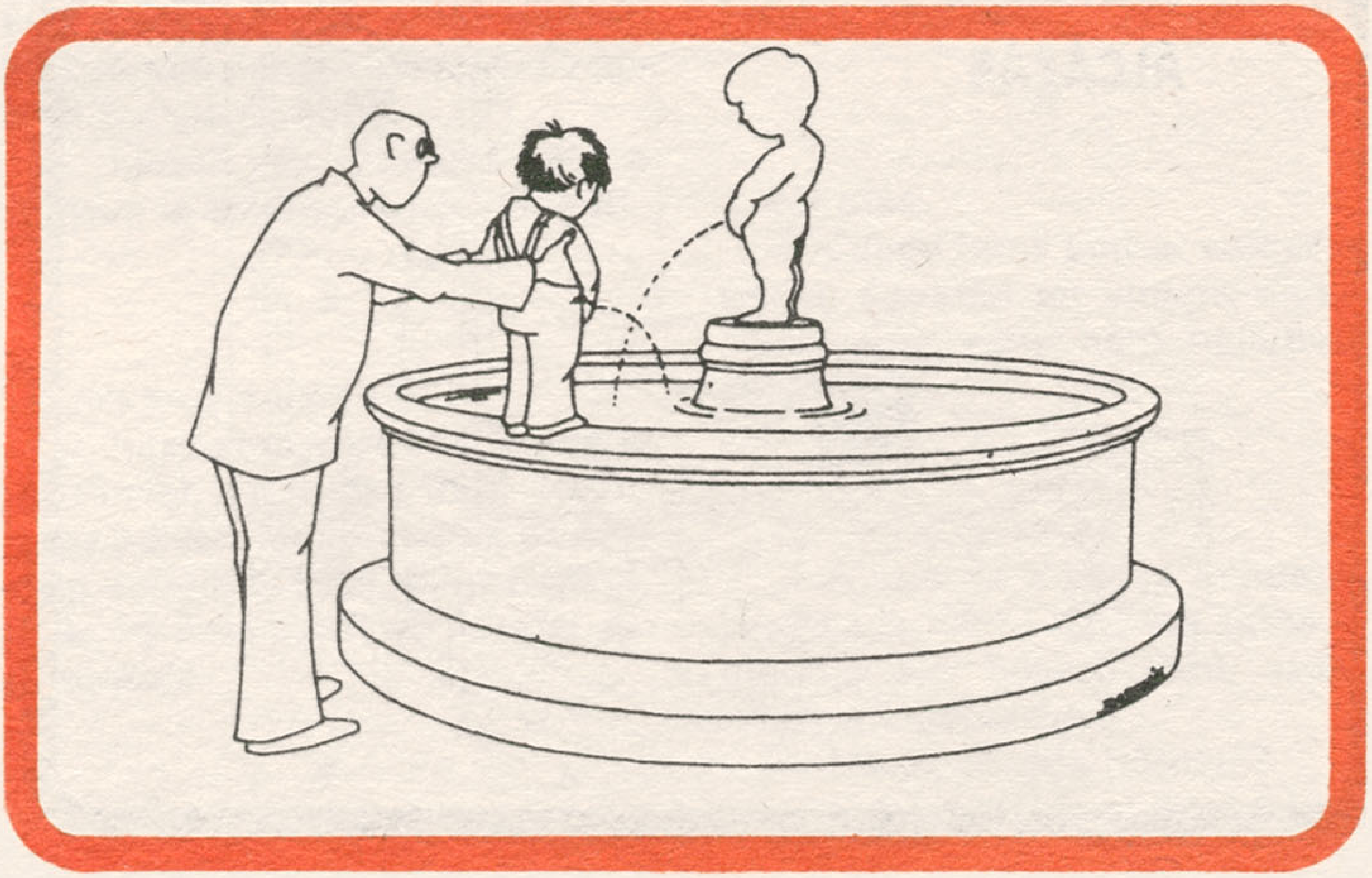
— Pincér, a maguk étterme a tisztaság mintaképe!

— Igazán? Ennek nagyon örülök.

— Még a levesnek is szappaníze van!

*

— Istenem, milyen példás anya

tudnék lenni, ha nem lenne ez a két neveletlen gyermekem.

*

— Én minden húzáson nyerek.

— Melyik lottón játszik?

— Egyiken sem, fogorvos vagyok.

*

A férj két nyakkendőt kap a feleségétől ajándékba, az egyiket rögtön felpróbálja.

— Szóval a másik nem tetszik?! — kérdezi sértődötten a feleség.

*

— Nézz utána, mi a foglalkozása ennek az új embernek — mondja a sportlövők edzője a helyettesének.

— Miért?

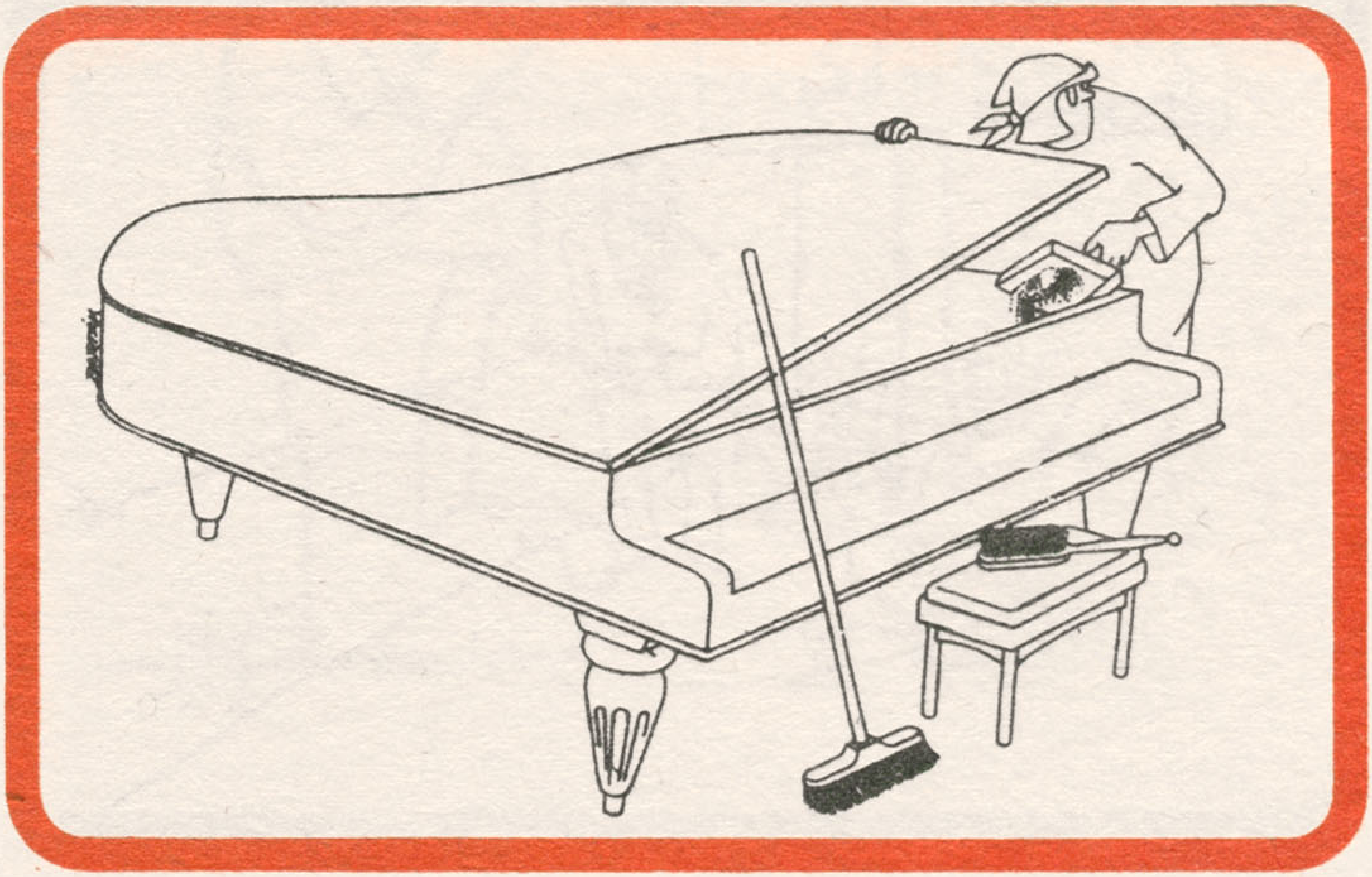
— Mert minden lövés után előveszi a zsebkendőjét, és gondosan letörli a pisztolyról az ujjlenyomatait.

*

— Hogyan sikerült ilyen magas életkort elérni?

— Egyszerűen. Az életem első ötven évében még kevés autó közlekedett, a második ötven évben pedig nem jártam el otthonról.

*

— Mennyi idő van még Szolnokig? — kérdezi az utas a kalauztól.

— Még egy óra.

— Jól van, akkor szundikálok egy kicsit.

Később az utas felébred és újra kérdezi:

— És most mennyi idő van még Szolnokig?

— Szintén egy óra, de visszafelé!

*

— Szörnyen néz ki ez a pénztárosnő! Görbe az orra, óriási fülei vannak... Hogy tudta éppen őt felvenni?

— Óvatosságból. Ha megszökne a pénzzel, könnyen megtalálja a rendőrség.

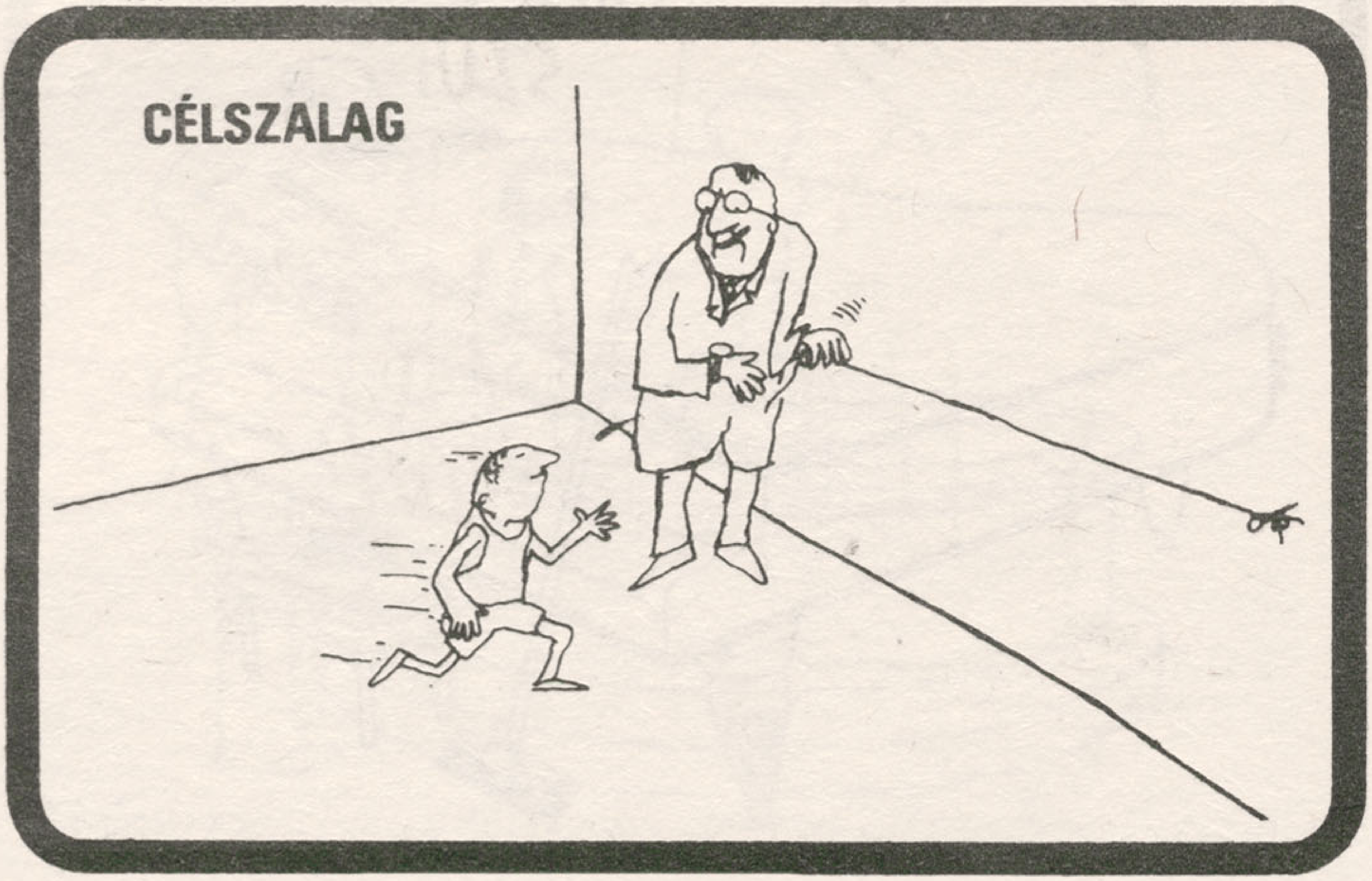
*

Az étterem törzsvendégét arról ismerik, hogy nagy borravalókat ad. Mindig ugyanaz a pincér szolgálja ki. Egyszer, amikor ebédelni megy, csodálkozva látja, hogy az asztalánál idegen pincér áll meg.

— Ma miért nem Lajos szolgál ki engem?

— Azért, mert én tegnap elnyertem önt tőle kártyán.

*

MUNKERŐ
FELVÉTEL:
SZÁRAZSÁGTŰ-
RŐ AGRONO-
MUST FELVE-
SZÜNK

Röhög a család

A díványon feküdtem, anyát néztem, aki a fotelben ülve pulóvert kötött. Ki tudja, miért, egyszer csak kicsúszott a számon:

— Répa.

Anya hirtelen az orrához kapott.

— Répa? Talán csak nem tartasz répaorrúnak?

— Hogy gondolhatsz ilyet, anya!

— Akkor meg miért mondtad?

— Csak úgy, eszembe jutott.

— Pont a répa?

— Pont.

Apa lépett a szobába. Anya, mintha köszönne neki, kuncogva rászólt:

— Répa.

Apa értetlenül bámult rá, majd kivette kezéből a kötést.

— Mondtam már, hogy az agyadra megy ez a sok öltögetés. Gyere, sétáljunk egyet!

— Kérdezd meg a fiad, ki répázott először.

Apa legyintett.

— Tőle kitelik az ilyen sületlenség, de hogy te is!?

— Répa... répa... répa... ugrott kedveskedve apa nyakába anya.

Megjelent Imi, az öcsém is.

— Utálom... utálom... utálom... — ismételgette.

— Megmondanád végre, hogy mit utálsz te? — magasodott Imi fölé apa.

— A jépát.

— A jépát azt lehet utálni, de a répát szeretni kell! Mondd szépen utánam: Répa, retek, mogyoró, korán reggel ritkán rikkant a rigó.

— Jépa, jetek, mogyojó, koján jeggel jitkán jikkant a jigó.

Apától én vettem át a vezénylést, majd anya, utána megint anya. És mit hallanak füleim: Imi a jépát répának ejti ki. Apa is észrevette, mert felkapta, és boldogan hintáztatta a levegőben.

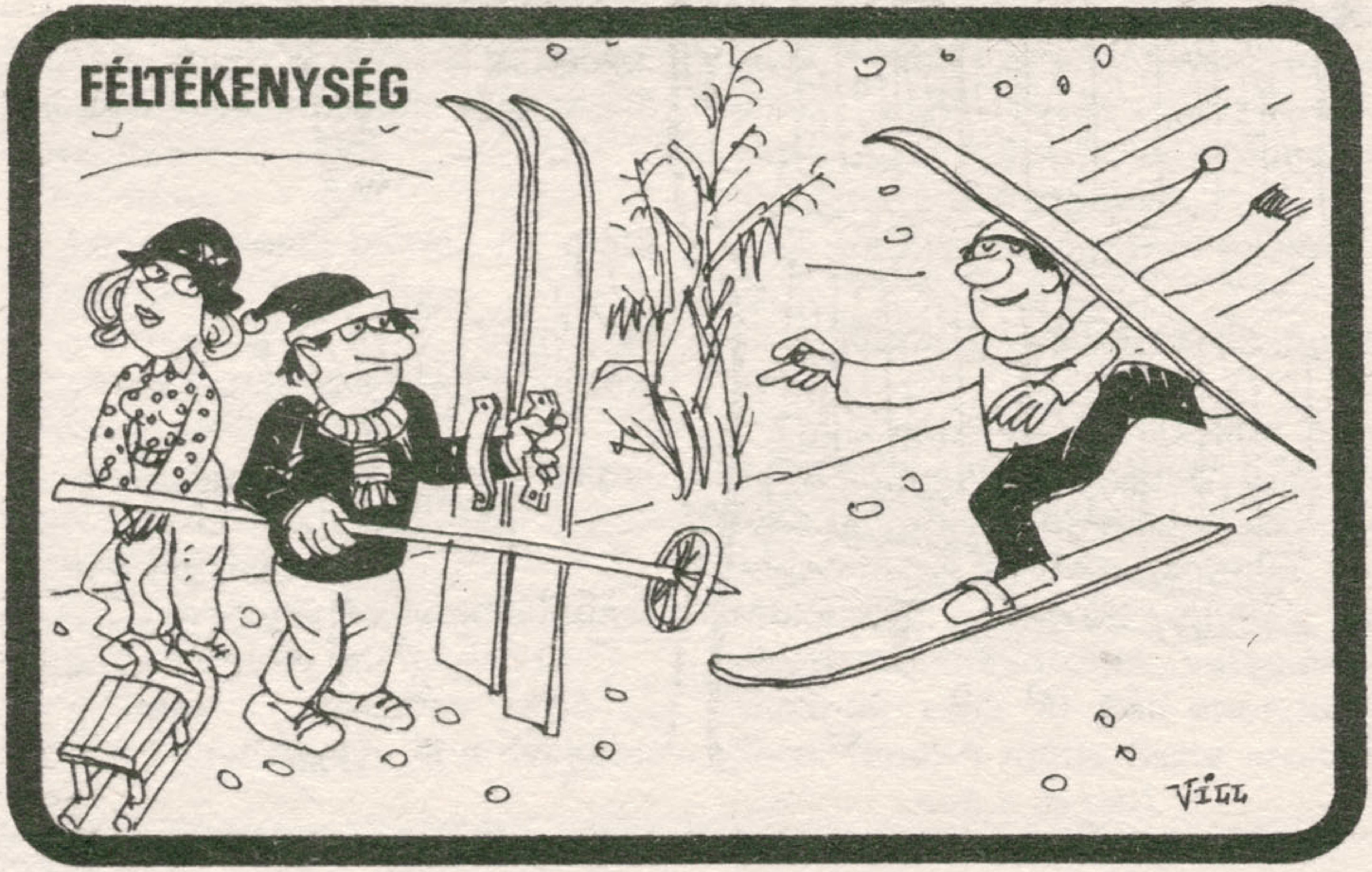
— Répa! — kiáltottuk egyszerre.

— Répa! — vágta rá rötyögve Imi.

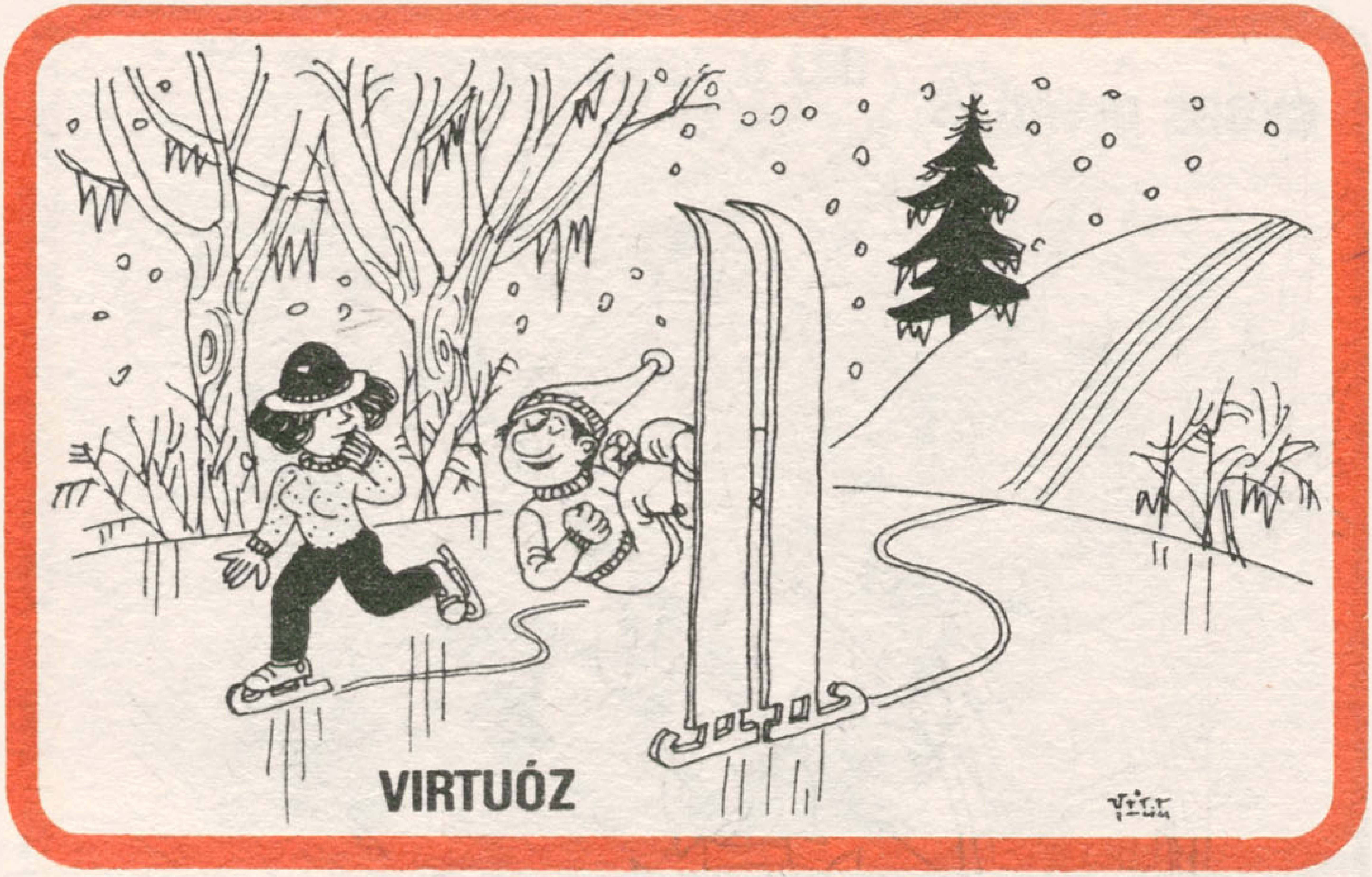
Egyik pillanatról a másikra csuda jó kedvünk kerekedett. Így jöttünk rá, hogy néha milyen semmiségen múlik a vidám hangulat. Ettől kezdve, ha együtt vagyunk, ha véletlenül kókadozunk, valamelyikünknek csak ki kell mondani, hogy répa, s máris tiszta szívből röhögni kezd a család.

SÍ
VILL

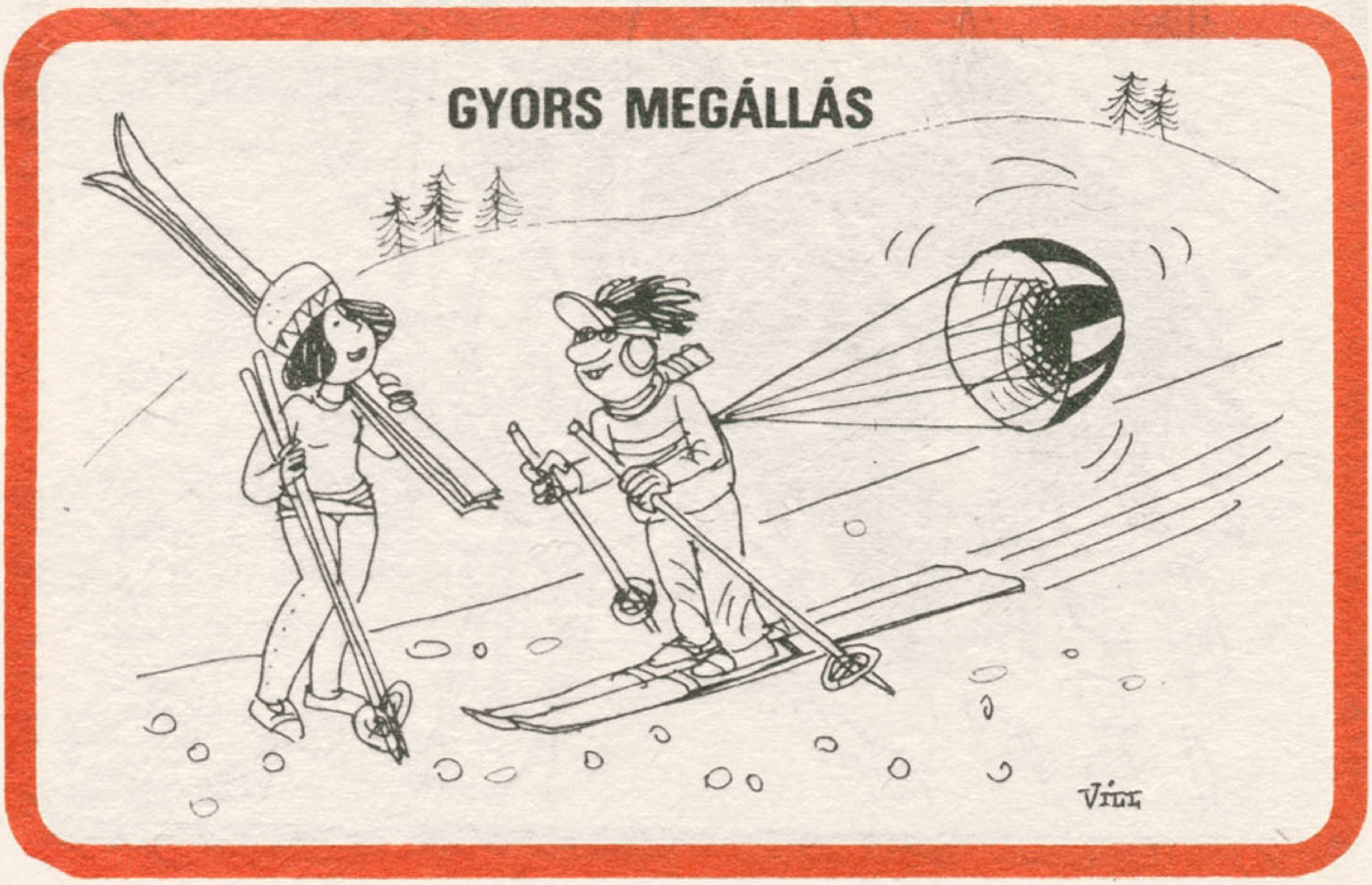

ÖSSZECSUKHATÓ LÉC
VILL

FÉLTÉKENYSÉG
VILL

GYORS OLVADÁS
VILL

VIRTUÓZ

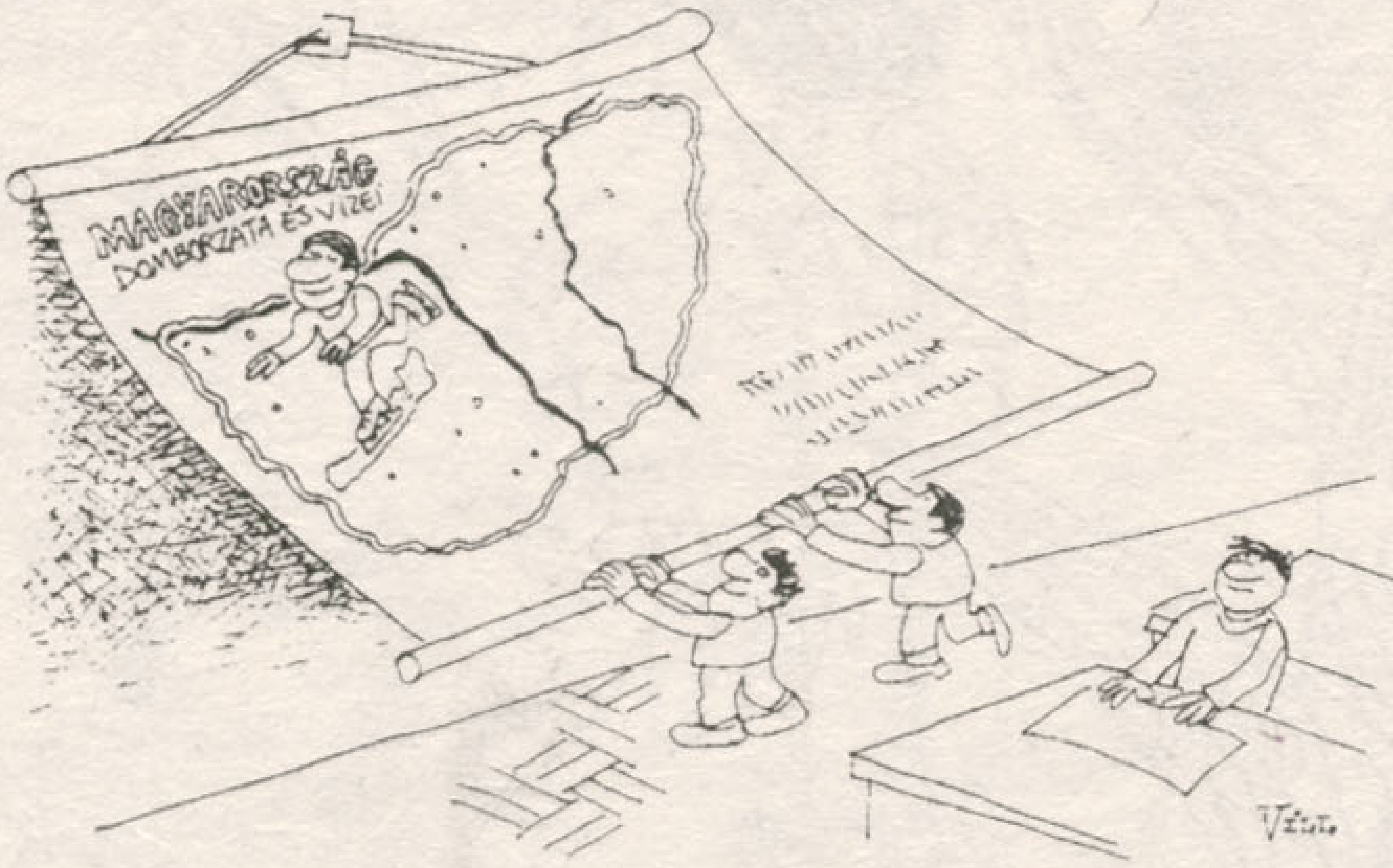

GYORS MEGÁLLÁS

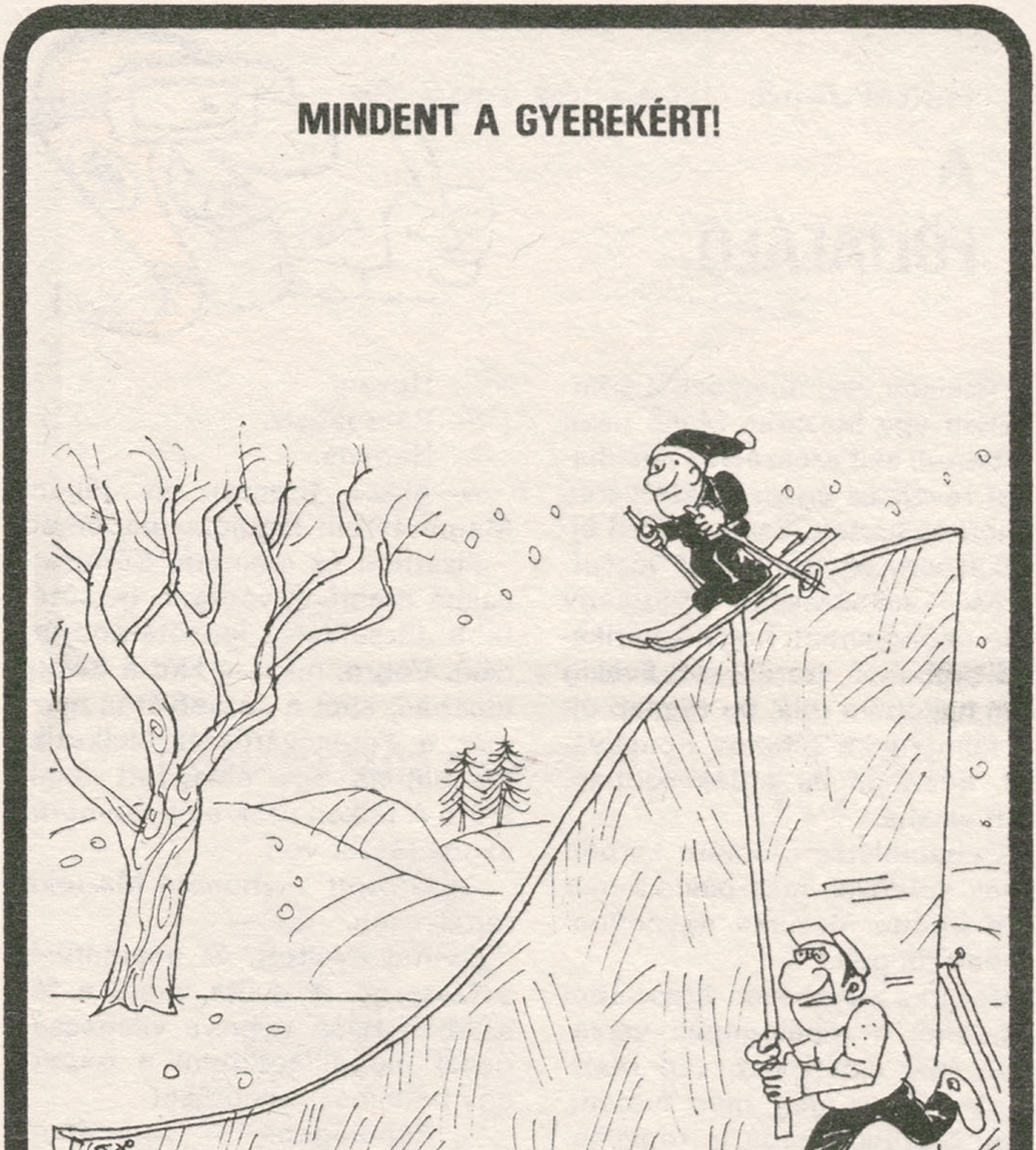
ÓVATOSSÁG

BEFAGYOTT BALATON

VÁLLALKOZÁSOK KORA

MINDENT A GYEREKÉRT!

Heltai Jenő:

A FÖLTALÁLÓ

Fiatalabb éveimben sokat érintkeztem egy Mazurka Manó nevű emberrel, akit szenzációs találmányai révén az egész Józsefváros ismert és tisztelt. Számos zord éjszakát virrasztottunk át a józsefvárosi kávéházakban, míg egy szép napon eltűnt, hogy Amerikában próbáljon szerencsét. Évekig nem hallottam róla, de tegnap újra fölmerült a feledés homályából, üdébben és érdekesebben, mint valaha.

A viszontlátás örömére karbolt ittunk szódával, más pálinka már nem izgatta Mazurka agyonfinomodott idegeit.

Mazurka egyenesen Bresciából jött, ahol a repülőgépek versenyén mint cipőtisztító vett részt. Ez nem lepett meg, mert tudtam, hogy Mazurka maga is foglalkozott a repülés problémájával. Mikor eszébe juttattam, halványan és mélán mosolygott:

— Igen, igen, foglalkoztam vele, de most sokkal okosabb dolgot találtam ki.

— Ugyan!

— Ráér most?

— Hogyne.

— Akkor fizessen és jöjjön. Megmutatom legújabb gépemet.

Fizettem és mentem. Sötét utcákon mentünk végig, a legsötétebb Józsefváros legsötétebb utcáin. Végre, messze kint a Bivaly utcában, ahol a Józsefváros már-már a Ferencvárossal ölelkezik, megálltunk egy elhagyott telek előtt. A telken csak egy nyomorúságos fészer volt.

— Ott, ott — mondta Mazurka rejtélyesen.

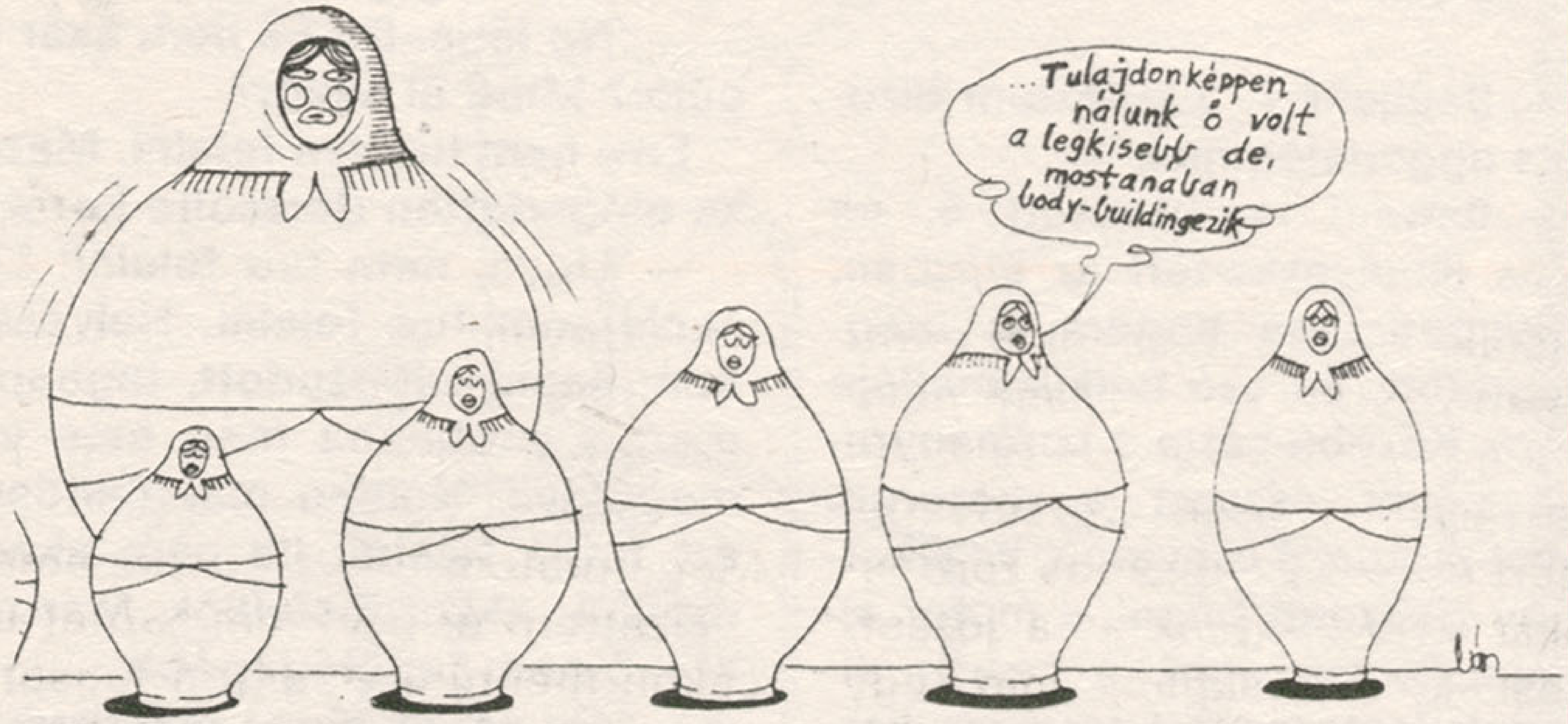
Gyufát gyújtott, és bementünk a fészerbe. A gyufa, majd a fészerben talált gyertya világosságánál megpillantottam a gépet: egy hatalmas monoplánt.

— Repülőgép! — mondtam kellemes meglepődéssel.

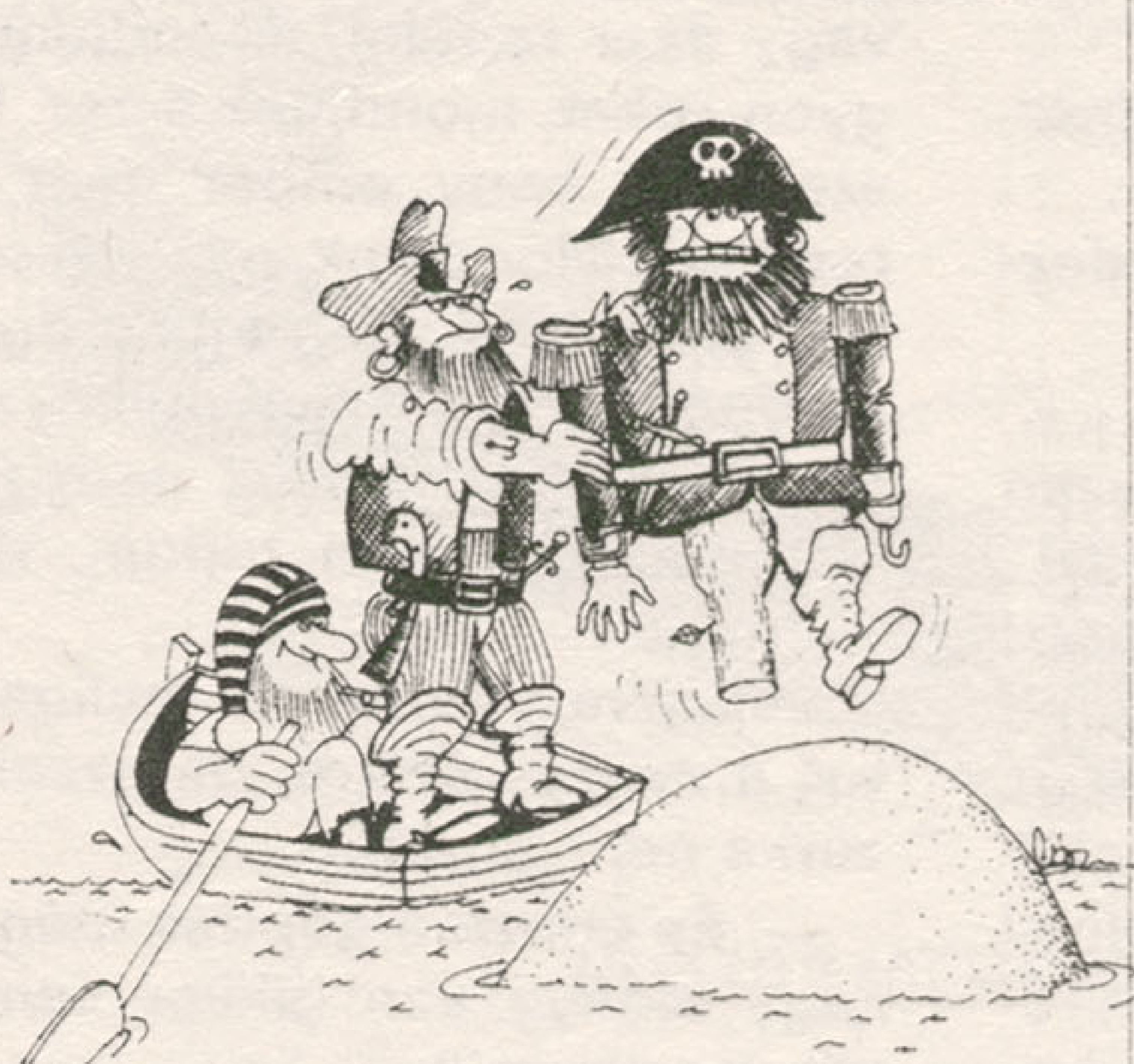
— Még annál is jobb! — mosolygott Mazurka, és ravaszul hunyorgatta a szemét. — Mindjárt meg fogja látni.

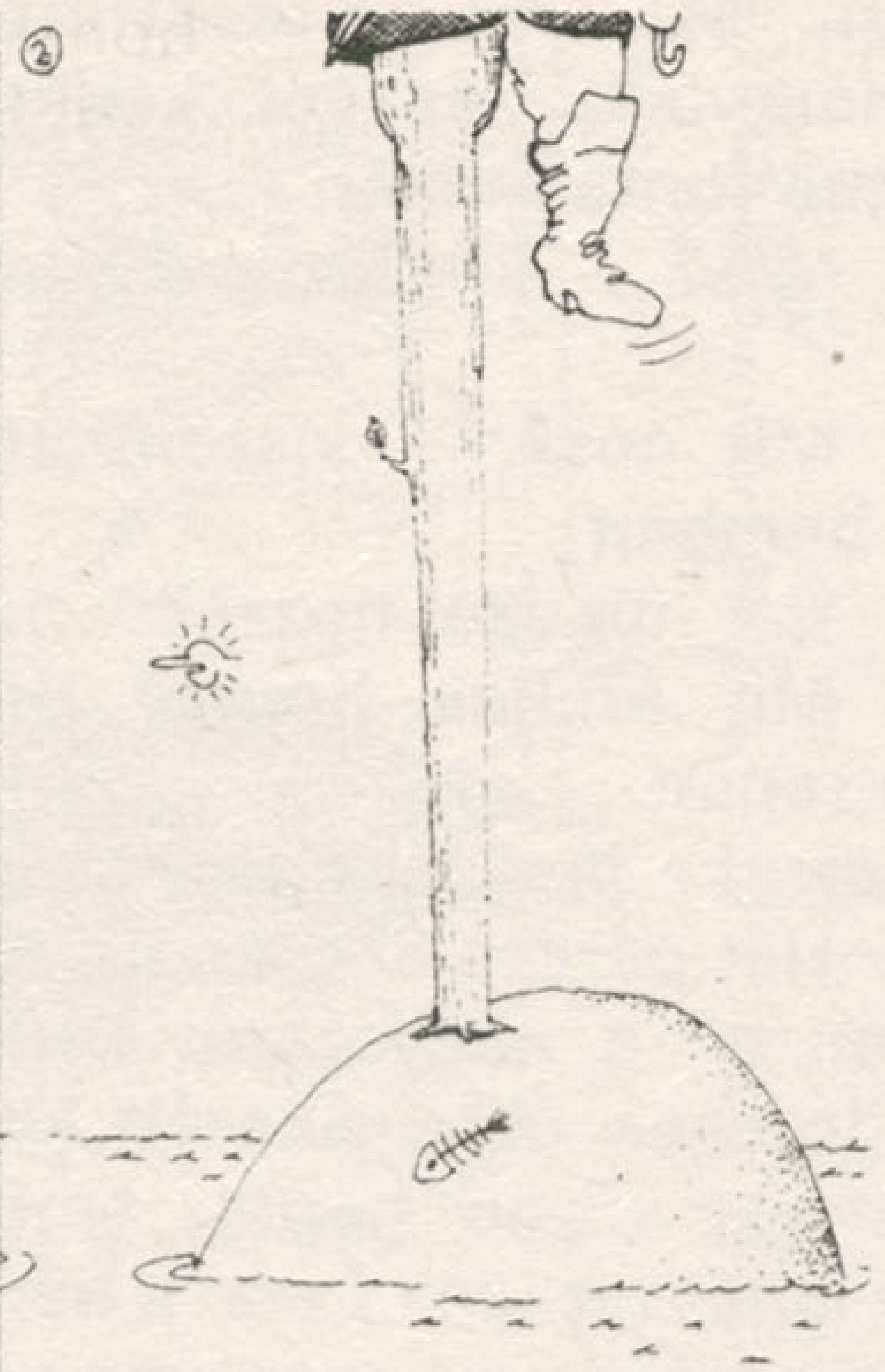
Kigurítottuk a gépet a szabad-

NŐI BODY BUILDING

FÁSÍTÁS KALÓZ MÓDRA

ba, ahol jobban szemügyre vettem. Két szárnya volt, hosszú farka, mindenféle motorokkal és csavarokkal ellátva.

— Üljön be! — mondta Mazurka.

— Beüljek? — kérdeztem bizonyos aggodalommal.

— Bátran! — biztatott ő, és máris elhelyezkedett az ülésben. Nyugodtsága engem is megnyugtatott, és szó nélkül melléje ültem. Kezébe vette a kormányrudat, egyet csavart a motoron, egyet motort a csavaron, az alkotmány elkezdett búgni, a motor elkezdett csavarogni, a csavar elkezdett motorogni, berregett, kattogott minden. Fenséges pillanat volt. De a gép nem mozdult.

Erre Mazurka eleresztette a kormányrudat, és két karját keresztbe fonta mellén.

— Nos? — kérdezte diadalmasan.

— Mit nos? — viszontkérdeztem bambán.

— Hát mit szól hozzá?

— Mit szóljak hozzá? Hiszen nem repül!

Mazurka fensőséggel kacagott:

— Hát persze hogy nem repül! Éppen ez a nagyszerű! Hosszas fáradozások után sikerült kitalálnom egy olyan gépet, amellyel nem lehet repülni. Ezzel a nem repülés problémája meg van oldva.

— Nem értem.

— Nem érti? Pedig a dolog nagyon egyszerű. Ha ön repülni akar, mibe ül?

— Repülőgépbe.

— No látja. De ha nem akar repülni? Mibe ül akkor?

Erre nem tudtam felelni. Mazurka elégedetten dörzsölte kezét:

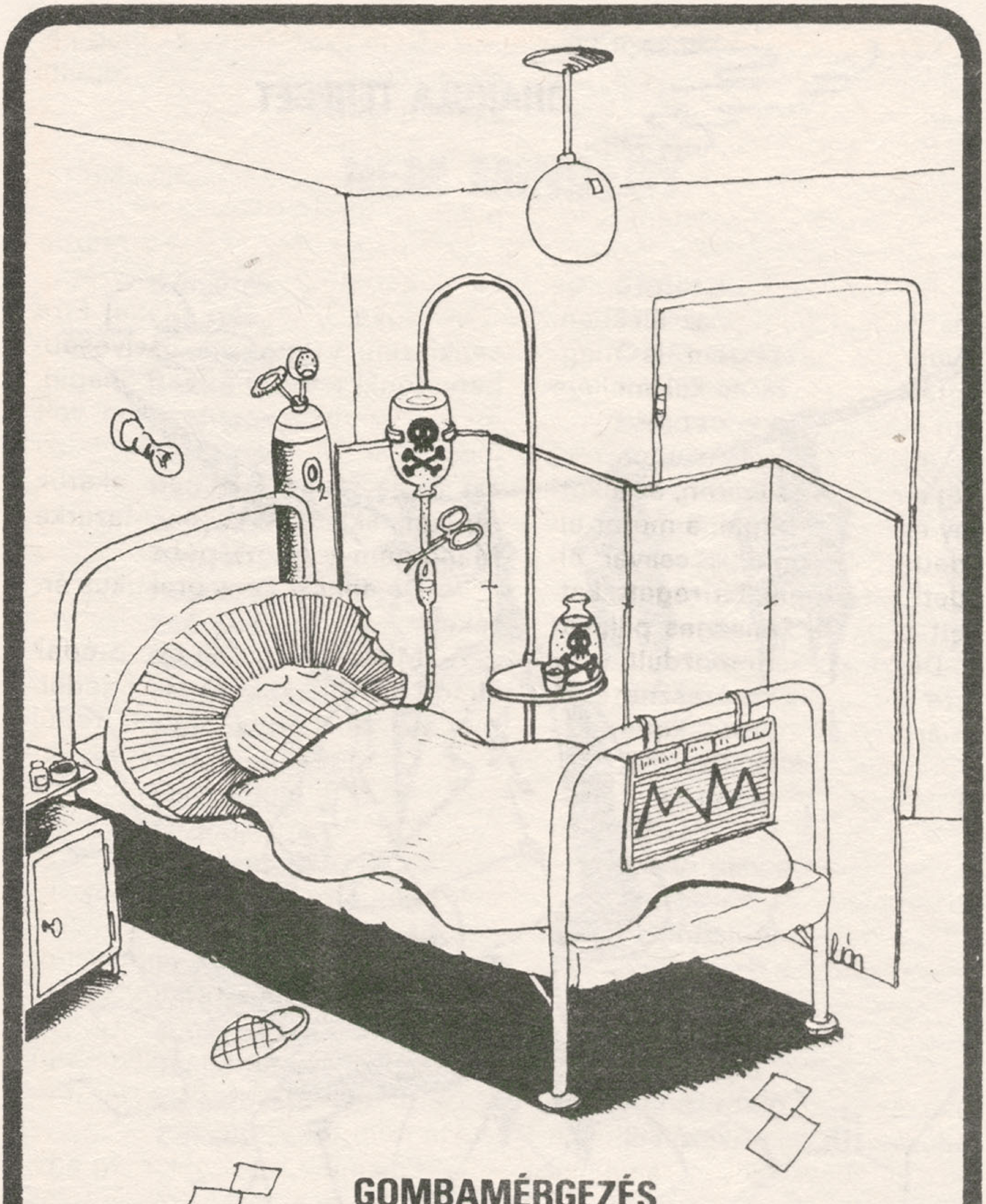
— Ugye, nem tud felelni! Erre senki sem tud felelni. Helyesebben: senki sem tudott, tegnapig, mert a probléma még nem volt megoldva. Holnap már mindenki azt fogja felelni: ha nem akarok repülni, akkor beleülök Mazurka Manó nem-repülőgépébe.

— De ennek nincs praktikus értéke.

— Micsoda? Mi-cso-o-oda? Nincs praktikus értéke? Engedelmet kérek. Hány ember repül vagy akar repülni? Mondjunk nagyon sokat, mondjunk ezret. Ezzel szemben hány ember nem akar repülni? Mondjunk nagyon keveset, mondjunk ezermilliót. Egy repülőgépre tehát egymillió nem-repülőgép jut. Ha ez nem üzlet, akkor igazán nem tudom, mi az üzlet?

Lesújtva, kábultan hallgattam ezt a magyarázatot, de ezzel Mazurka nem törődött.

— És ennek a gépnek még egy nagy előnye van: akkor sem repül, ha elromlik.

GOMBAMÉRGEZÉS

DRAKULA TEREGET
lim

NEM MINDEGY

Színjáték	Játékszín
Lopótök	Töklopó
Darázsderék	Derék darázs
Békítő karát	Kékítő barát
Szobalány	Lányszoba
Kárpótlás	Pár kotlás
Kacsint	Csak int
Árnyékszék	Székárnyék
Angyalföldi	Földi angyal
Fogócska	Ócska fog
Evő ember	Emberevő
Házaló	A ló háza
Hatásvadász	Vadászhatás
Homokfutó	Futóhomok
Jellemszínész	Színészjellem
Nászinduló	Induló nász
Ördög	Dögőr
Panamakalap	Kalap panama
Szemüveg	Üvegszem
Tulajdonképp	Képtulajdon
Zsebtolvaj	Tolvajzseb
Faramuci	Muci fara
Tyúkszemirtó	Irtó tyúkszem
Trójai faló	Faló trójai
Talpalávaló	Alávaló talp
Bakelit	Elit bak

NEM LEHET:

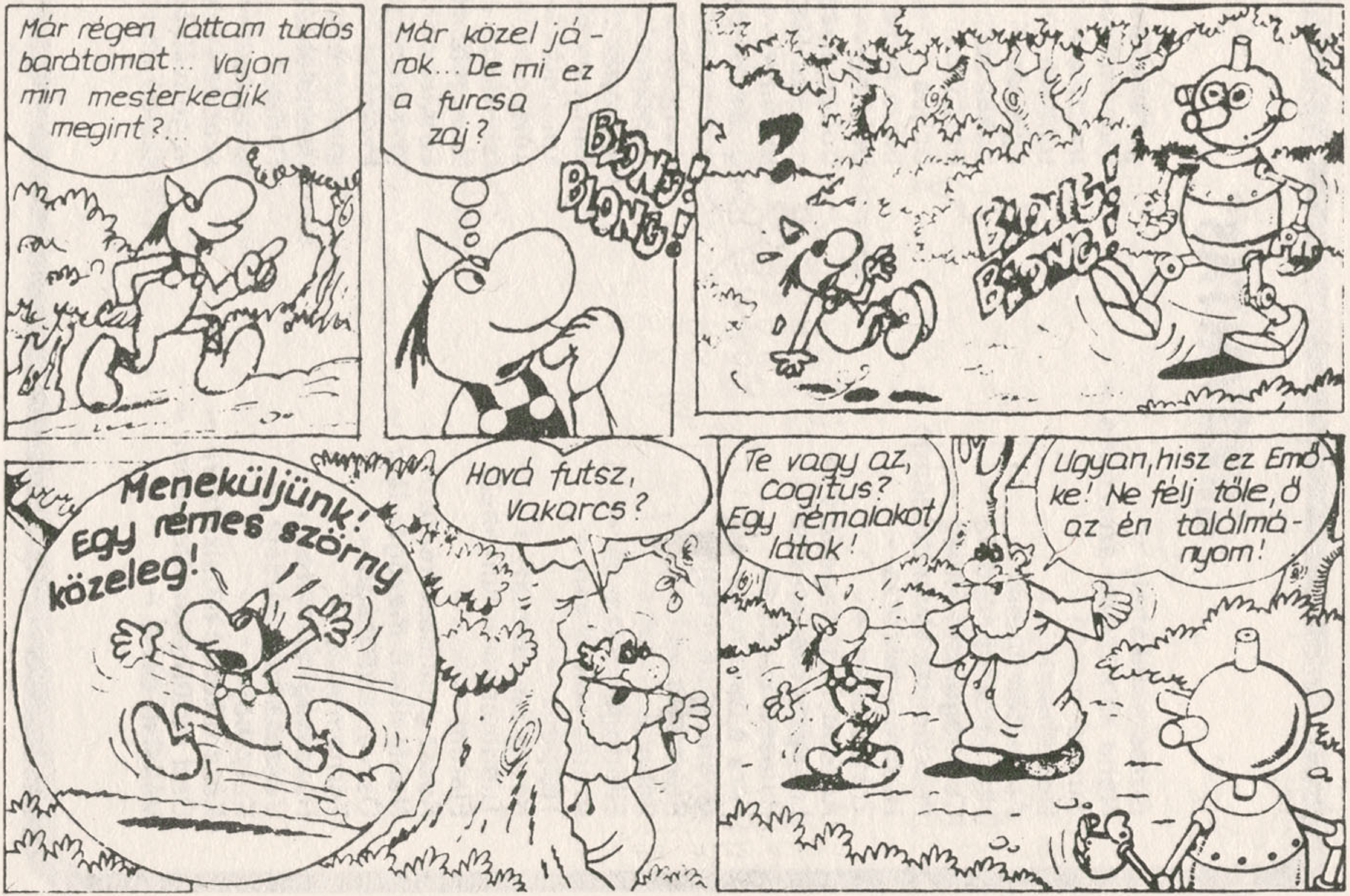
versenyt úszni
bányászni
messzire eldobni
jogerős ítélet
füvet kaszálni
virágot szedni
éjjeli mulató
kivágni
sminkelni
jégtánc gálán eltáncolni
hangos
csintalan
az én nótám
füstköd riadó, mert sok ember
lelkiismeret-furdalás
valamit leszögezni
patikában beváltani
felmászni
ülőbútor
feltalálni
állami bevétel
falusi házat befedni
házépítésnél alkalmazni
glédába állítani
választáson szavazni
különleges fa
hogy szárba szökkenjen
szabadáras kategória
hogy feltörje a cipő
méltóságos címet adni
benyakalni
felsöpörni
jogerősen elválasztani

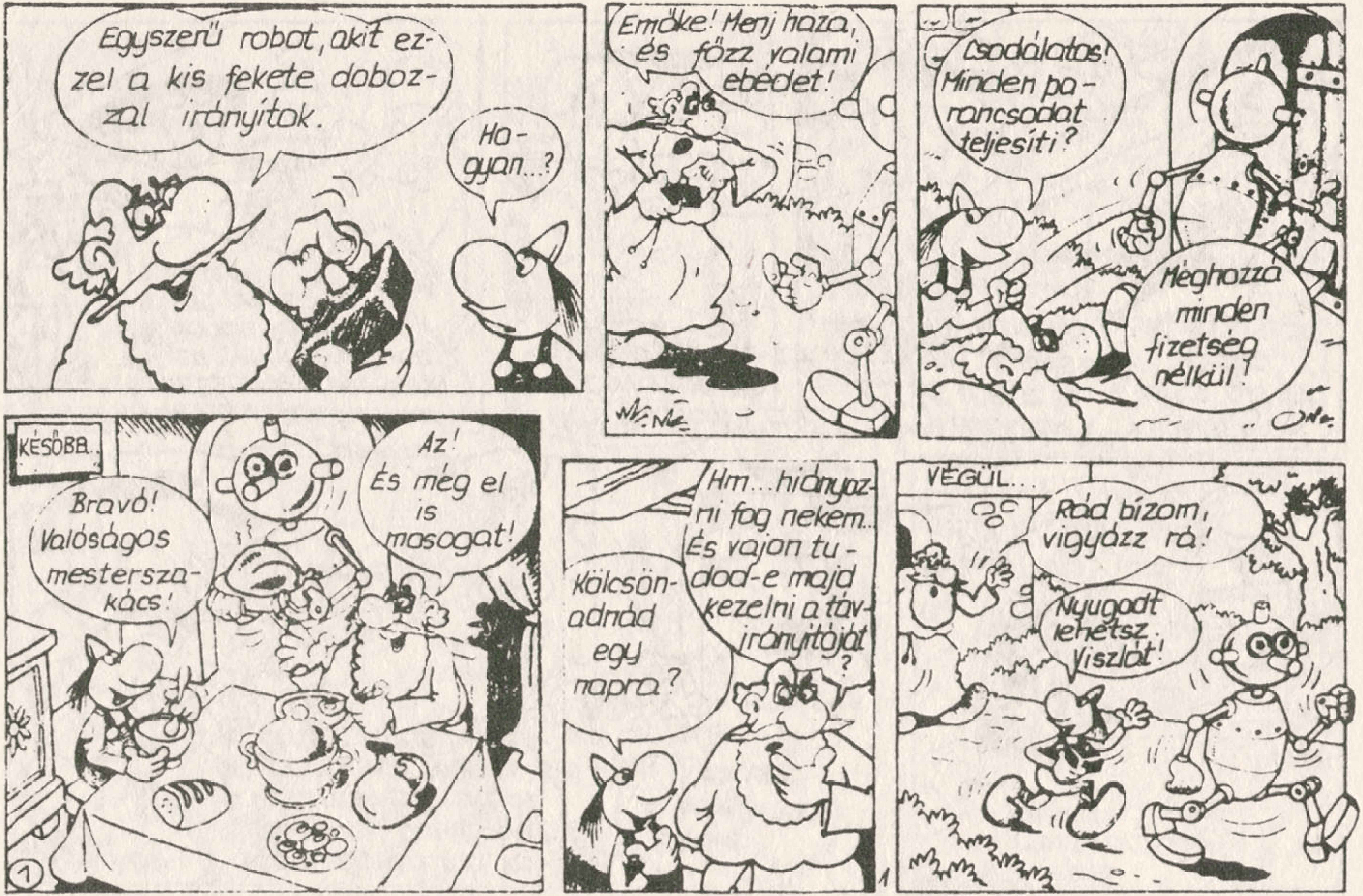
a tanfolyamon
a lidércet
a hangsúlyt
a stopperben
a hímezőn
a konkréten
a crossbár
a pofát
a kudarcot
a manikűrt
a csendélet
a kökörcsin
a riadalom
piszmog
a tribűn miatt
a félszeggel
a televényt
a családfára
az álomszuszék
a jólértesültet
a poshadó
a szerenáddal
a szakácsot
a műsort
a futballistára
a pancser
a huszár
a kontár
a haranglábat
a kandúrnak
a teátrumot
a légteret
a kerékpárt

„SZÓVÁLTÁS"

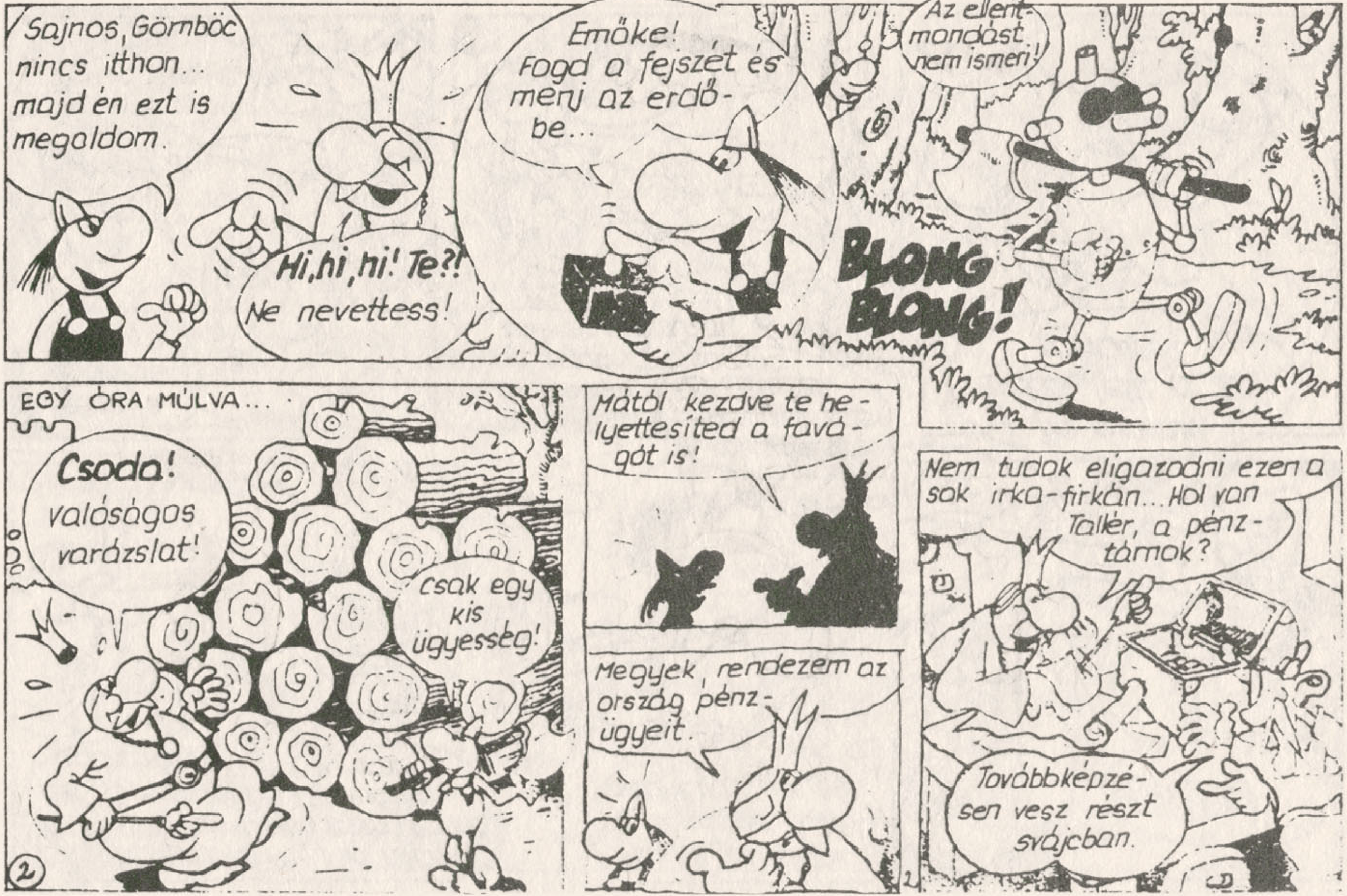
Biztos munkahely =	garantállás
Néha az eltartási szerződés =	idősámítás
Síruha =	meztélen
Hóember =	télibáb
Áramütés hatása =	ujjrázás
Hím kecskék viadala =	baklárma
Csomagolási költség =	bálapénz
Pesszimista jövendőmondó =	baljós
Hízókúra jelszava =	bízva hízzál
Tréfás bakó =	bohóhér
Árudanyitási engedély =	boltányilvánítás
Lovagias magatartás =	csecsenővédelem
Baleseti sérült =	gézenfekvő
Fura északi tréfa =	groteszkimóka
Gyomorpók űrhajós =	gasztronauta
Rekedten =	hangrejtve
Béke =	háborúra derű
Elhidegült házasok =	jegespár
Aratás volt régen =	karok és rendek
Táppénz =	kórpótlék
Beteg ágyszomszéd =	kórtárs
Tudományos munkahely =	laborállás
Életunt =	létvágytalan
Rossz politikust kérdezik =	Le Monde
Nemeslelkű mezőgazdász =	lovagronómus
Öszvér kívánsága =	lóvátétel
Törpemérték =	manóméter
Házassági értesítés =	nászjelentés
Veszekedés múzsája =	Pathália
Kutyabaj =	sintériszony
Közadakozás műalkotásra =	szoborravaló
Őszi vasúti csúcsforgalom =	vagonválság
Vállalati csőd =	szaldó mortále

VAKARCS ● ÉS AZ ENGEDELMES EMŐKE

Egyszerű robot, akit ezzel a kis fekete dobozzal irányítok.
Hogyan...?
Emőke! Menj haza, és főzz valami ebédet!
Csodálatos! Minden parancsodat teljesíti?
Meghozza minden fizetség nélkül!
KÉSŐBB...
Bravó! Valóságos mesterszakács!
Az! És még el is mosogat!
Kölcsönadnád egy napra?
Hm... hiányozni fog nekem... És vajon tudod-e majd kezelni a távirányítóját?
VÉGÜL...
Rád bízom, vigyázz rá!
Nyugodt lehetsz. Viszlát!

KÉSŐBB A PALOTÁBAN...
Végre előkerültél, Vakarcs! Nagy baj történt. Paszternák a szakács, ágynak esett. Magas láz gyötri és nincs helyettese.
Bizza csak rám, felséged!
Emőke! A konyhába, gyorsan!
Igazi mesterszakács!
Nagyon finom!... Nem tudtam, Vakarcs, hogy ilyen tehetséges vagy! Te fogod Paszternákot helyettesíteni!
Nem hagyom magam a konyhába száműzni!
Nyirkosak a palota falai,... gyújts be a kandallóba!
Sajnos, uram, nincs aki fát vágjon, hasogasson...

Sajnos, Gömböc nincs itthon... majd én ezt is megoldom.
Hi, hi, hi! Te?! Ne nevettess!
Emőke! Fogd a fejszét és menj az erdőbe...
Az ellentmondást nem ismeri!
BLONG BLONG!
EGY ÓRA MÚLVA...
Csoda! valóságos varázslat!
Csak egy kis ügyesség!
Mától kezdve te helyettesíted a favágót is!
Megyek, rendezem az ország pénzügyeit.
Nem tudok eligazodni ezen a sok irka-firkán... Hol van Tallér, a pénztárnok?
Továbbképzésen vesz részt Svájcban.

Akkor ki csinálja meg az elszámolást? Én már elfáradtam!
Ha akarja, felség, én megcsinálhatom...
Megyek, szundítok egyet, utána megnézem...
Emőke!!
Zseniális matekos hölgy!
Íme, uram, az elszámolás fillérre egyezik!
Vakarcs, te pénzügyminiszternek születtél!
De nicsak... hová lett a koronám?

A jogar is eltűnt! Tudsz valamit ezekről a dolgokról, Vakarcs?
Nem!
Hát ez meg kicsoda?
Őrség! Fogják el a trónbitorlót!
Emőke, gyorsan!... Cogitus mesterhez!
Nem gondolod, hogy túl szemtelen voltál?! Ráadásul ezt nem is én parancsoltam neked!
VÉGE

Hallottad?...

Tanár úr beül a borbélyhoz.

— Hajnyírást kérek.

— Máris uram. Csak vegye le a kalapját.

— A kalapomat? Elnézést! Nem tudtam, hogy itt hölgyek is vannak.

*

— Pityu, te káromkodni tanítod a papagájt?!

— Ellenkezőleg. Éppen azt ismételgetem neki, hogy miket nem szabad mondania.

*

— A mohamedánok kelet felé fekszenek, és kelet felé kelnek.

— A lefekvés nekem is menne kelet felé, de felkelni csak dél felé szeretek.

*

— Hányadika van ma, tanár úr?

— A dátumot nem kell ráírni.

— Tudom, hogy nem kell, de szeretném, ha valami jó is lenne a dolgozatomban.

*

— Elégedett vagy a motoroddal?

— Nem nagyon. Kettőnk közül valamelyik mindig javításra szorul.

*

— Látod, ez nagyon érdekes. Itt áll a hírek között, hogy a tudósok előre megmondják, mikor lesz napfogyatkozás.

— Na hallod! Mit gondolsz, a tudósok nem olvasnak újságot?

*

— Mi van veled, Péter? Hogyhogy nem mész ma iskolába? Csak nincs valami bajod?

— Semmi bajom, mama, de a horoszkópban azt olvastam, hogy ma ne kezdjek semmilyen szellemi vállalkozásba.

— Nagyon szeretem Szabót. Óriási szolgálatot tett nekem, amikor csúnya, fekete felhők tornyosultak fölöttem.

— Miért? Mit tett?

— Figyelmeztetett, hogy vigyek magammal esernyőt.

*

Két szegény muzsikus beszélget.

— Végleg csődbe jutottam. Nincs más választásom, zálogba csapom a gitárt.

— De hiszen te szaxofonozol.

— Persze, de egy gitárossal lakom együtt.

Turisták Svájcban. Egyikük az idegenvezetőt faggatja.

— Honnan került ide ez a rengeteg kő?

— A gleccser hozta ide.

— És hol van most az a glecscser?

— Elment újabb kövekért!

*

— Te, a Jancsi ötven forintot kér tőlem kölcsön. Mit gondolsz, adjak neki?

— Hát persze!

— Miért, te megbízhatónak tartod?

— Én nem, de ha te nem adsz neki, akkor tőlem fog kérni.

PÁLYÁZAT

— Dinamikus, határozott munkatársat keresnek. Fogadjam el az állást, mamikám?

TI KÜLDTÉTEK...

Két honya megy az úton. Szembe jön velük egy kopasz. Felkiált az egyik:

— Nézd! Tarhonya!

Kristó Éva, Hódmezővásárhely

— Apu, a kannibálok angyalokat is esznek?
— Nem, kisfiam!
— Na jó, jó, de mi van akkor, ha szárnyast akarnak enni?

Poór Éva, Szombathely

— Emlékszik, amikor megvettem a kocsiját, ön azt mondta, hogy pótol mindent, ami eltörik!
— Igen, emlékszem!
— Akkor adjon nekem négy fogat és egy kulcscsontot!

Görög Andrea, Újfehértó

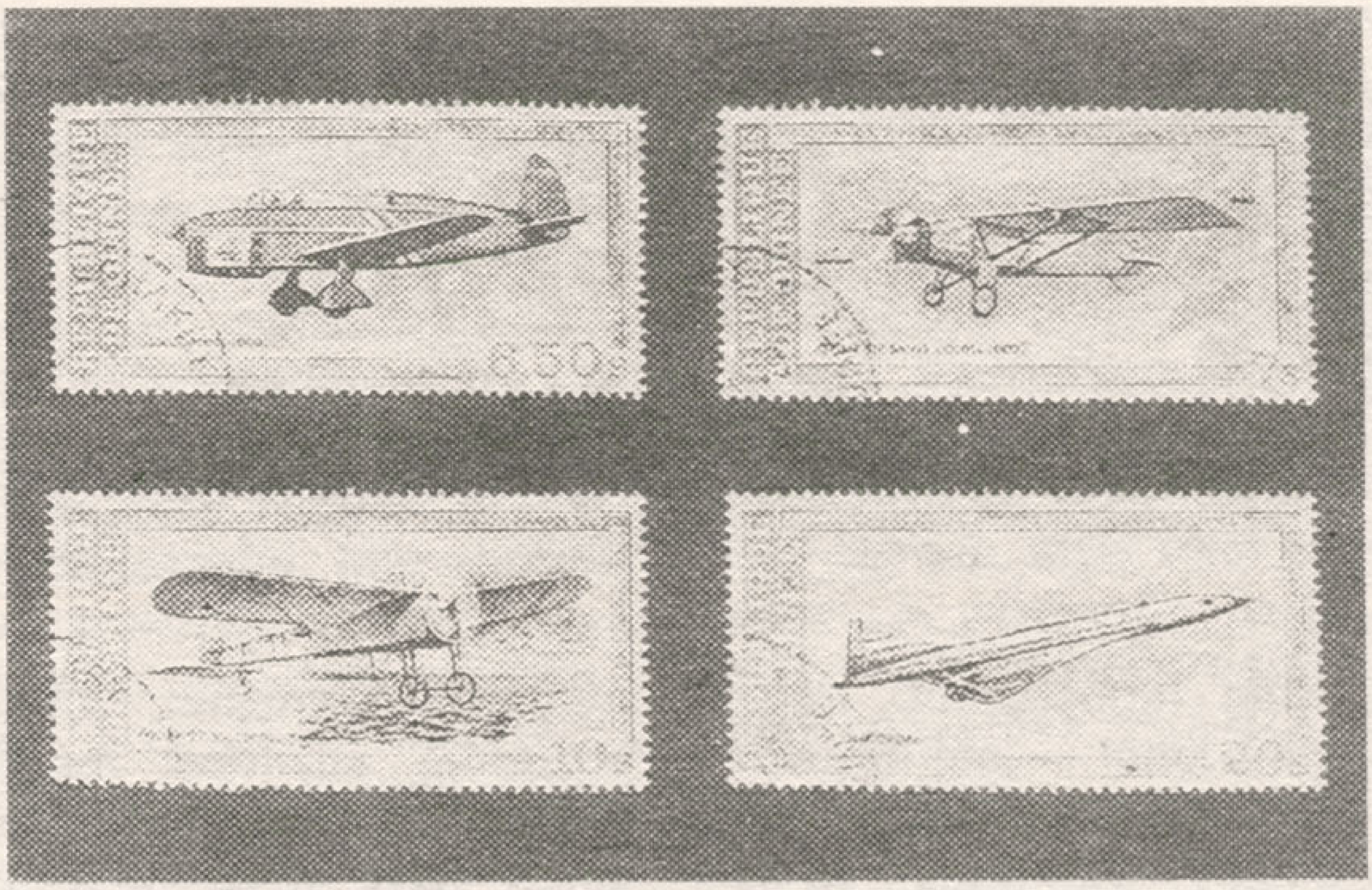
Magyar dolgozat = Rémmese
Az osztály legerősebb tanulója = Batman, a denevérember
Verser.yfutás = Száguldó falka
Őrsi kirándulás = Kommandó
Osztálykirándulás = Vámpírok Havannában
Elsősök = Szörnyecskék
Nyomoz az osztály = Zsarumeló
Haragos matektanár = Ne viccelj az ördöggel!
Kémiatanár = A sötétség fejedelme
Fiúk tanítás után = Éjszakai motorosok
Lánybanda = Hóbortos népség
Túlkoros tanuló = 15 éves kapitány
Új gyerek az osztályban = Magányos farkas

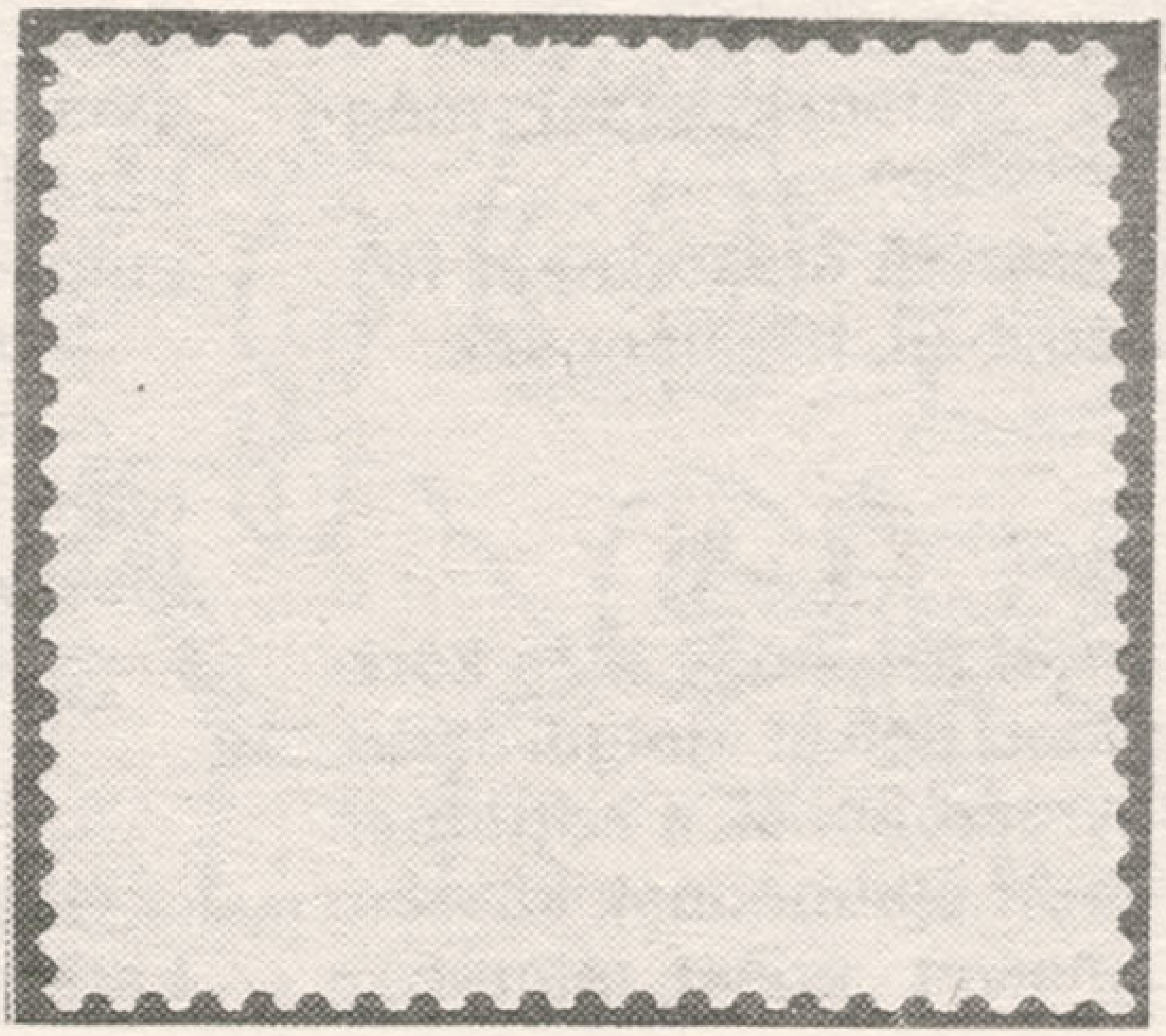
Gyurik István, Bucsa

JENCIKE KUTYÁT IDOMÍT . . .

Vár benneteket
A PAPÍRIPARI VÁLLALAT
CELLULÓZ- ÉS PAPÍRGYÁRTÓ VAGY PAPÍRFELDOLGOZÓ SZAKMÁRA!
Tanulóink részére többféle juttatást biztosítunk. Bővebb felvilágosítást a papírgyárak személyzeti osztályai adnak.

HÍRES EMBEREK MONDTÁK

— A világ legbölcsebb népe kétségkívül a kínai — jelentette ki egyszer **Charlie Chaplin.** — Feltalálták a könyvnyomtatást, de az újságot nem. Feltalálták a lőport, de csak tűzijátékra használták, és feltalálták az iránytűt, de bölcsen óvakodtak attól, hogy Amerika felfedezésére használják fel!

*

Francoise Sagan egy igen életvidám ismerősétől idézte a következő, tréfának szánt megjegyzést:

— Ha este 10 órakor nem fekszem az ágyban, hazamegyek.

*

Toscanini azt, hogy idős korára is szünet nélkül dolgozni tudott, nagyrészt annak a szigorúan fegyelmezett életmódnak köszönhette, amelyet egész életében magára parancsolt. Amikor egy tisztelője elismerő megjegyzést tett erre, és úgy vélte, hogy Toscanini szíve olyan, mint egy húszévesé, a nagy karmester mosolyogva válaszolt:

— De csak azért, madame, mert alig használtam!

*

Mint ismeretes, **Verdi** művészi pályája nehezen indult. Egyik első műve a premieren megbukott. Az előadás után hazafelé menet egy barátja fel akarta vidítani, és megkérdezte tőle:

— De legalább fütyültek?

— Hát lehet ásítás közben fütyülni? — válaszolta keserűen a mester.

*

Noel Coward angol drámaírót barátai szidták, mert mindig éjjel

dolgozott, és az állandó éjszakai munkával tönkretette egészségét. Coward végül elhatározta, hogy gyökeresen megváltoztatja életmódját.

Néhány nap múlva büszkén számolt be az eredményről:

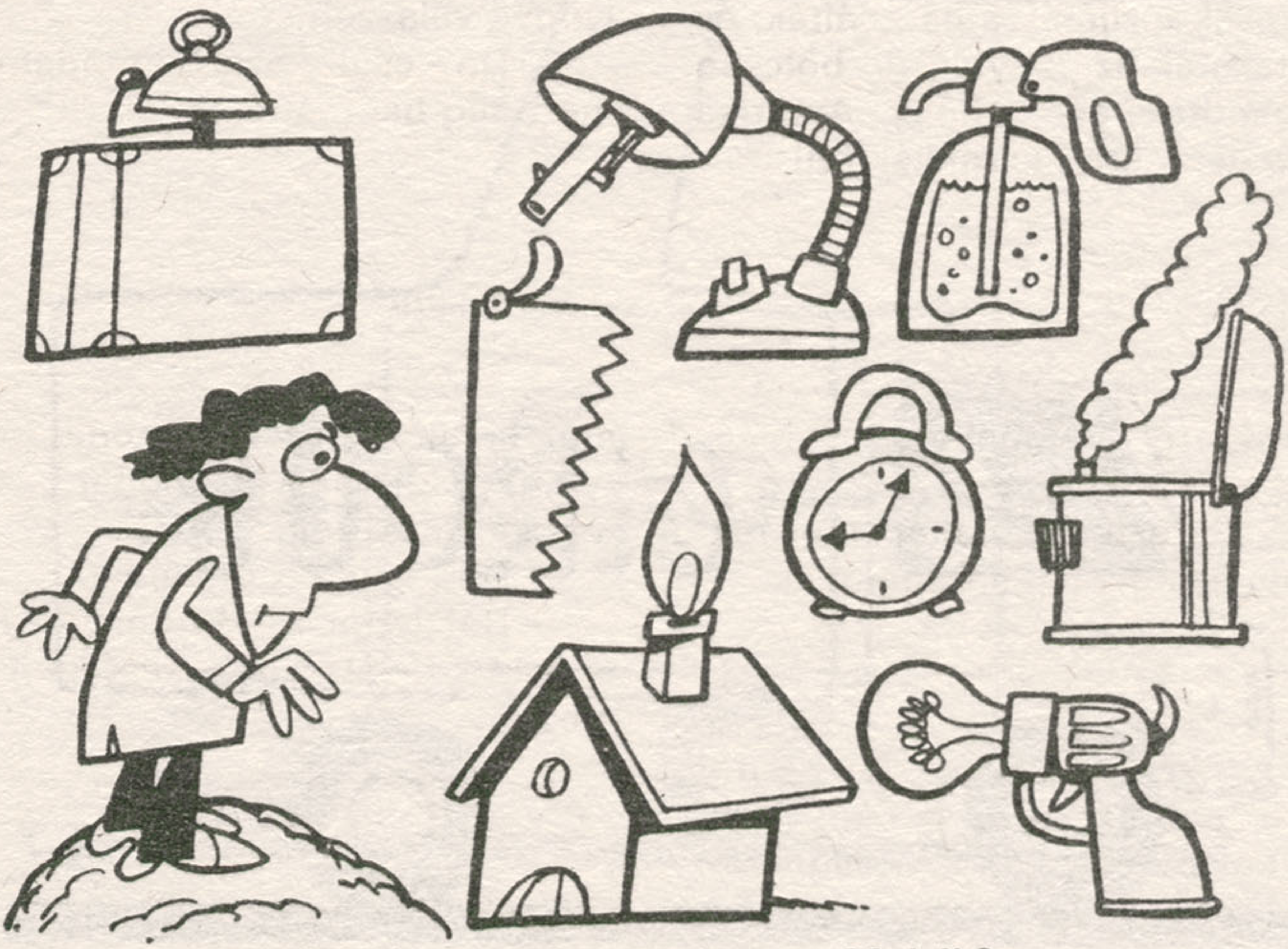
— Végre megtanultam, hogyan kell a kora reggeli órákat helyesen kihasználni. Már reggel hat órakor felkelek, azután megborotválkozom, felöltözöm, megreggelizem, elszívok néhány cigarettát, és az íróasztalomhoz ülök. Délben azután ismét felébredek . . .

*

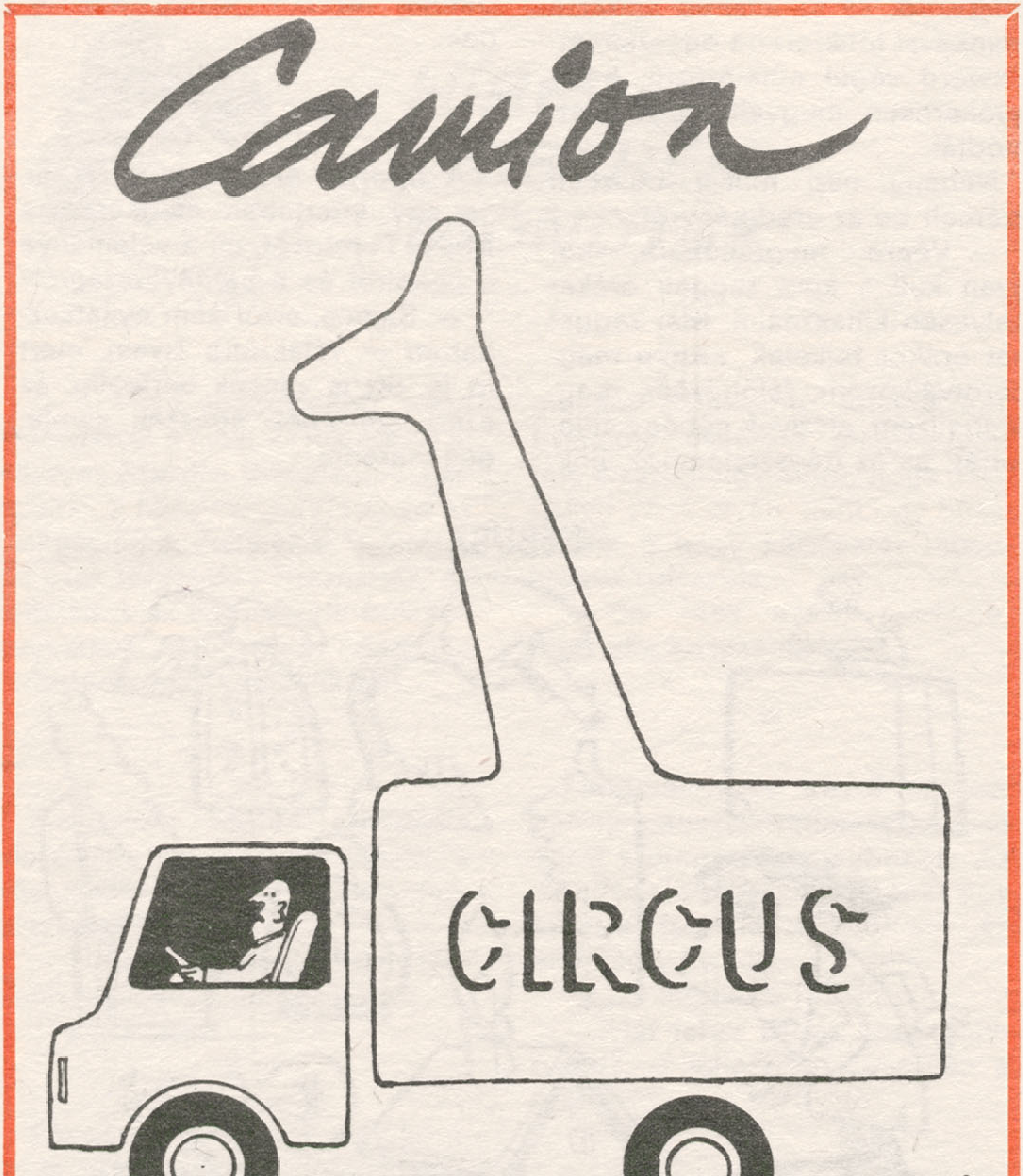
A riporter eredeti akart lenni, és egy interjúban megkérdezte **Mark Twaintől,** mi a véleménye a pokolról és a mennyországról?

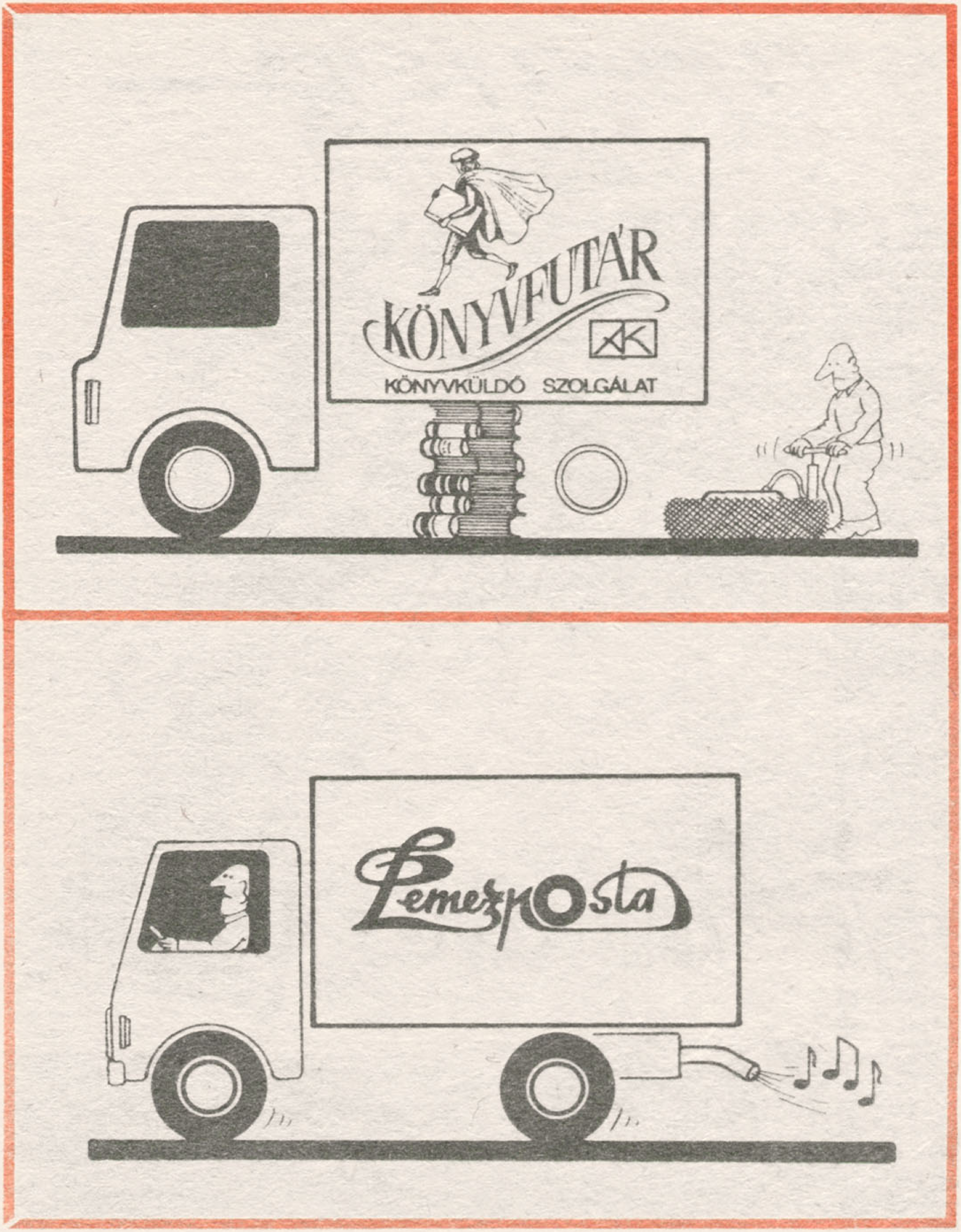
— Sajnos, erről nem nyilatkozhatom — válaszolta Twain, mert itt is, ott is vannak barátaim, és ezért szeretnék egészen semleges maradni.

RÉBUSZ

2-2 tárgy összekeveredett . . . Melyik?

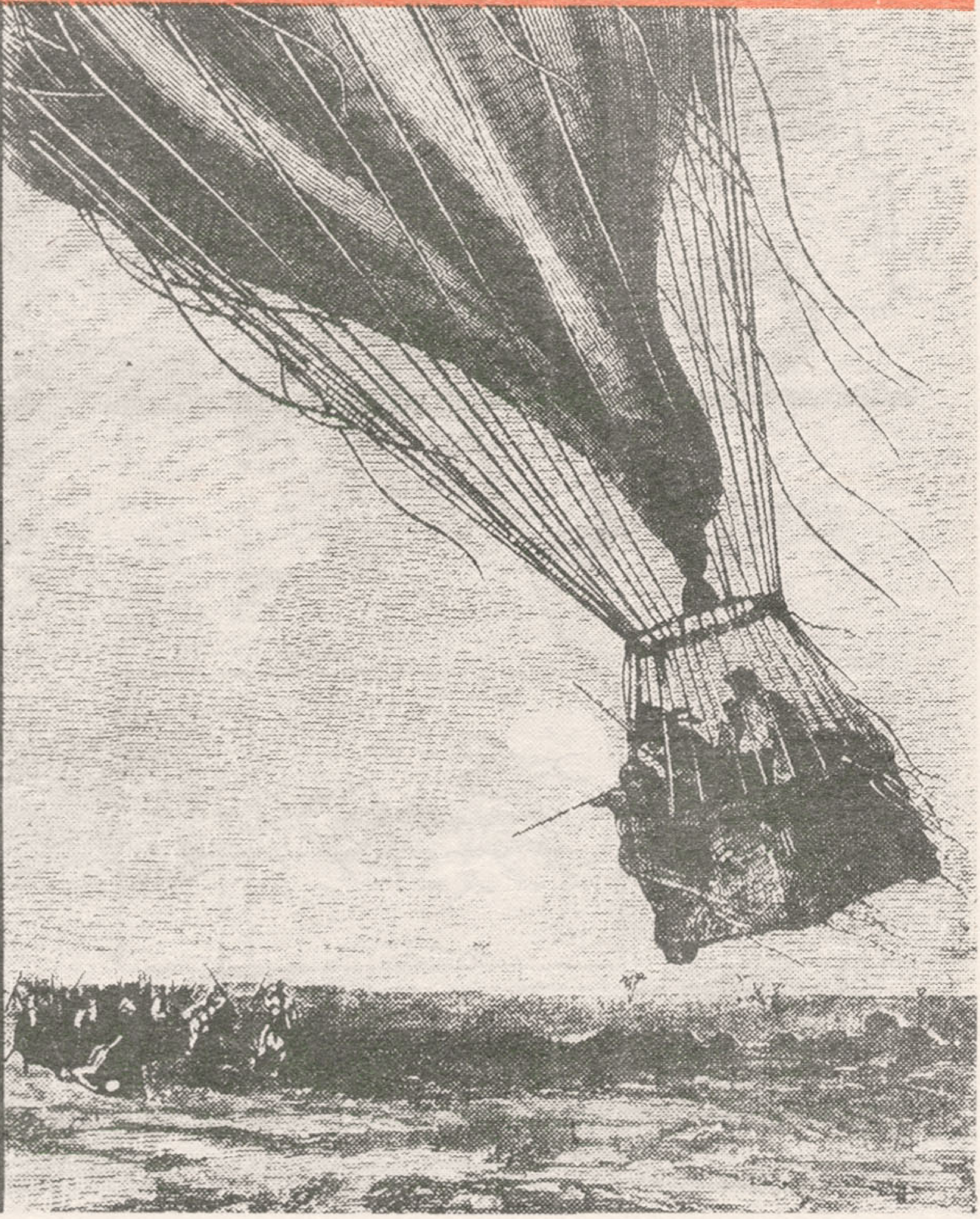

Camion
CIRCUS

KÖNYVFUTÁR
KÖNYVKÜLDŐ SZOLGÁLAT
Lemezposta

TOP-LISTA

A MÚLT SZÁZADBÓL

1. NEM VOLT SZÉP, ARNOLD, HOGY BÚCSÚZÓUL RÁM LŐTTÉL . . .
(Korabeli Alíz és a Rockonok)

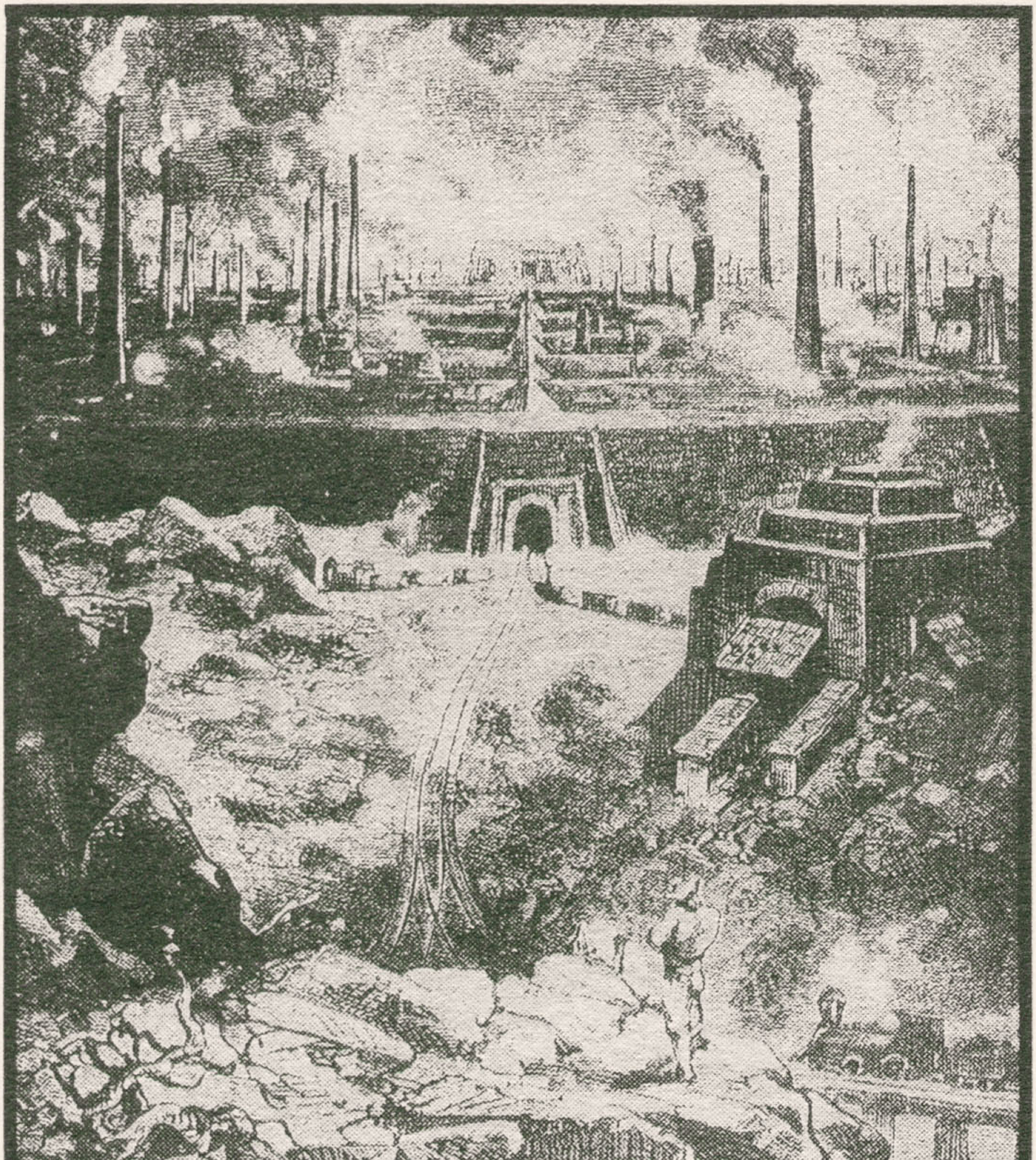
2. ELSŐRANGÚ JÉGERALSÓT KÖTÖTTÉL!
(Arthur Labrador)

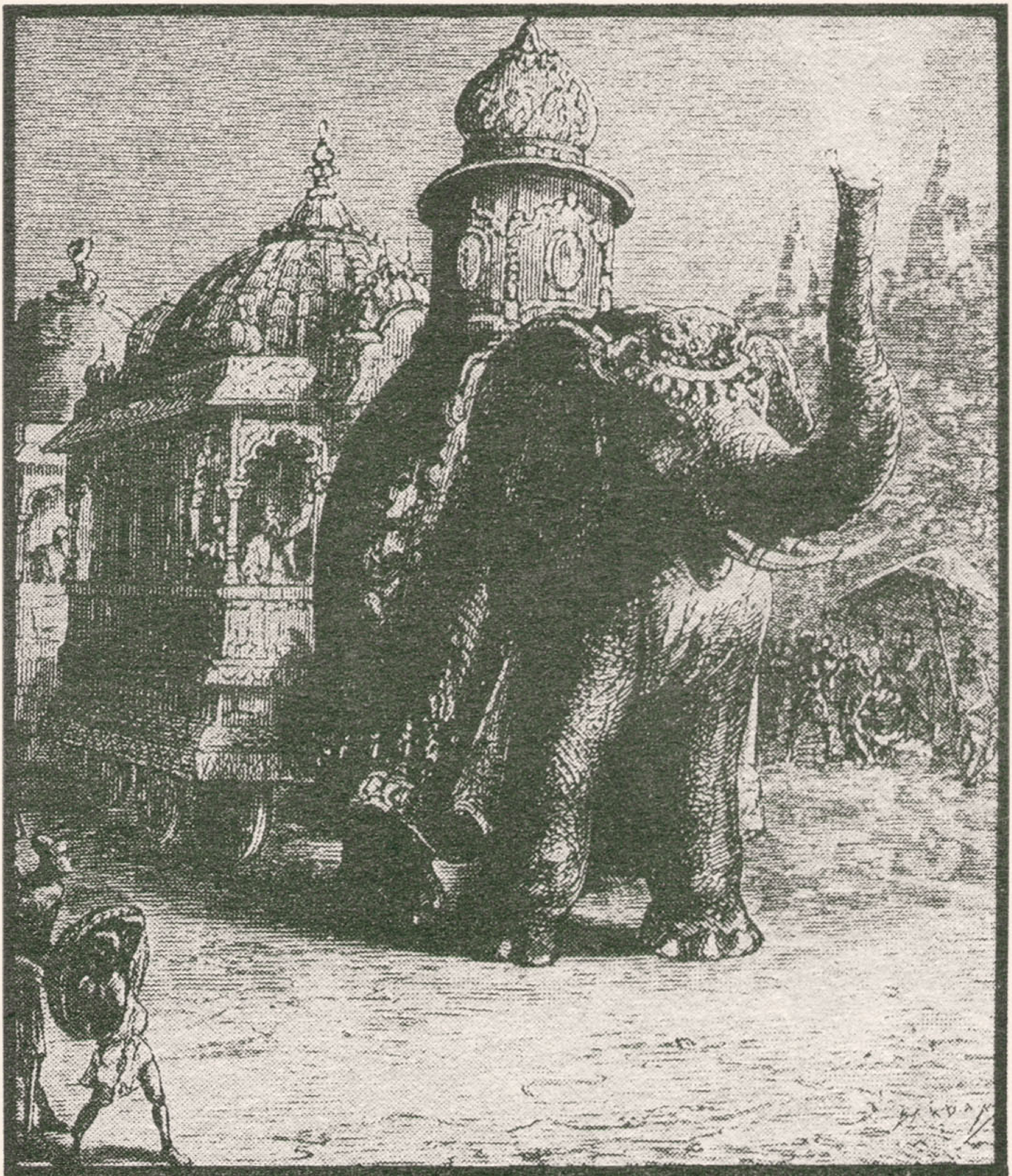
3. APRÓ JELEKBŐL ARRA KELL KÖVETKEZTETNEM, HOGY ÖN NEHEZTEL RÁM, ASSZONYOM . . .
(A Korhey Linck együttes)

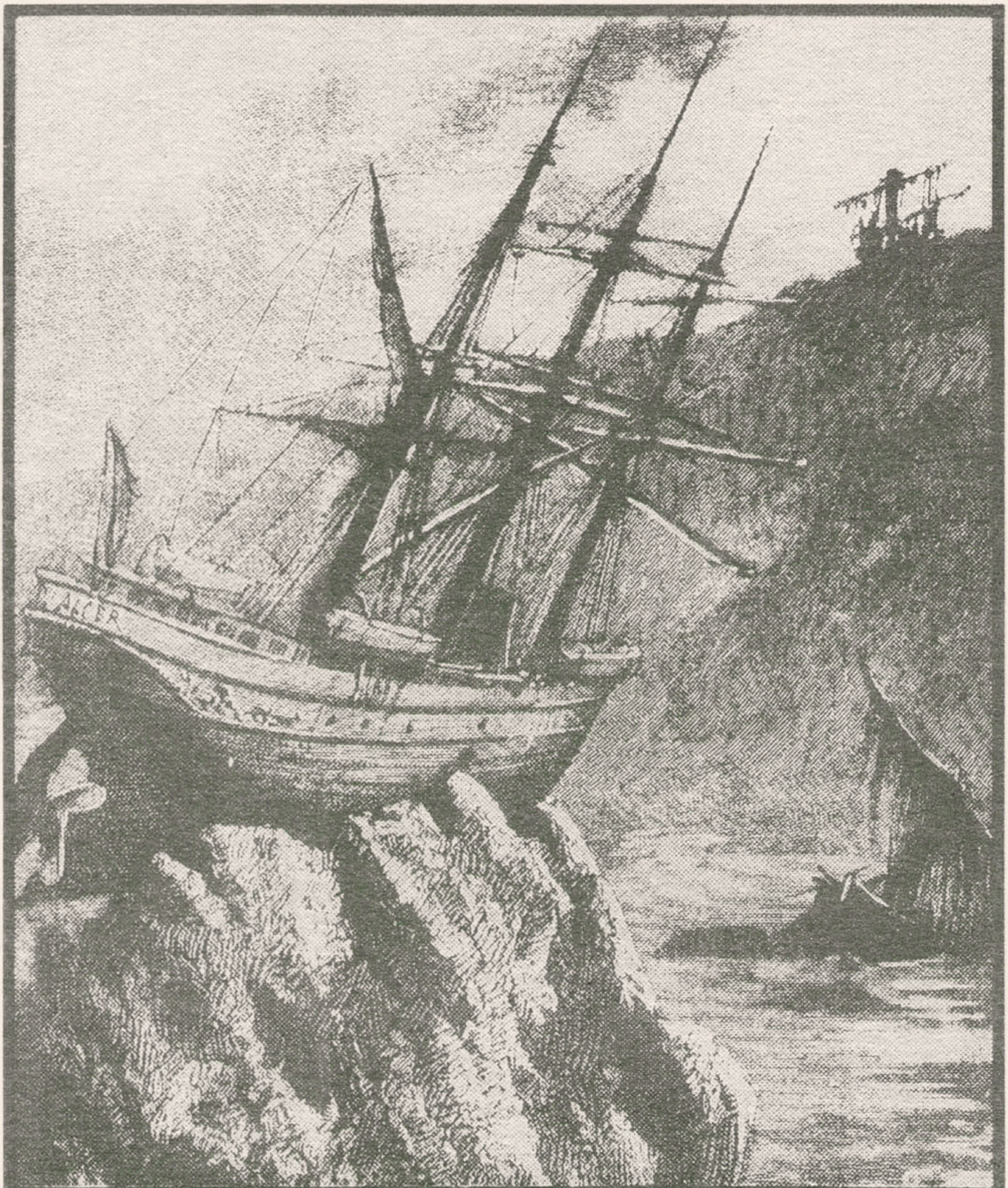
4. MÉG EGY SZÓ, ÉS KÉPEN SÚJTOM, RÓZSIKA!
(Lego Land és Koschár Kamilla)

5. NA, MOST VÁLASSZ CSILLAGOT, DEZSŐ!
(Szmog Emerencia)

6. TITOKBAN SETTENKEDEK HOZZÁD, MALAJFÖLD BIMBAJA . . .
(Emmanuel Dramaturg)

7. MEGFENEKLETTÜNK, VIOLÁM . . .!
(Fregatt Aurél és a Fókák zümmögőkórusa)

8. A MOZDONYT ELLOPTÁK, CSAK A SZÍVEM ZAKATOL
(Igor Tajga)

9. HADD LEGYEK ÉN A TE KIS KESELYŰD . . .
(Csipcsip Csóka és a Vasvarjúcska band)

10. HOVÁ MÉSZ, TE KIS NYULACSKA?
(Piroska és a Farkas)

HEJDE BLŐD

— Gratulálok, lánya született — mondják a várakozó apukának.
— Hála istennek! Legalább nem ismeri meg az apaság kínjait.

*

— A férjem szörnyen kíváncsi ember. Akármit főzök, mindig tudni akarja, mi az étel neve.

*

— Uram, fordítva tartja az újságot — figyelmezteti a villamoson az egyik utas a másikat.
— Tudom, de csak így láthatom a csapatomat a legelső helyen.

*

— A te főnököd is olyan idegesen járkál, amikor levelet diktál? — kérdezi az egyik titkárnő a másiktól.
— Nem, mert akkor kiesnék az öléből.

*

— Tóni, megvagy? — kérdezi a vadász, miután lőtt egyet.
— Igen — hangzik a válasz.
— És te, Józsi?
— Én is megvagyok.
— Hihetetlen — mondja az előbbi vadász —, úgy látszik, ezúttal a nyulat találtam el!

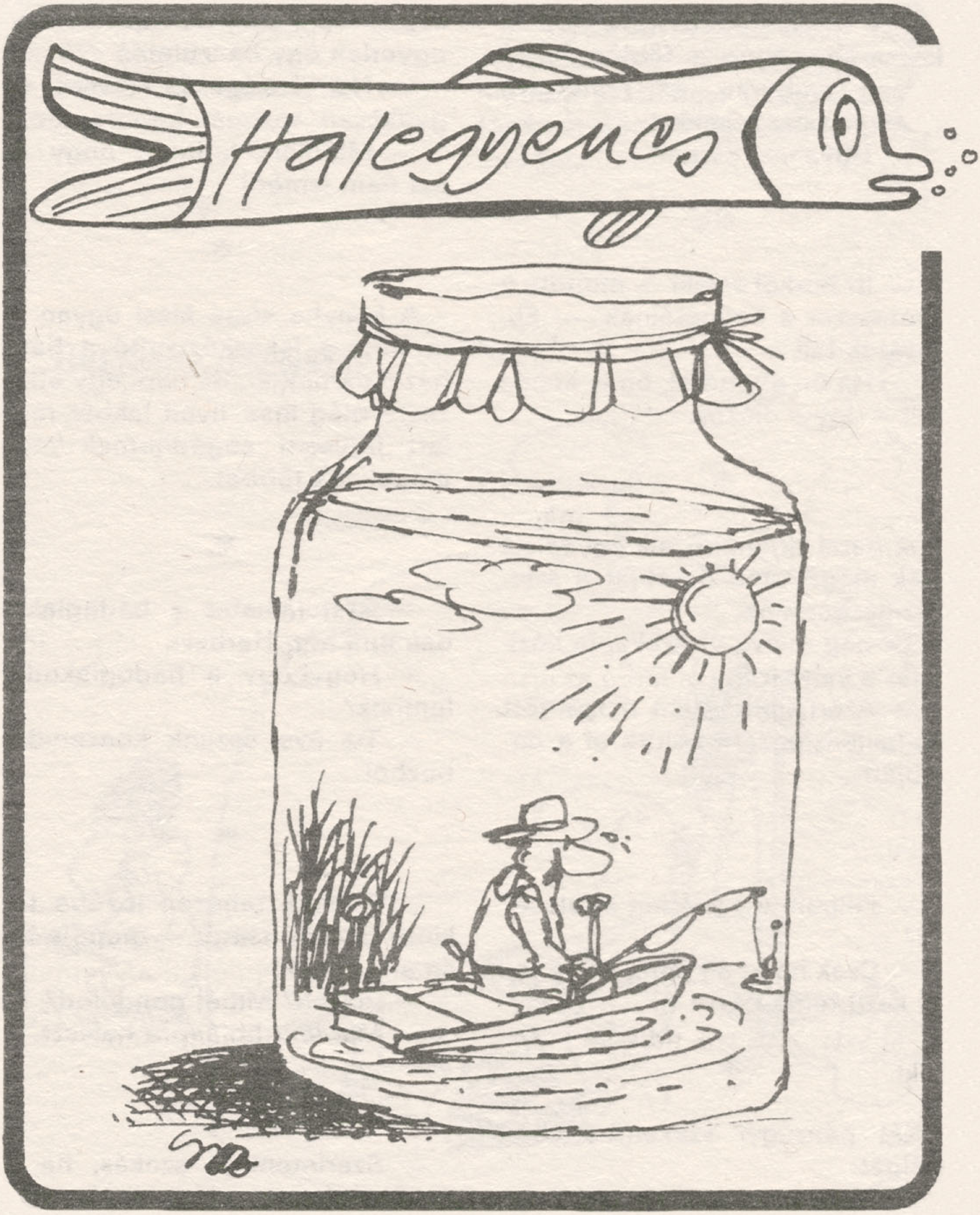
*

— Már több mint 20 perce állok itt a maga ablaka előtt — idegeskedik az egyik ügyfél a hivatalban.
— Akkor mit szóljak én? — kérdezi a tisztviselőnő —, már 30 éve ülök az ablak mögött!

*

— Nekem annyi pénzem van — mondja egy amerikai milliomos a másiknak —, hogy egész New Yorkot meg tudnám venni.
— Csakhogy én nem adom el! — mondja a másik.

*

Halegyenes

Egy elkeseredett férfi lép a kocsmába, átlép a földön fekvő részeg emberen, és rámutatva odaszól a csaposnak:

— Ugyanazt kérem!

*

— Itt horkol valaki — mondja a professzor a hallgatóinak. — Ébresszék fel!

— Ha ön altatta el, ön is keltse fel! — így a diákok.

*

A fiatal drámaíró elküldi Miért élek még? című darabját a színházigazgatónak.

Tíz nap múlva visszakapja kéziratát a válasszal:

— Azért, mert nem maga jött el, hanem postán küldte el a darabját!

*

— Felbontja a leveleit a felesége?

— Csak ha az áll rajta, hogy saját kezű felbontásra.

*

Két pénzügyi szakember beszélget:

— A pénzszerzésnek száz és száz módja van, de közülük csak egyetlen egy becsületes.

— Na, erre igazán kíváncsi vagyok!

— Mindjárt tudtam, hogy ön ezt nem ismeri!

*

A konyha kissé kicsi ugyan — mondja a lakásközvetítő a fiatal házaspárnak —, de napi egy étkezésre elég lesz. Ilyen lakbér mellett úgysem engedhetnek meg maguknak többet.

*

— Gratulálhatsz a bádoglakodalmunkhoz, Herbert.

— Hogyhogy a bádoglakodalomhoz?

— Tíz éve eszünk konzervdobozból.

*

— A fiunk teljesen jövőbe tekintő beállítottságú — mondja Else a férjének.

— Igazán? Miből gondolod?

— Mindent holnapra halaszt.

*

— Szerintem jó szokás, ha a szülők lefekvés előtt jó éjszakát

kívánnak gyerekeiknek, és megcsókolják őket.

— Persze, de sajnos, én már mindig alszom, amikor hazajönnek.

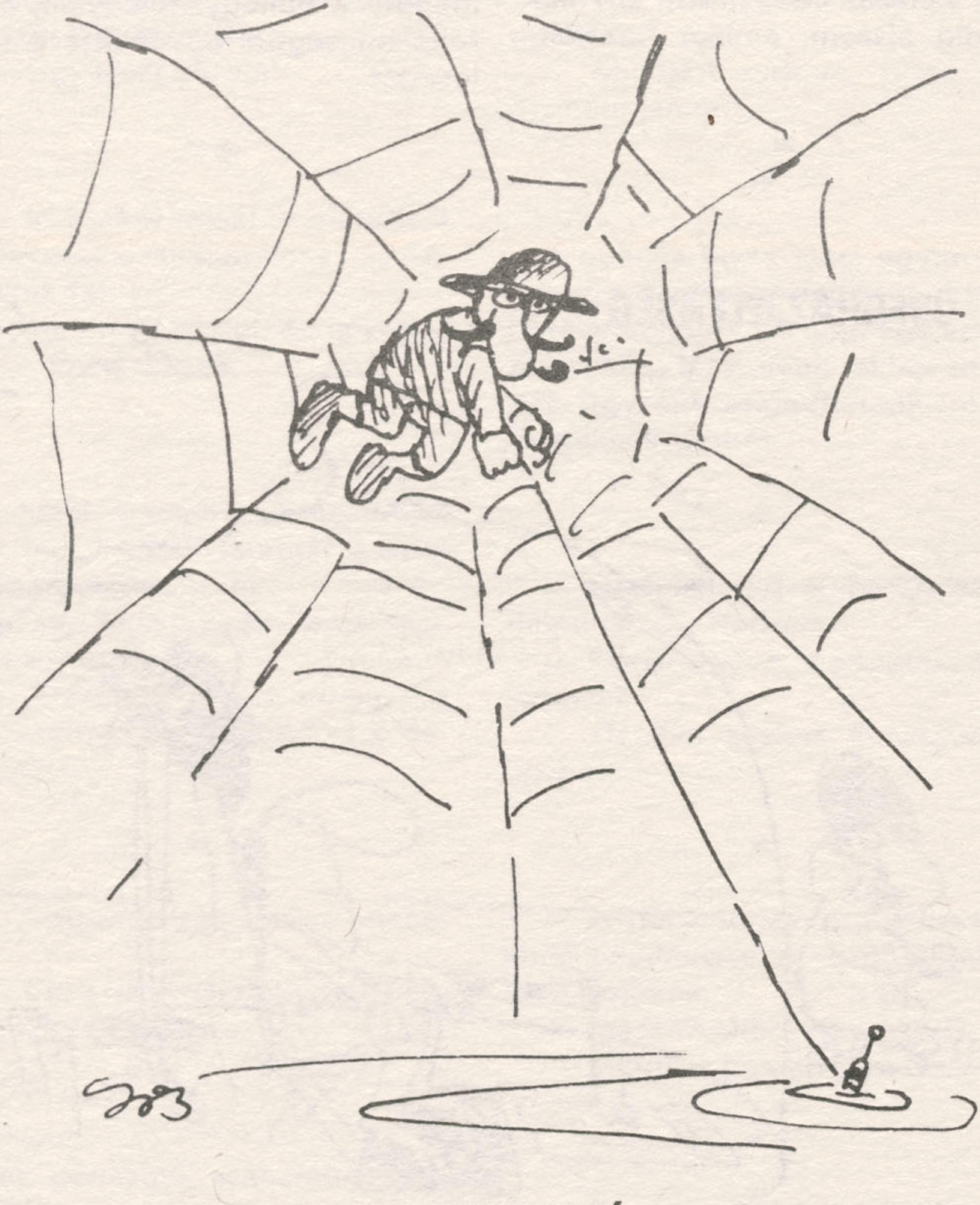
*

— Ilyen rövid időn belül még sohasem voltam a tetthelyen — mondta a bűnügyi felügyelő, aki féltékenységből agyonlőtte a feleségét.

*

ÜVEGHÁZJELENSÉG

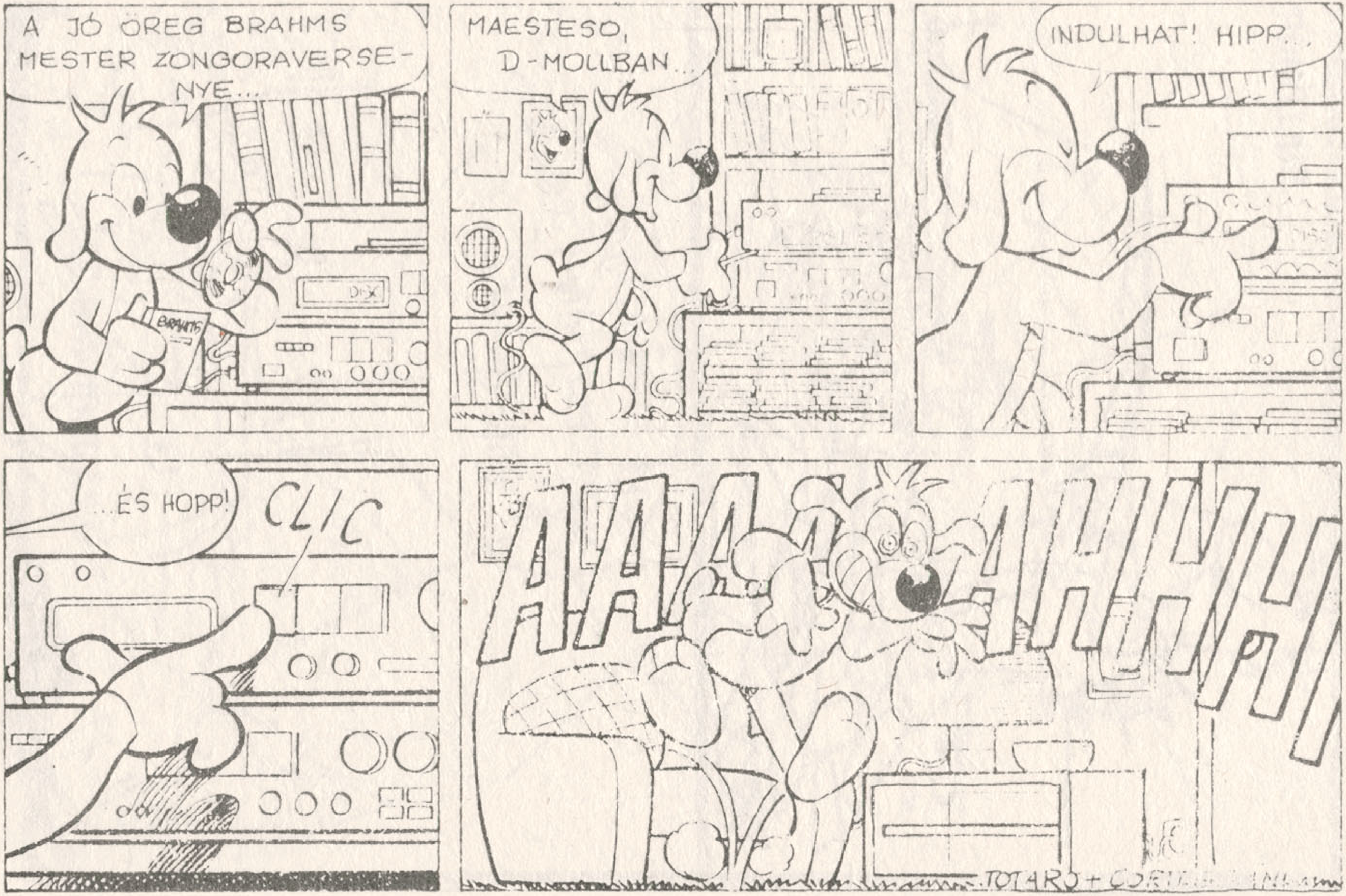

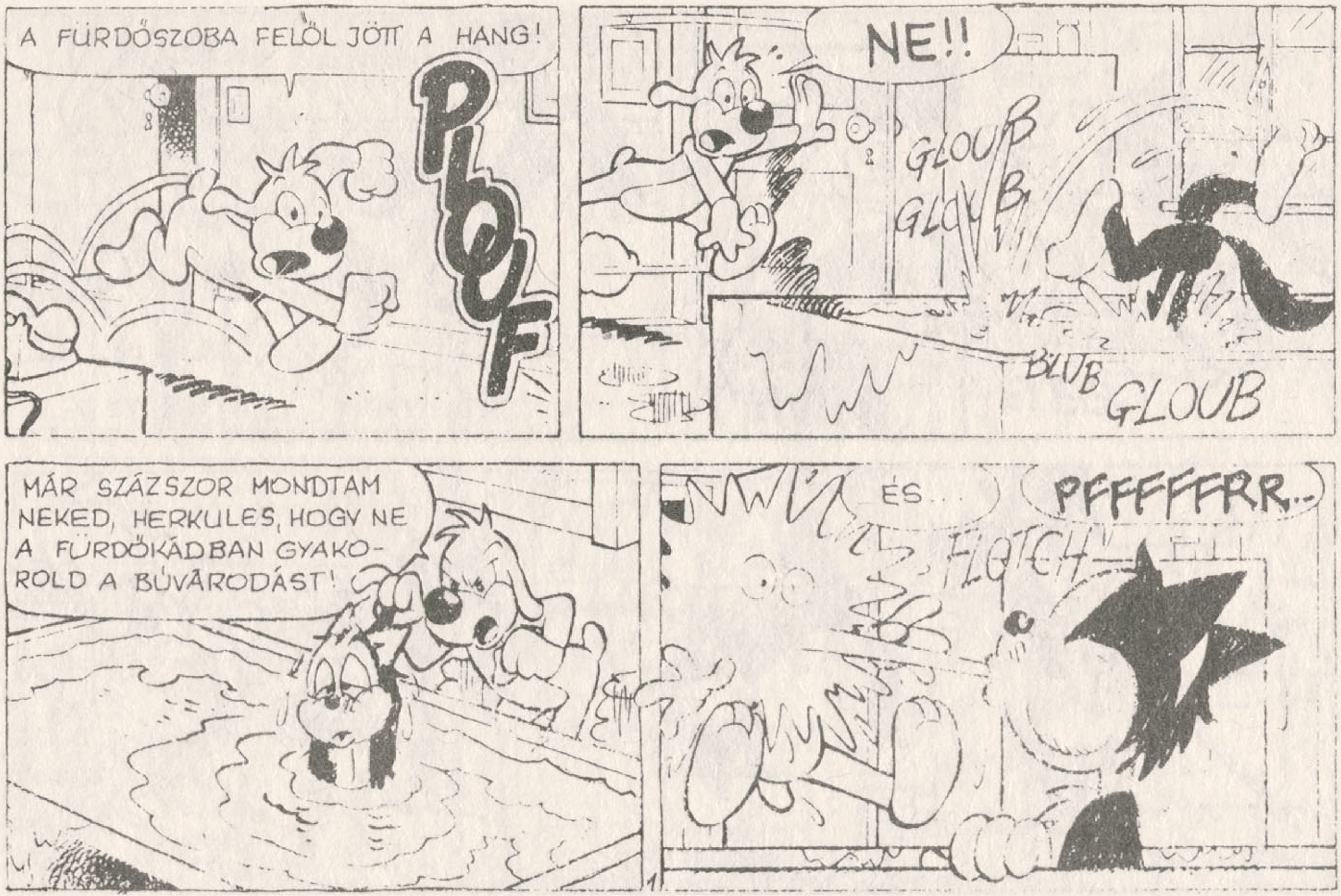

AZ ORVHORGÁSZ

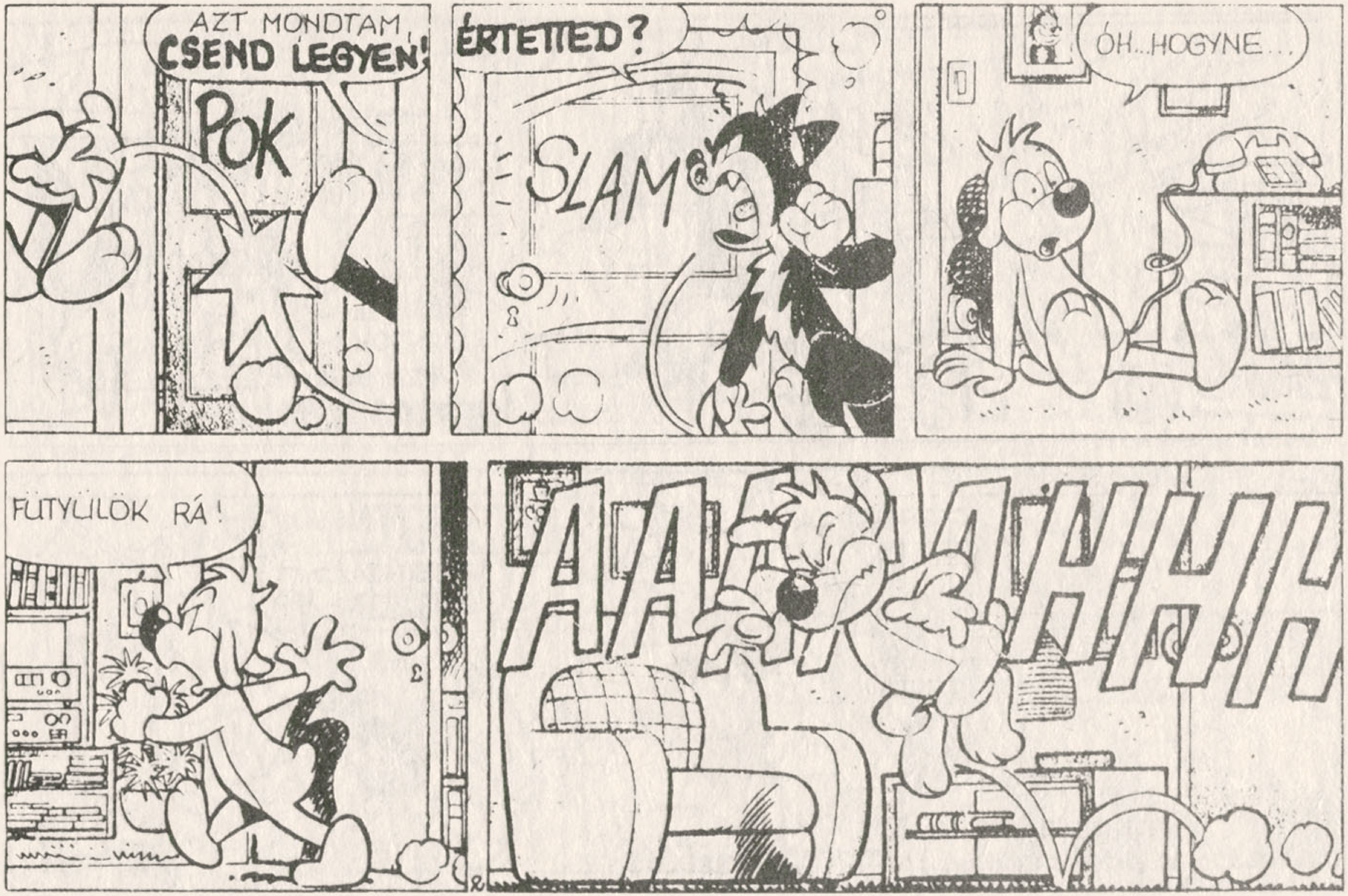

SÜLLŐHORGÁSZ
–NE RICSAJOZZATOK, MERT ELZAVARJÁTOK A HORGÁSZOKAT!

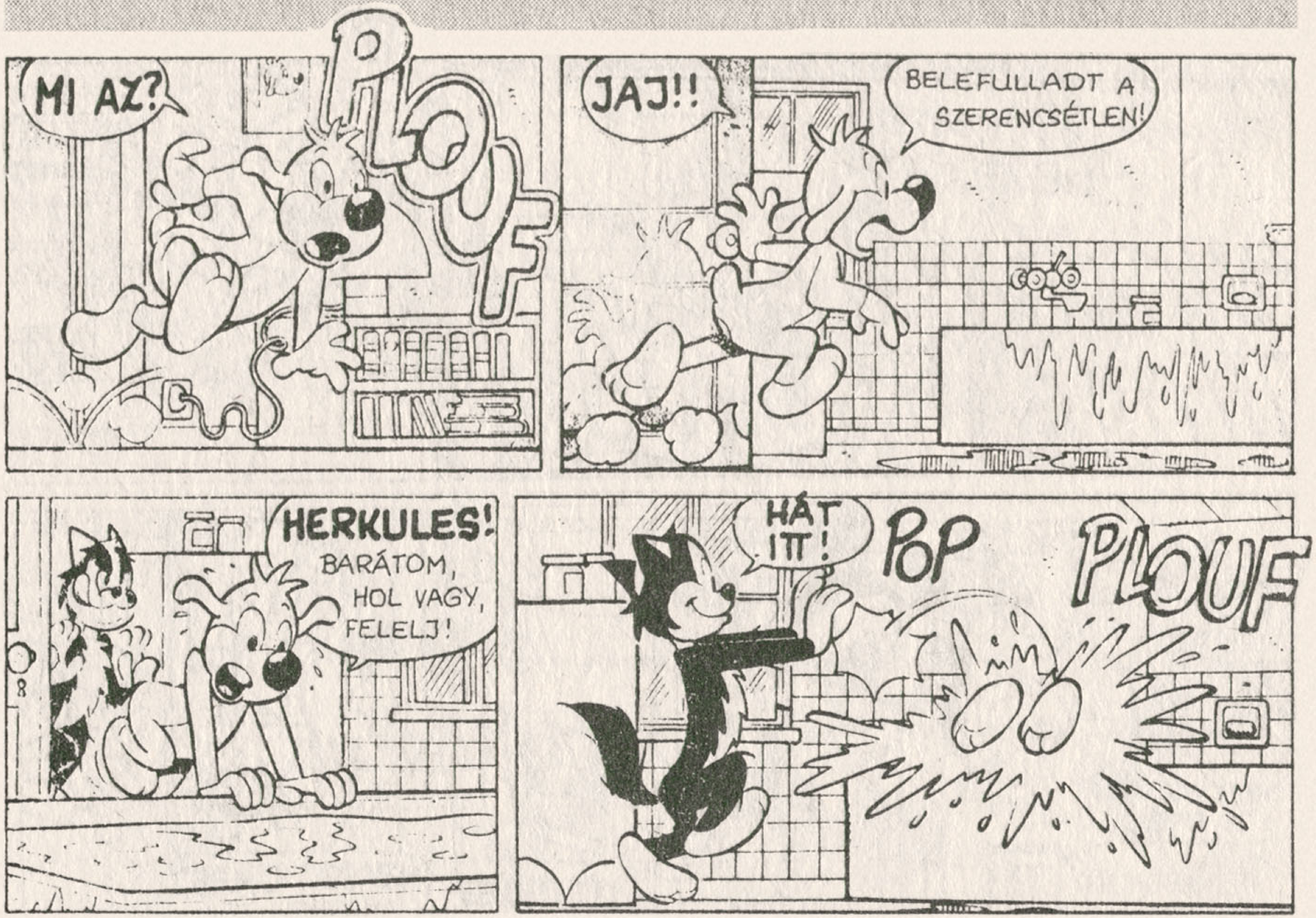
PIF ● HORGÁSZIK

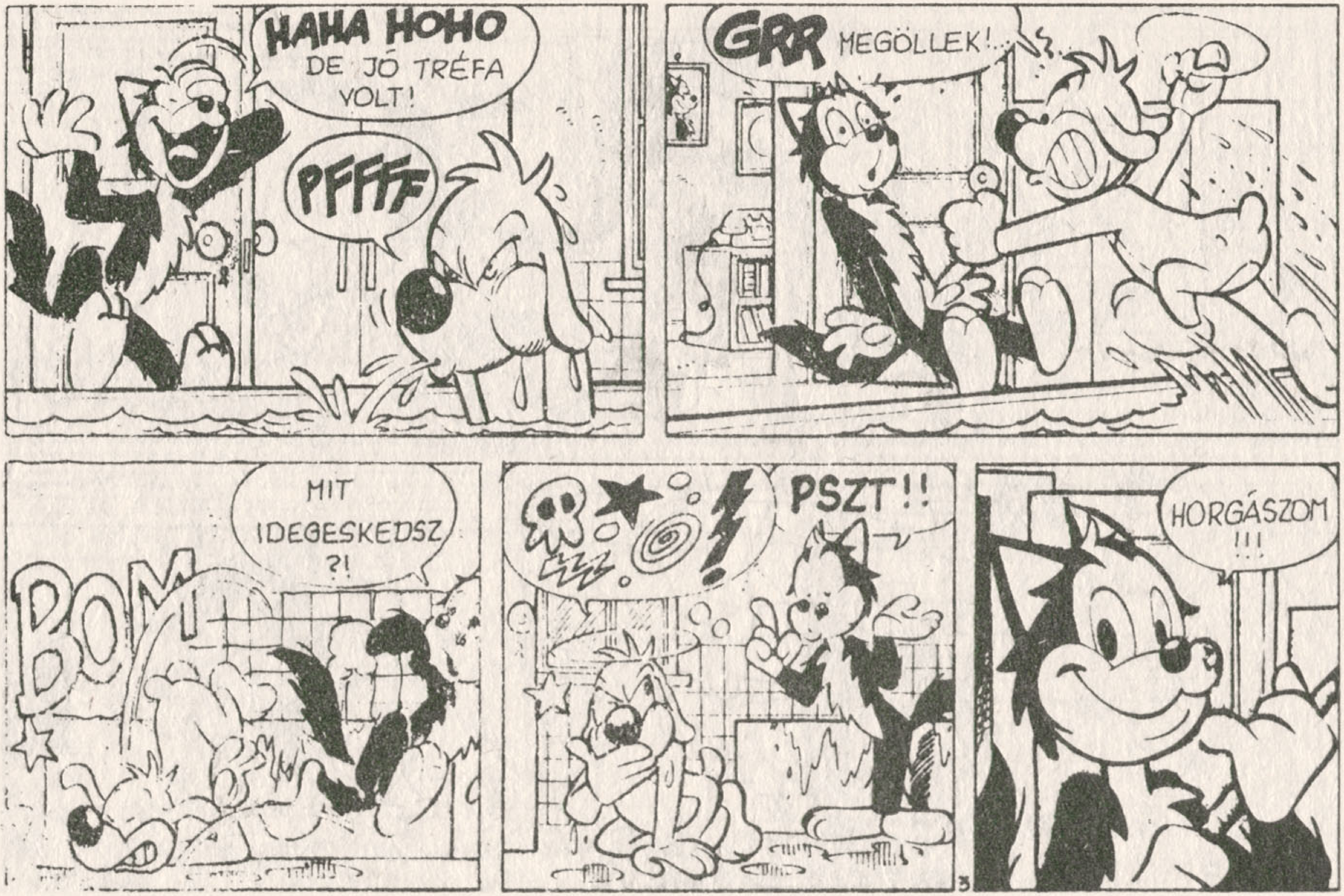

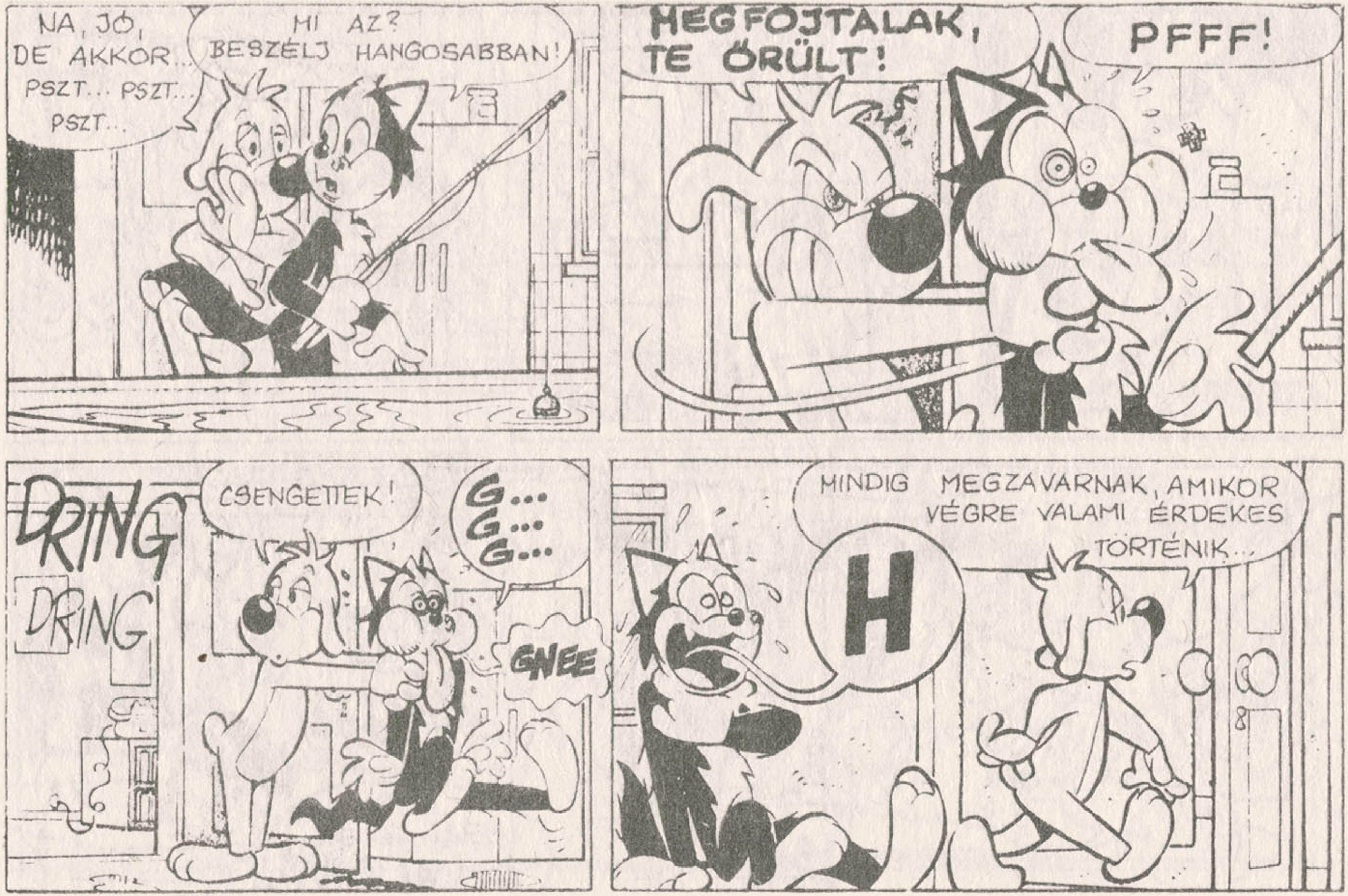

A FÜRDŐSZOBA FELŐL JÖTT A HANG!
PLOUF
NE!!
GLOUB
GLOUB
BLUB
GLOUB
MÁR SZÁZSZOR MONDTAM NEKED, HERKULES, HOGY NE A FÜRDŐKÁDBAN GYAKOROLD A BÚVÁRODÁST!
ÉS...
PFFFFFRR...
FLOTCH

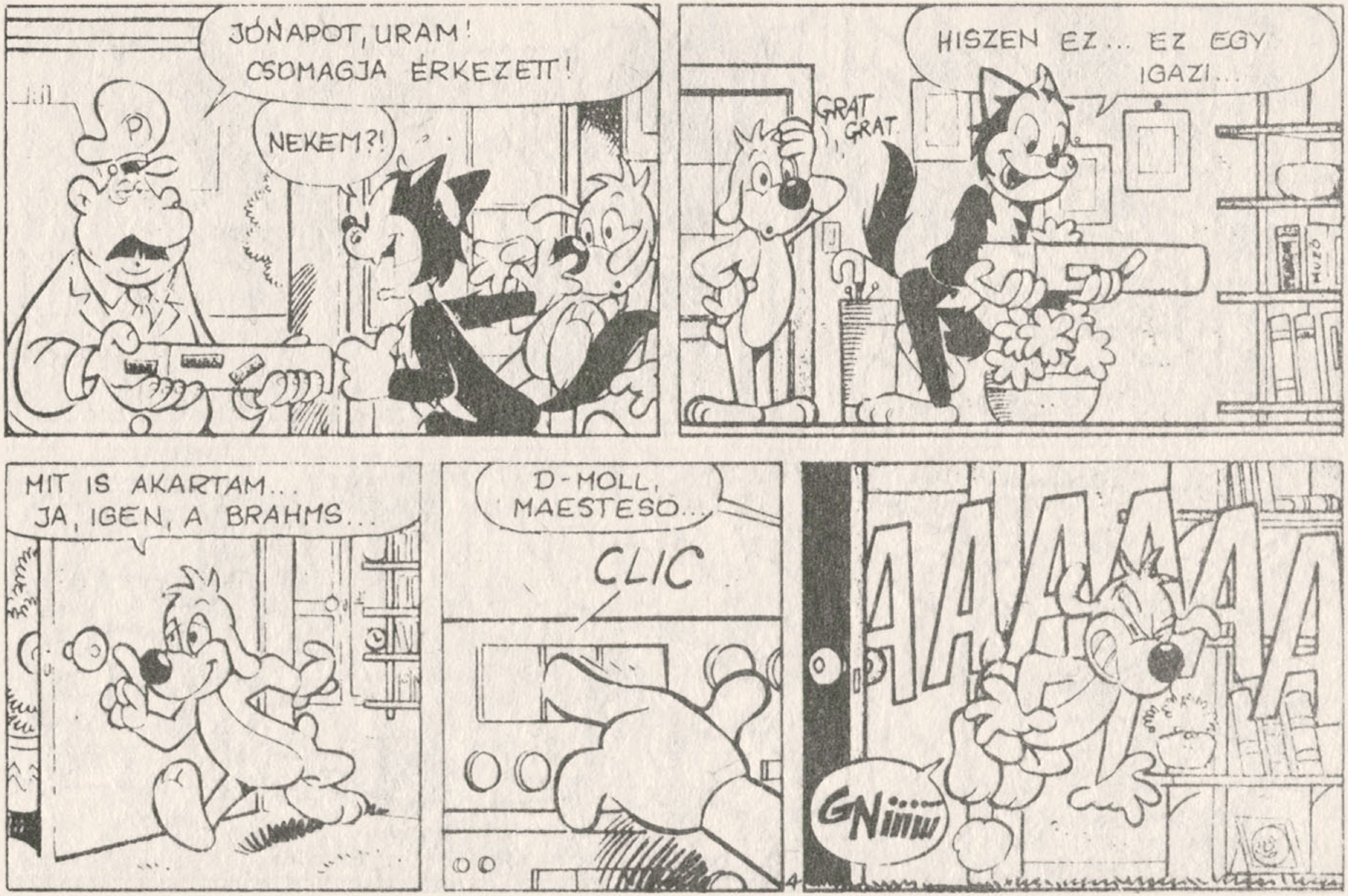

ÉS MEGTILTOTTAM NEKED...
PSZT!
CSENDESEBBEN!
HORGÁSZOM!
ITT A KÁDBAN?
IGEN!
HAHAHA HOHOO...
ELÉG!

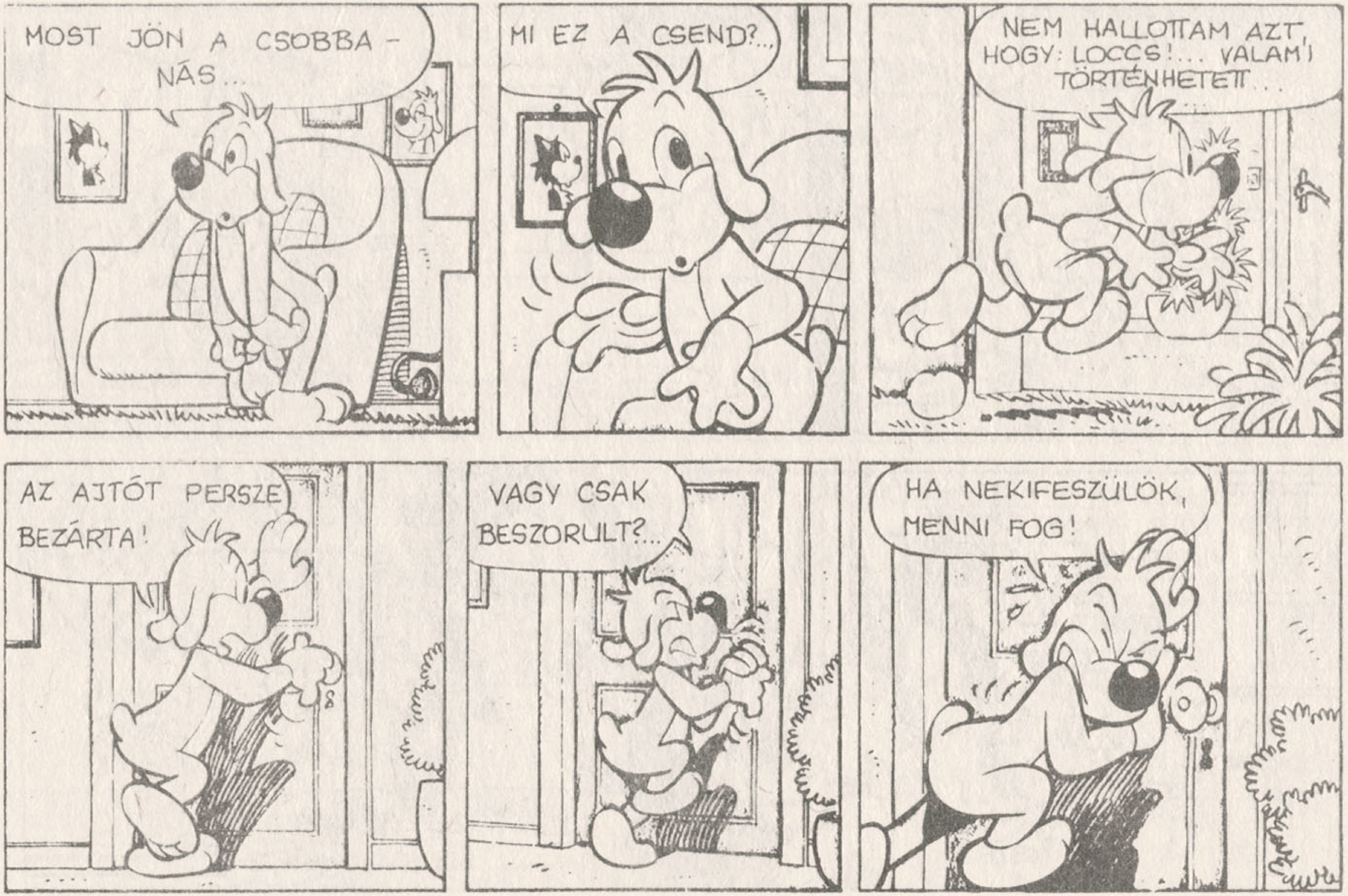

AZT MONDTAM, CSEND LEGYEN!
POK
ÉRTETTED?
SLAM
ÓH...HOGYNE...
FÜTYÜLÖK RÁ!
AAAHHHH

MI AZ?
PLOUF
JAJ!!
BELEFULLADT A SZERENCSÉTLEN!
HERKULES! BARÁTOM, HOL VAGY, FELELJ!
HÁT ITT!
POP
PLOUF

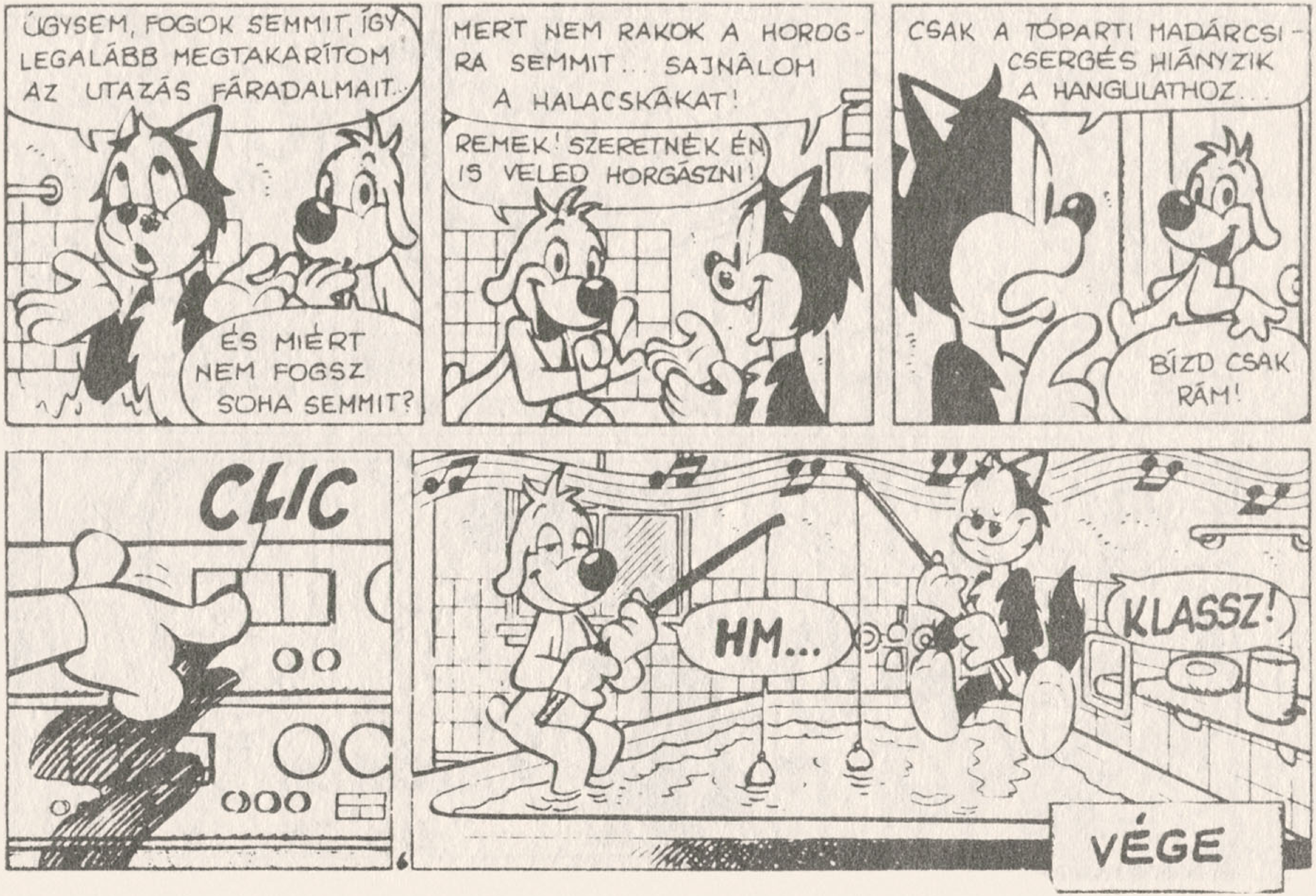

HAHA HOHO DE JÓ TRÉFA VOLT!
PFFFF
GRR MEGÖLLEK!
BOM
MIT IDEGESKEDSZ ?!
PSZT!!
HORGÁSZOM !!!

NA, JÓ, DE AKKOR... PSZT... PSZT... PSZT...
MI AZ? BESZÉLJ HANGOSABBAN!
MEGFOJTALAK, TE ÖRÜLT!
PFFF!
DRING
DRING
CSENGETTEK!
G... G... G...
GNEE
H
MINDIG MEGZAVARNAK, AMIKOR VÉGRE VALAMI ÉRDEKES TÖRTÉNIK...

JÓNAPOT, URAM! CSOMAGJA ÉRKEZETT!
NEKEM?!
GRAT GRAT
HISZEN EZ... EZ EGY IGAZI...
MIT IS AKARTAM... JA, IGEN, A BRAHMS...
D-MOLL, MAESTESO...
CLIC
AAAAAA
GNiiiw

MOST JÖN A CSOBBA-NÁS...
MI EZ A CSEND?...
NEM HALLOTTAM AZT, HOGY: LOCCS!... VALAMI TÖRTÉNHETETT...
AZ AJTÓT PERSZE BEZÁRTA!
VAGY CSAK BESZORULT?...
HA NEKIFESZÜLÖK, MENNI FOG!

A, A, A!
NE, PIF... NE NYOMD!
PUFF!
CRAK
AJAJAJ!
CRONK
BOMC
AZ ÚJ TELESZKÓ-POS BOTOM!
IGAZÁN SAJNÁLOM!
TULAJDONKÉPPEN MIÉRT FÜRDŐKÁDBAN HORGÁSZOL?
HÁT...

ÚGYSEM, FOGOK SEMMIT, ÍGY LEGALÁBB MEGTAKARÍTOM AZ UTAZÁS FÁRADALMAIT...
ÉS MIÉRT NEM FOGSZ SOHA SEMMIT?
MERT NEM RAKOK A HOROGRA SEMMIT... SAJNÁLOM A HALACSKÁKAT!
REMEK! SZERETNÉK ÉN IS VELED HORGÁSZNI!
CSAK A TÓPARTI MADÁRCSICSERGÉS HIÁNYZIK A HANGULATHOZ...
BÍZD CSAK RÁM!
CLIC
HM...
KLASSZ!
VÉGE

Ajándékba is....
FSV dessertek!
GYÁRTJA
FŐVÁROSI SÜTŐIPARI VÁLLALAT
FSV
Dessert
DÉLIBÁB dessert
CASINO
rumos dessert
OMNIA
KÁVÉS DESSERT
Tömeg 40g

A HAHOTA kérdése:

MI JUT ESZEDBE, HA AZT MONDJÁK NEKED: BOLDOG ÚJ ÉVET!?

B.Ú.É.K!?

KOVÁCS PÁL, BÉKÉS: Az, hogy egy évvel megint idősebb lettem. Most már csak azt szeretném tudni, hogy 1991 valóban boldog lesz-e?

SZIRÁKI IRÉN, SOPRON: 1990-ben sem lettem nádszál kisasszony, talán még dundibb vagyok, mint 1989-ben voltam. Pedig egy évvel ezelőtt megfogadtam, hogy fogyózok. Nagyon leveses vagyok, de lemondtam a déli levesről. Helyette kamillateát ittam, mint az angolok. Persze, sok cukorral, hogy elvegye azt a ronda ízét. Mert azt hallottam, hogy a kenyérnél egészségesebb az Abonett, két-három szelettel csökkentettem az adagot, de elropogtattam naponta vagy két doboz Abonettet. Azt is mondták, hogy kevesebbet, de sűrűbben kell enni. Hát én ettem is. Sokszor óra közben is kekszet rágcsáltam. Lehet, hogy az igazi fogyózást az hozza majd meg, ha újévkor megfogadom, hogy visszatérek az eredeti rendhez.

BORBÁNDI MIKLÓS, BAJA: Az jut az eszembe, hogy nem leszek többé kötöznivaló bolond. Tavaly ugyanis elhatároztam, hogy idomítani fogom, rendre tanítom a húgom. Imádok puha párnán feküdni, sokáig szundizni, de kicseréltettem a kispárnát egy keményebbre, nehogy elaludjak, ha csörög az óra, ezzel is példát akartam mutatni a húgomnak, aki még nálam is nagyobb álomszuszék. És ha már fenn voltam, rendet csináltam, elkészítettem a reggelit a családnak, hadd lássa Vera, hogy mit kellene tennie, ha szorgalmas lenne. Megesett, hogy a vajas-lekváros kenyeret, meg a kakaót tálcán vittem az ágyába, hadd tanulja meg azt is, milyen egy jó testvér. Iskola után sem rohantam mindjárt a haverokhoz, kukoricát szórtam a tyúkoknak, megitattam a malacokat,

„TÉLI ÁLMOT" ALVÓ NYUSZI

megfuttattam a kutyánkat, leültem sálat kötni, amit anyunak szántam karácsonyra. A minap úgy éreztem, eljött az ideje, hogy megkérdezzem a hugicát, milyen változást tapasztal maga körül, mi az, amit megtanult tőlem. „Egyvalamit mindenképpen meg kell említenem — mondta —, azt, hogy te milyen fejlődőképes vagy, bátyus!"

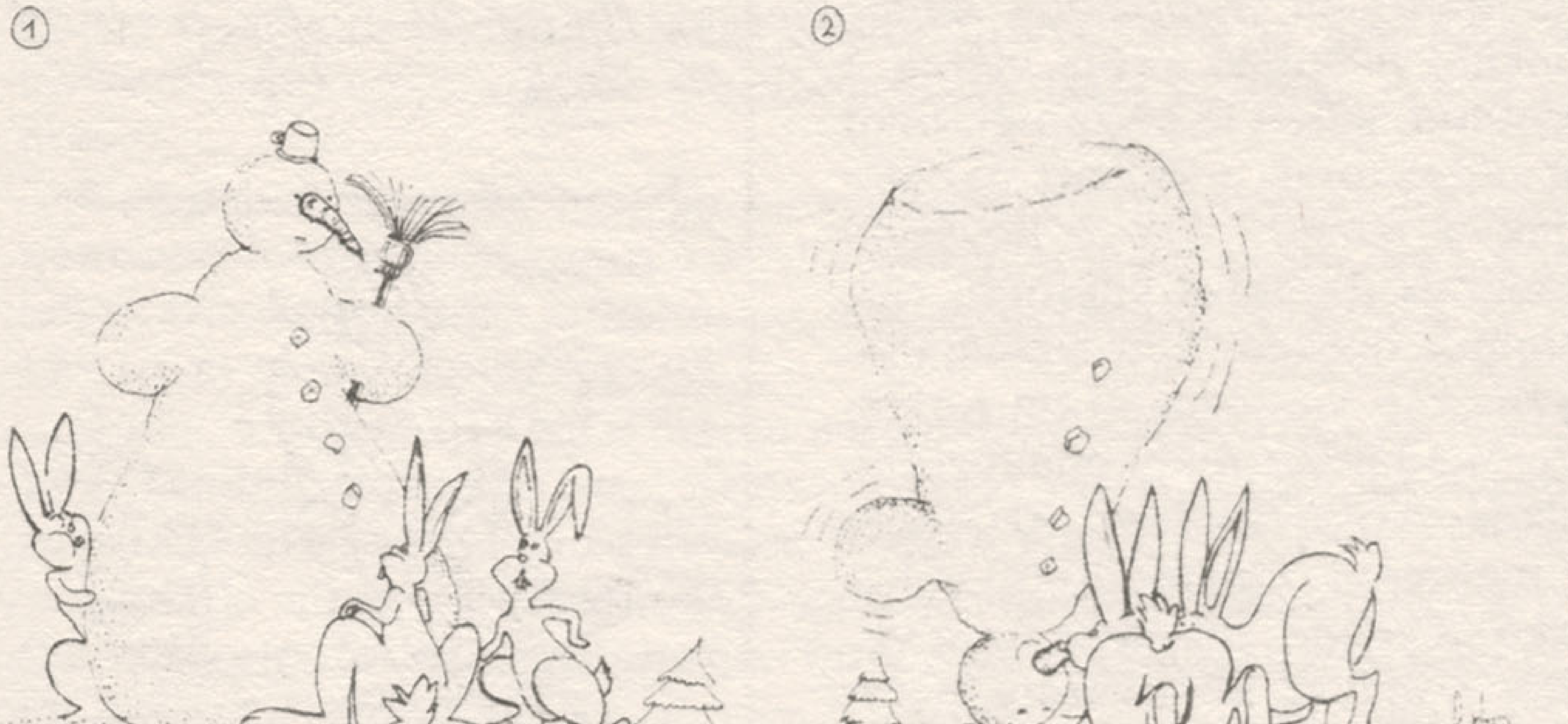
PATAKI JÚLIA, KECSKEMÉT: Arra gondolok, nehogy megismétlődjön, ami Tőserdőn történt. Kirándulni voltunk, a tó partján sétáltunk, s én lemaradtam. Egyszer csak észrevettem, hogy a fűben egy arany karperec van. Amikor felemeltem, még szent szándékom volt, hogy a közelben levő pavilonnál leadom. De gyorsan lebeszéltem magam, hiszen ha nem jelentkezik a gazdája, akkor azé marad, akinél éppen van. „Elviszem a rendőrségre — morfondíroztam, de előbb bemegyek a vécébe, megnézem, hátha passzol az én csuklómra is. Viselni egyelőre nem viselhetem, mert túl feltűnő, de egyszer majd csak elmúlik az iskoláskor, és akkor . . . Anyunak is odaadhatnám ajándékba, de több mint valószínű, hogy ricsajozna velem, ha megtudná, honnan van. El kell passzolnom egy kis pénzért, az a tiszta dolog" — idáig jutottam gondolatban, amikor észrevettem, hogy a pavilon ajtaján két rendőr lép ki. Az kellene még csak, hogy megtalálják nálam a karkötőt. Besurrantam a vécébe, és zsupsz — bele. Amikor kijöttem, meghallottam osztálytársaim ricsaját. A pavilonhoz hívtak. Falán plakát volt, rajta karkötő rajza. „A becsületes megtalálót háromezer forint jutalom illeti!"

SOLYMOSI BÉLA, DEBRECEN: Az jut az eszembe, hogy Bakos tanár úr sohase tudja meg, hogy mit adott cserébe egy John Lennon-kazettáért. Véget vetettem minden bujkálásnak, nem használom óra közben búvópajzsként az előttem ülő Szatmári Pista hátát. Nem játszom a némát, azt, hogy a fagylalttól elment a hangom, amikor felelni szólítanak. Hanem felelek! Pontosan, precízen. Kiderült ugyanis, hogy Bakos tanár úr azokat a példákat, amiket év közben fel szokott adni nekünk, a nyári szünidőben egytől egyig megoldja, hogy ellenőrizze, helyesek-e. Ezeket aztán szépen magnószalagra mondja, hangtárába helyezi. Bakos tanár úr azonban nemcsak kitűnő matematikus és fizikus, a zenéért is bolondul. Szeptemberben egy John Lennon-kazettát kért tőlem, s csereként véletlenül a matematika-fizika példatárát adta nekem. A múltkor nagyon rám-

SZIÁMI HÓEMBER

VENDÉGLÁTÁS

ijesztett, mert a házi dolgozatom alá ezt firkantotta: „Megoldásod olyan jó, édes fiam, mintha én készítettem volna!”

KARALYOS SÁNDOR, SZÉKESFEHÉRVÁR: Az, hogy égbekiáltó hibát követtem el, amikor a barátomat használtam fel csaléteknek, hogy közelebb kerüljek Évához. Észrevettem, hogy tetszem a lánynak. Gondoltam, Jóska olyan böszme, hogy kettőt sem tud számolni, szólni sem szól, ha lányok közelébe kerül. Tehát nem árthat nekem. Én viszont elérhetem, hogy Évával többször találkozzam, hiszen a lány ugyanabban az utcában lakik, mint ő, együtt járhatnak, és velük mehetek én is. Felbiztattam Jóskát, hogy bámulgasson utána. Pislogjon át sóvárogva a többiek feje felett, ha a moziban ülünk. Időnként azonban kapja vissza a tekintetét, süsse le a szemét, mint akit rajtakaptak, mert ezt nagyon bírják a lányok. Jóska nevében szerelmes üzenetet küldtem, rozmaringot dobtam Éva szobájába. Olyan szép verseket írtam hozzá, hogy magam is megkönnyeztem, amikor végigolvastam. Ki tudja, mi mindenre vetemedtem volna Jóska nevében, ha észre nem veszem, hogy az én böszme barátom már jelbeszédet is kitalált, úgy beszélget az órákon Évával. Sikerült elkapnom egy pad alatti postát is. „Remek anyukád van. Ízlett az almás pite. Kösz. Puszi: Éva.” Egy pillanatra megállt bennem az ütő, hiszen ez már . . . Itt tenni kell valamit. „Valóban rendes az anyu, de a pitét a szomszédunkban lakó Gizike sütötte. Egyébként figyelmedbe ajánlom egy másik receptjét is. Azt mesélte, ha leesik az első hó és abban valaki megmosdik, eltűnnek a szeplői” — írtam Jóska nevében. Istenem, csak sikerülne visszavadítani Évát hozzám!

A KŐSZÍVŰ EMBER FIAINAK IGAZ TÖRTÉNETE

Jókai Mór megkerülésével (Általános iskolai dolgozatok felhasználásával)

Elöljáróban: Jókai Komáromban született, és ott felismerte a kincs mítoszát (lásd még: Az arany ember). Ő maga híres író, aki már gyermekkorában megérett hazafinak.

A mű azért tetszik, mert sok benne a lótás-futás, és betekintést ad a társadalmi háttér életébe is. A cselekmény pedig a közepén már csomópontokba sűrűsödik, és ezt a sűrűséget időnként népmeseszerű próbatételek is fokozzák, amelyek poénokkal végződnek.

TARTALMI KIVONAT: A kőszívűnek három fia volt, akik Bécsben dolgoztak valutáért, mindnek jó szakmája volt: az egyik huszár, a másik népi ellenőr, a harmadik Köjál-titkárként tengette életét, de anyucikájuk mindenkit hazaparancsolt.

JELLEMZÉSEK: Baradlayné: lángoszlop, mint Petőfi. De ő nem a népét, hanem családját terelé a rendes kerékvágásba. Tehát ő egy családban a középpont. Szívében férje szelleme berzenkedik, ezért jólesik szembeszállnia férje kemény szellemével.

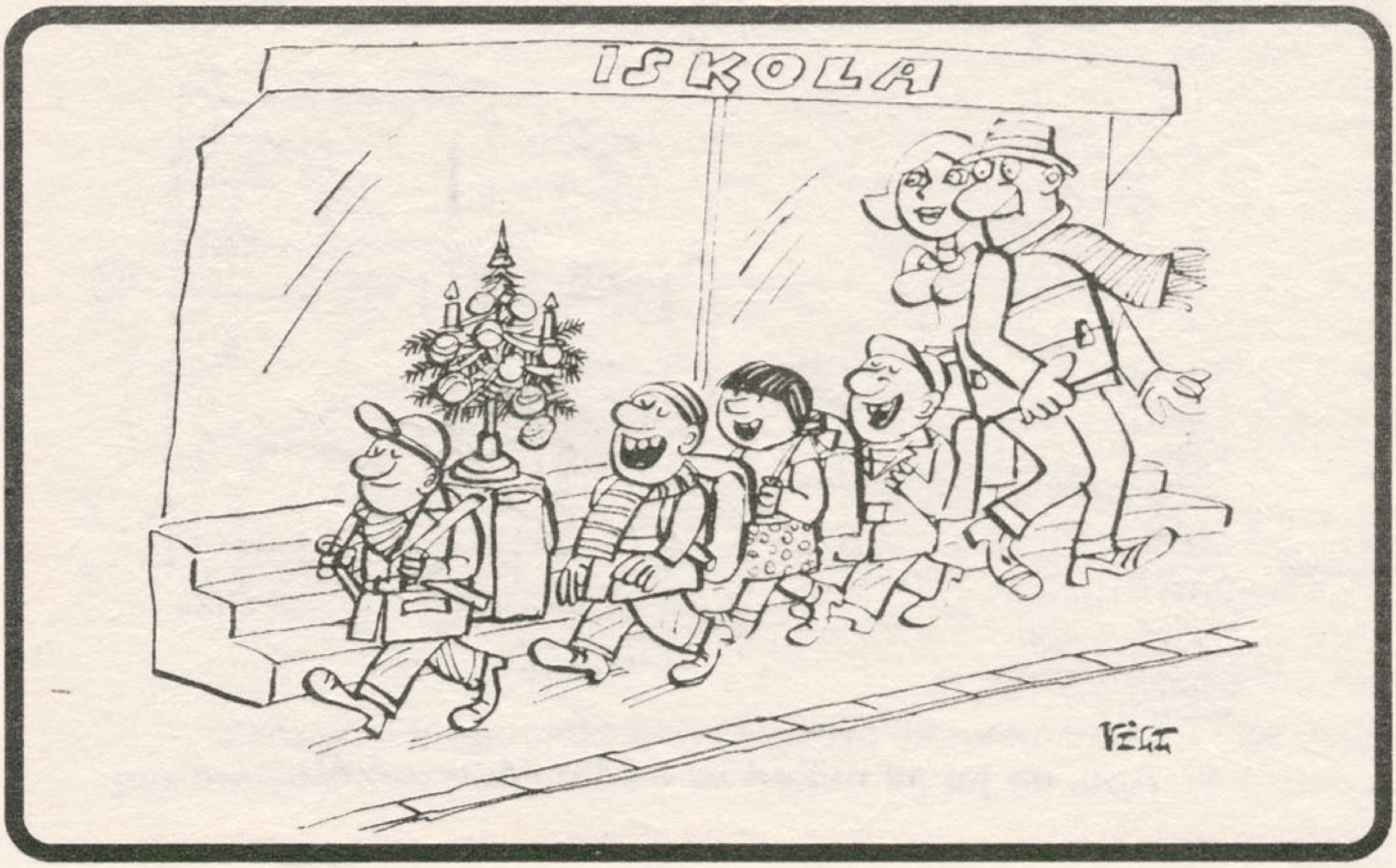
Richard: megvív az osztrák parancsnokkal, mindketten könnyebben megsérülnek, ám a kurafi német gondol egyet, és belehal. Hazafelé újabb jelleme jön elő, az eszesség, amikor a lovak lábát rongyokba burkolja.

Ödön: a Kárpátokban, a mama a városban rekedt. (Rekedtség ellen legjobb a Negró, mert ez itt a reklám helye.) Kiváló emberismerő, különbséget tud tenni nő és férfi között.

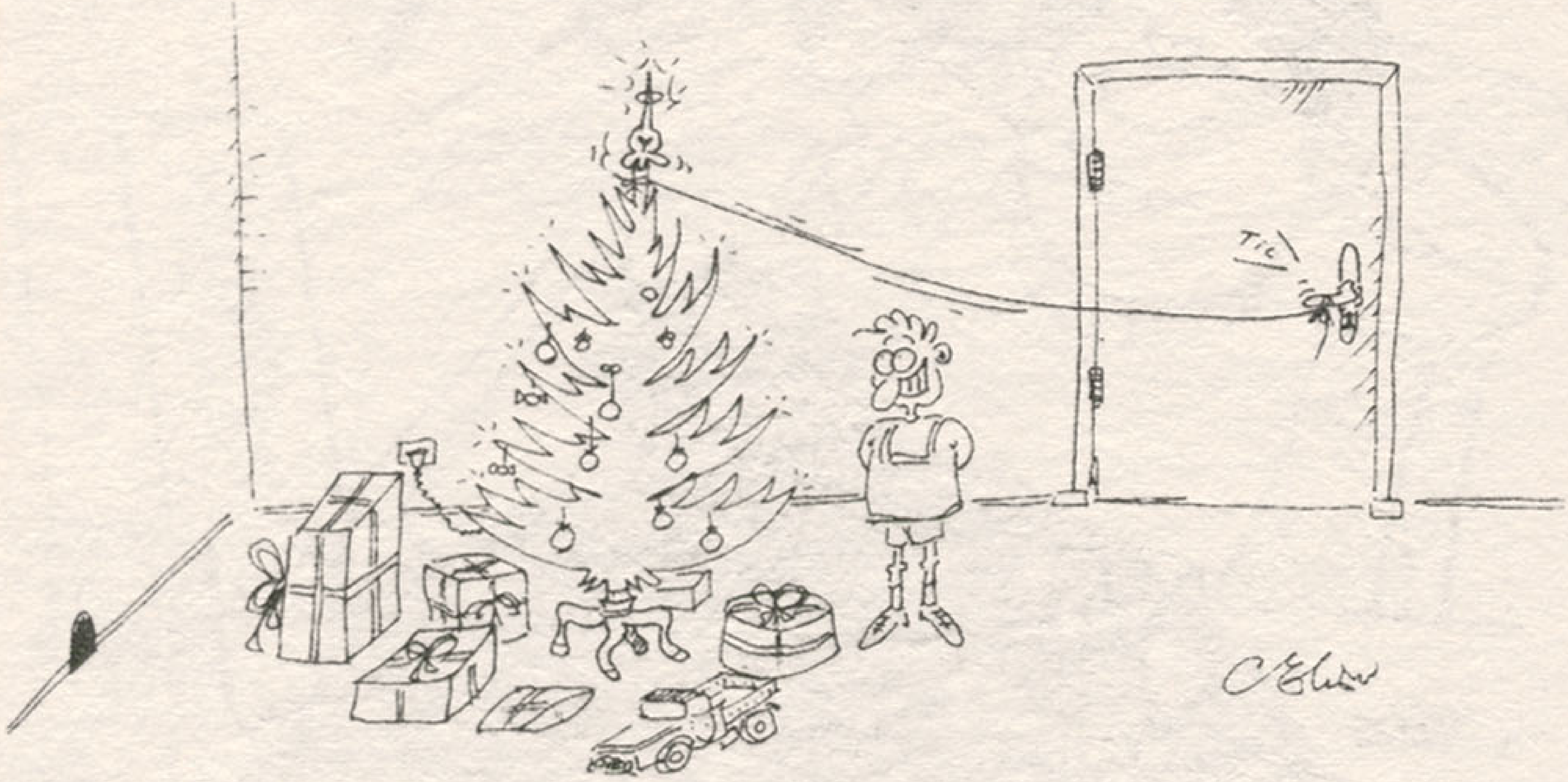
Jenő: ki gyenge volt testiekben — a népi mozgalom zűrzavaros helyzetében — megmutatta, hogy ő se senki! Így aztán bátyját szabadlábra emelték.

FENYŐ
POÉNOK

VILI

ISKOLA
VILI

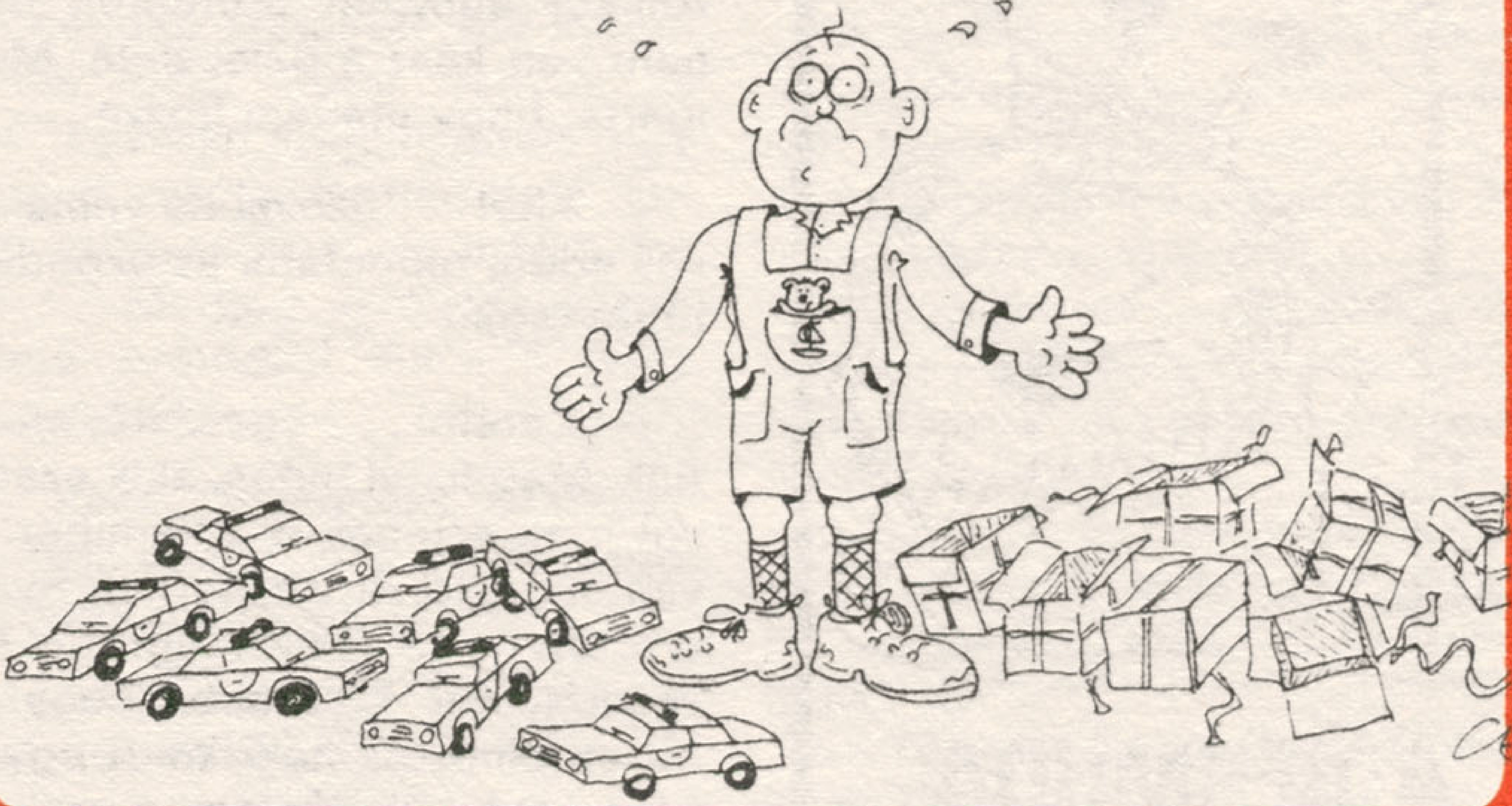
„PAJKOS" GYEREK

— Apu, de jól áll neked ez a Mikulás-szerkó!

PECHES KARÁCSONY

— Aranyosak apuciék, hogy folyton Jézuskáznak, . . . de vajon melyikben van a video?

A BERMUDA-REJTÉLY

Elérkezett hát a pillanat! Végre itt állunk a „Csellengő" fedélzetén, a legendás Moszkitó kapitánnyal és kutatócsoportjának többi tagjával, akik szintén hegyormok a maguk szakterületén. Itt állunk, hogy néhány perc múlva elinduljunk a szörnyű titok, a Bermuda-háromszög rejtélyének felderítésére.

— Mire várunk tulajdonképpen? — okvetetlenkedek izgatottan, ahelyett hogy hálás lennék, amiért részt vehetek ezen a páratlannak ígérkező úton.

— A feleségemre! — pöfékel higgadtan Moszkitó kapitány. — Amikor eljöttem otthonról, még nem volt kész a palacsinta. Megígérte, hogy utánam hozza . . .

— Aha! . . . Szóval ha volna szíves addig bemutatni az expedíció többi tagját . . .

— Kérem! . . . Egyszerű, derék fiúk. Megannyi tudós, akik ezenkívül még értenek is valamihez. Itt van mindjárt dr. Demalgon Svájcból. Orvos és kallisztatigráfus egy személyben. Ez utóbbit nagy nehezen elnéztük neki, mert egyébként igen lelkiismeretes szakember. Amikor a felszerelést csomagoltuk, minden szem tablettát megkóstolt. Nemrég tért magához. Vagy Ivan Potopics. Mérnök és bűvész. Egy ilyen úton mindkét szakma jól jön. Ott állunk majd a halál kapujában, és közben öblös röhögésünk messzire hallatszik, mert ez a páratlan ember a léken keresztül beáramló vízből esetleg füstifecskéket varázsol elő. Velünk tart még az olasz Tino Palacsente, filozófus és szakács. Egyszer egy lakatlan szigeten két hétig etette a legénységet egyetlen esőköpenyből. Némelyek még híztak is valamit.

— No és persze . . . ön, kapitány úr!

— Óh, én szóra sem vagyok érdemes. Ez a bolygó pici nekem, ennyi az egész. Unalomig ismerem minden szegletét. Mit mondhatnék még? Bátor vagyok és erős. Egyszer szájonkaptam egy vízilovat, azóta is hátrafelé jár. Mert azóta is arra néz a feje. De hah . . .! Megjött az én párductekintetű Arankám! Na . . .?! Kész lett, nyuszinózi?

— Kész. De néhány odaégett. Mit tesz isten, pont a te részed. Úgyhogy mehettek! . . .

Moszkitó kapitány markáns indulatszavakat kiáltozott, de végül is . . . megmozdult a hajó!

*

— Tulajdonképpen mi a rejtélyes ebben a bizonyos Bermuda-háromszögben?

— Elsősorban az, hogy hol van? — tűnődött Moszkitó kapitány. — A fenébe . . . vaľahogy kiment a fejemből.

Mi lesz itt . . .?

Egyelőre minden a legnagyobb rendben ment. Az expedíció hozzálátott a kutatáshoz.

— Hol lehet a só? — töprengett például Tino Palacsente, a filozófus, mert főzni akart.

— Kiborult! — mordult vészjóslóan Demalgon doktor, és messzire nézett.

— Gyerekek! — robbant most a kabinba Ivan Potopics. — Itt már baromi mély a víz! . . . Tegnap beledobtam egy kavicsot, és még mindig nem koppant! . . .

— A végzetét senki sem kerülheti el! — foglalta össze a rövid tudományos ülés eddigi eredményeit a szakács.

A kabinra sokatmondó csend borult. Csak a hullámok harsogtak odakint. Egek . . . közeledünk . . .?!

— Tulajdonképpen miben áll a Bermuda-háromszög rejtélye? — vacogtam nyomorultul.

— Miben áll, miben áll! — nyűgösködött a mérnök. — Nemsokára megtudjuk, amint megérkezünk a Bermuda-szigeteket, a Bahama-szigeteket és Haitit összekötő képzeletbeli egyenesek által határolt háromszögbe.

— A só mindenesetre kiborult! — huhogott tovább az orvos.

— Hajók és repülőgépek vesznek itt el érthetetlen módon évszázadok óta — szavalta tompán a filozófus, és odakint megdördült az ég. Az ablak előtt pedig egy tábla úszott el lassan a következő felirattal: „Bermuda-háromszög. Mentőcsónak kötelező!"

Ebben a pillanatban velőtrázó ordítás hallatszott a parancsnoki hídról. Rohantunk . . .!

*

— Ott . . .! Ott . . .! — hebegte Moszkitó kapitány.

Arrafelé néztünk, és megfagyott az ereinkben a vér. A tengerben egy bozontos, szakállas óriás állt derékig a vízben. Az egyik kezében háromágú szigonyt tartott, a másikkal — óh ég ne hagyj el! — valamit írt. A vízre . . .!

— Poszeidon, a tenger istene! — motyogta Tino Palacsente, aki a görög mitológiában is otthonosan mozgott. — Ez hát a rejtély . . .

— Ha csak ez lenne a rejtély, balga halandók! . . . — hahotázott időmértékes stílusban az óriás. — Hát azt hiszitek, hogy én lopom el az embereket, meg a csacska hajókat? . . . Gyertek közelebb a hűs habokon. Itt van a vízen a valódi Bermuda-rejtély! Ezeket kell megfejtenetek, ha folytatni akarjátok sehová sem vezető utatokat! . . .

A vízen trigonometrikus függvények ringatóztak, amelyek a Bermuda-háromszögre vonatkoztak, és amelyeket tintahallal írt fel a hullámokra a halhatatlan Poszeidon, hogy az istenek sokáig dédelgessék. Moszkító kapitány tért elsőként magához.

— Ivan Potopics, elérkezett a te pillanatod! Rajta, fejtsd meg a képleteket . . .!

A mérnök és bűvész elmélyülten hümmögött.

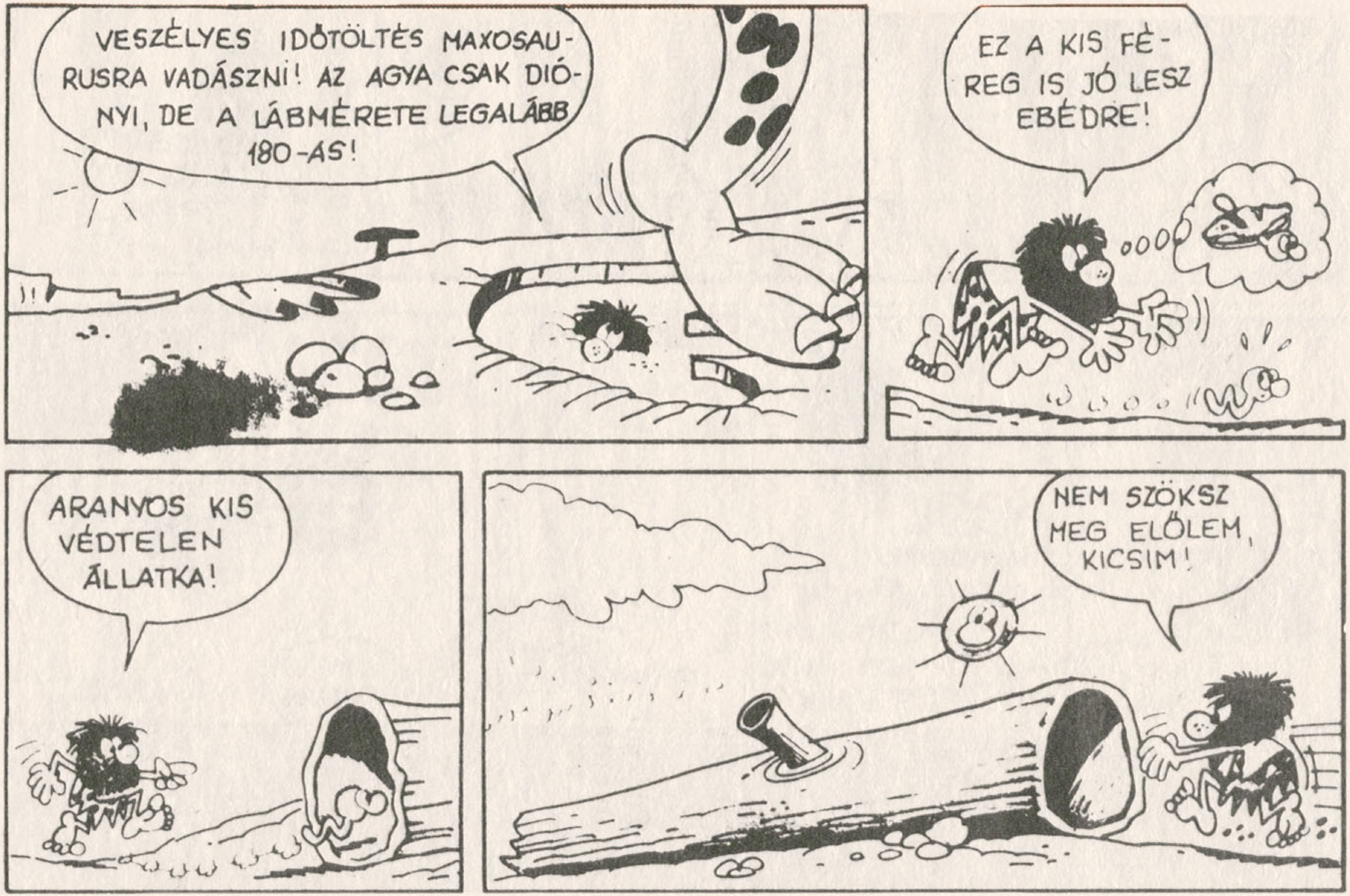
— Tudniillik . . . nekem mumpszom volt, amikor a szögfüggvényeket vettük. Ellenben van itt egy hajósinas, bizonyos Siheder Bálint, aki még azt is tudja, hogy mi a különbség a cetek meg a bálnák között. Próbáljuk meg . . .!

*

Siheder Bálint hűvösen biccentett a furfangos isten felé, aztán áthajolt a korláton, és sorra megoldotta a trigonometria titokzatos tételeit. Ezek után visszament a kabinokhoz, mert nem ért rá sokáig ilyen gyerekes dolgokkal foglalkozni. Az egyik kilincs még nem volt eléggé fényes.

Poszeidon sisteregve elmerült, az expedíció hazatért, a Bermuda-rejtély megoldódott. Úgyhogy ha ezentúl bárkit baleset ér azon a környéken, ahhoz Poszeidonnak többé semmi köze sincs! . . .

HUFI

VESZÉLYES IDŐTÖLTÉS MAXOSAURUSRA VADÁSZNI! AZ AGYA CSAK DIÓNYI, DE A LÁBMÉRETE LEGALÁBB 180-AS!
EZ A KIS FÉREG IS JÓ LESZ EBÉDRE!
ARANYOS KIS VÉDTELEN ÁLLATKA!
NEM SZÖKSZ MEG ELŐLEM, KICSIM!

SZIA!
MEGFOGLAK!
DE HOL A TALAJ?
BOUM!
ÜGYES KIS FÉREG, DE ÉN EGY HOMO SAPIENS VAGYOK!
TEHÁT GONDOLKODNI FOGOK!
HM! ...észke-
rekek...
Nicsak! EGY KEDVES JÁTSZÓTÁRS!
MAMÁM!
?
MOST ELKAPTALAK!
ÁLLATI JÓ ÖTLET VOLT!

AMÍG TÜZET GYÚJTOK...
...EGYÉL EGY KIS ZÖLDSÉGET, LEGALÁBB KÖVÉREBB LESZEL!
?
PLOF!
CSAK NEM AKAROD BÁNTANI?...
AAAH!
GRRR
GYERE, ÖCSI! NEM MACERÁL TÖBBET EZ AZ EMBERSZABÁSÚ!
ILYEN BALSZERENCSÉT! NEM FÉREG VOLT, HANEM BOASAURUS BÉBI! MOST ITT ÁLLOK EBÉD NÉLKÜL!
BOUM! BOUM! BOUM!
VÉGE

MR. WELLINGTON VILÁGSZÁMA

A rendőrfőnök egy másodpercig egészen komolyan hitte, hogy nyomban megőrül. Egy héttel ezelőtt, amikor Mr. Parker, a környék legnagyobb tyúkfarmjának tulajdonosa kissé feldúltan jelentette, hogy a tyúkjai egy szép napon világgá mentek, csak mosolygott megértően, és igyekezett bölcs dolgokat mondani a túlzott alkoholfogyasztás káros következményeiről. Még akkor sem veszítette el a jókedvét, amikor néhány nap múlva Mr. Smith egy levelet tett elé, amelyben ez állt:

„Mr. Smith! Az ön gyümölcsösének messze földön nincs párja, viszont nem hallgathatjuk el, hogy igen komoly veszély fenyegeti. Ha érdekli ez a téma, legyen éjfélkor a csőszházban, és hozzon magával egy jelentősebb összeget, amelyben legkevesebb öt nulla szerepel. Ellenkező esetben kénytelenek leszünk jóllakni az ön ellenállhatatlan termékeiből. Ne becsülje le az étvágyunkat, mert több százezren vagyunk!

A seregélyek
főparancsnoksága."

— Nézze, Mr. Smith! — mondta a rendőrfőnök, amikor végre szóhoz jutott a nevetéstől. — Nagyon csodálkozom magán, hogy

ilyen marhaságokkal foglalkozik. Nagyon-nagyon csodálkozom...

De a legjobban akkor csodálkozott, amikor két nap múlva Mr. Smith telefonon közölte, hogy páratlan gyümölcsösét több százezer seregély lepte meg az éjjel, és teljesen kopaszra zabálták a fákat...

Most pedig éppen az őrület határán állt, mert e pillanatban jelentette egy izgatott közeg, hogy a rendőrkutyák fellázadtak, és a környező erdőkbe távoztak, ahol az értékes vadállományt terelgetik titokzatos helyekre, titokzatos céllal.

A rendőrfőnök elsősorban lenyelt egy marék nyugtatót, majd átvillant az agyán, hogy mégiscsak a hentes szakmát kellett volna választania. A nyugtató azonban hatni kezdett, tehát elhessegette az idillikus ábrándokat.

— Mr. Bulldog! — üvöltötte, ahogy a torkán kifért. — Hol sütkérezik ilyenkor ez az alak? Azonnal küldjék ide Mr. Bulldogot!...

Mr. Bulldog régi ismerősünk, így hát róla csak annyit, hogy úgyszólván örökké vigyorgott, de ez a kedélyes arckifejezés csak az egészen kezdő bűnözőket tévesztette meg. Ezek aztán nem is vitték sokra...

Most őszinte aggodalommal lépett a szobába.

— Valami baj van, főnök?

— Gondoltam, szeretne bekapcsolódni a bűnüldözés munkájába — szólt fáradtan a főnök. — Ha már egyszer detektív...

— Lehet róla szó — mosolygott leereszkedően Mr. Bulldog. — Bár e pillanatban éppen egy fontos ügyön dolgozom.

— Ha nem veszi tolakodásnak... mit nevez maga fontos ügynek? Mert mi itt éppen mesékbe illő rejtélyekkel vesződünk. Mondja, hallott már valaha valamit a rendőrkutyákról?

— Öö... most hogy mondja, valami rémlik. Mintha az utóbbi időben kevésbé lennének megbízhatóak.

— Szeretem, hogy ilyen árnyaltan fogalmaz. De még jobban szeretném, ha mától kezdve ezzel az üggyel foglalkozna, maga bálvány!... A tyúkokkal, a seregélyekkel, a rendőrkutyákkal, meg a vadállománnyal. Ha nem tartja rangon alulinak, hogy bűnöző állatokkal bíbelődjék...!

— Csak sorjában, főnök! Éppen egy megtört úr van nálam. Valami rajzokat loptak el tőle négy hónappal ezelőtt. Nem akar megismerkedni vele?

— Nem! — hörögte a rendőrfőnök, de Mr. Bulldog már nyájasan kiszólt az ajtón:

— Fáradjon be, kedves pro-

fesszor úr. A főnök rendkívül kíváncsi az esetére . . .

Egy ideig csak a tudós halk szavú előadása hallatszott, mert Mr. Bulldog már ismerte az esetet, a rendőrfőnök pedig ismét a hentes szakmára gondolt. Ám hirtelen felkapta a fejét, mert a beszámoló váratlanul érdekes fordulatot vett.

— . . . szóval elkészültem a rajzokkal és a számításokkal. Az egész szerkezet leginkább egy bűvös sapkához hasonlított volna. Viselője agyának elektromos impulzusait annyira felerősíti, hogy a gondolatok, szándékok, vagy parancsok közvetlenül is átvihetők segítségével egy robot kibernetikus vezérlőrendszerébe. Semmi programozás, semmi vezeték, semmi fogantyú, semmi lyukkártya. Az ember elgondolja, amit el akar végezni, és a robot elvégzi. Hát nem óriási . . .?

— Ne szerénykedjék, drága professzor úr! — intette udvariasan a tudóst Mr. Bulldog. — Az ön találmánya nemcsak a robotokat képes vezérelni, hanem minden idegrendszert, amely fejletlenebb, mint az emberé. Jól mondom? . . .

— Pompásan! — hüledezett a tudós. — De hát . . . én ilyesmire nem is gondoltam. Én csak a kibernetikával foglalkozom.

— De hiszen akkor nyomon vagyunk! — vette át az irányítást a rendőrfőnök. — Ember! Ki tudott még erről a találmányról?

— Öö . . . senki. Az öcsémnek próbáltam egyszer elmagyarázni, de az elaludt közben. Tudniillik tájképfestőként járja a világot. A munkásságomból annyit ért, hogy néha ki tudom segíteni őt kisebb-nagyobb összegű készpénzzel.

— Akkor mégsem vagyunk nyomon — mondta kedvetlenül a főnök. — A rajzainak természetesen utánanézünk majd, de most megbocsásson . . .

— Van itt még valami, főnök! — vágott közbe ismét Mr. Bulldog, és egy hatalmas cirkuszi plakátot kezdett szétteregetni. — Hát nem érdekes? . . .

A rendőrfőnök megint ideges lett.

— Mondja, maga üres óráiban cirkuszi ügynök?

— A legkevésbé sem. De ma estére meghívnám önöket az előadásra. Mr. Wellington is fellép az idomított állataival. Hallottak már önök Mr. Wellingtonról? . . . Nem, ne kapkodják el a választ. Nem is hallhattak róla. Utánanéztem az ügynek. Alig néhány hónapja tűnt fel, és azóta sikert sikerre halmoz. Elképesztő dolgokra tudja rávenni az állatait . . .

Aznap este a rendőrség meglepően szép számmal képviseltette magát a cirkuszban. A pereces például őrmester volt, de a jegyszedők is tizedesi rangban szolgáltak. Mr. Wellingtonnak mindettől függetlenül óriási sikere volt. Már ahogy megjelent... Vad álarcot öltött, fején pompás, csákószerű fejfedő csillogott ezüstös fényben. És a produkció...! Egy kacsa bólogatással és fejrázással zeneszámokat ismert fel, egy serdületlen borjú kívánságra bármely szöveget leírt a homokba a patájával, és egy nyúl megkülönböztette a barna hajú gyerekeket a szőkéktől. Bekötött szemmel...!

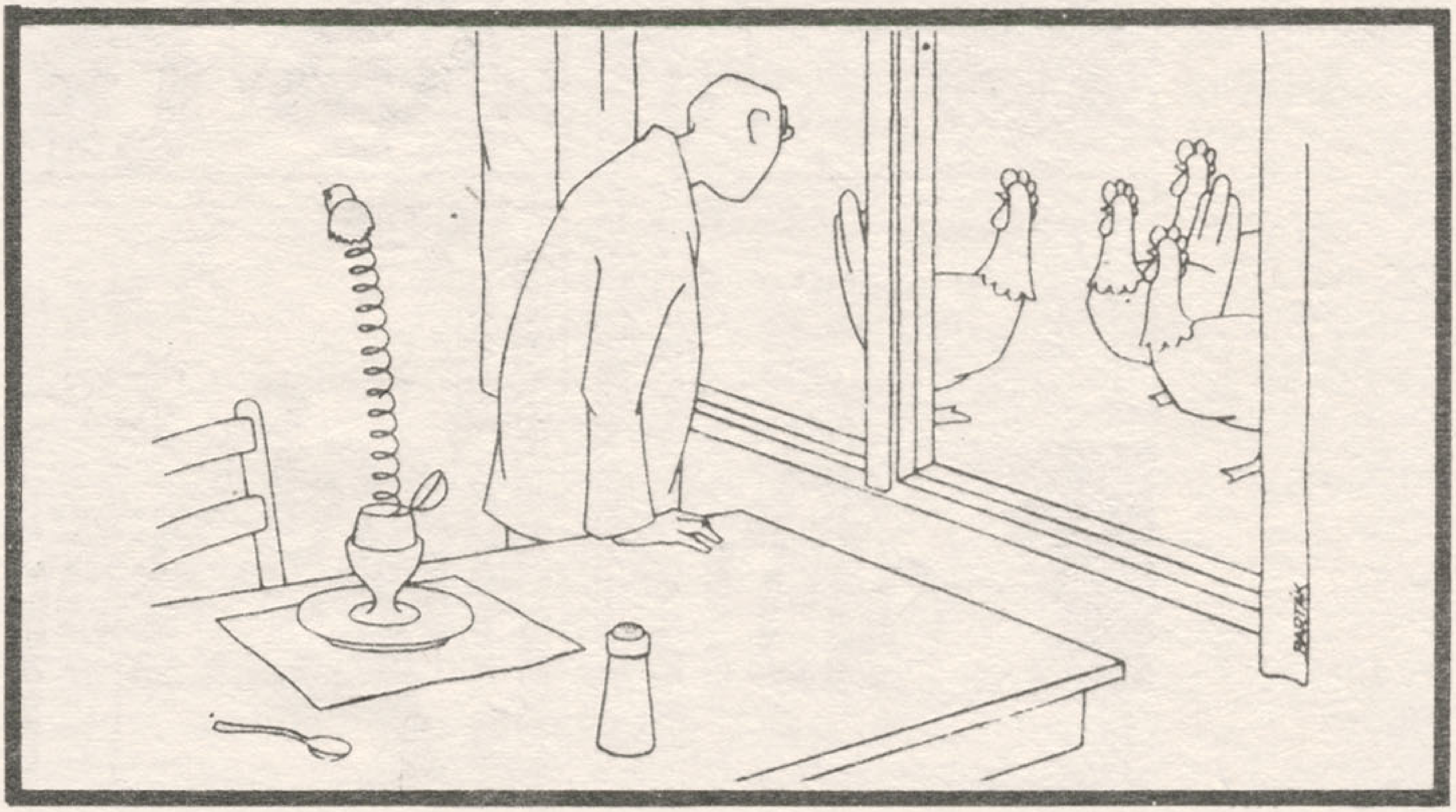
A professzor ettől függetlenül felismerte Mr. Wellingtont, ami testvérek között nem nagy szenzáció.

— Az öcskös... — suttogta rémülten. — Hát mégis ő volt!

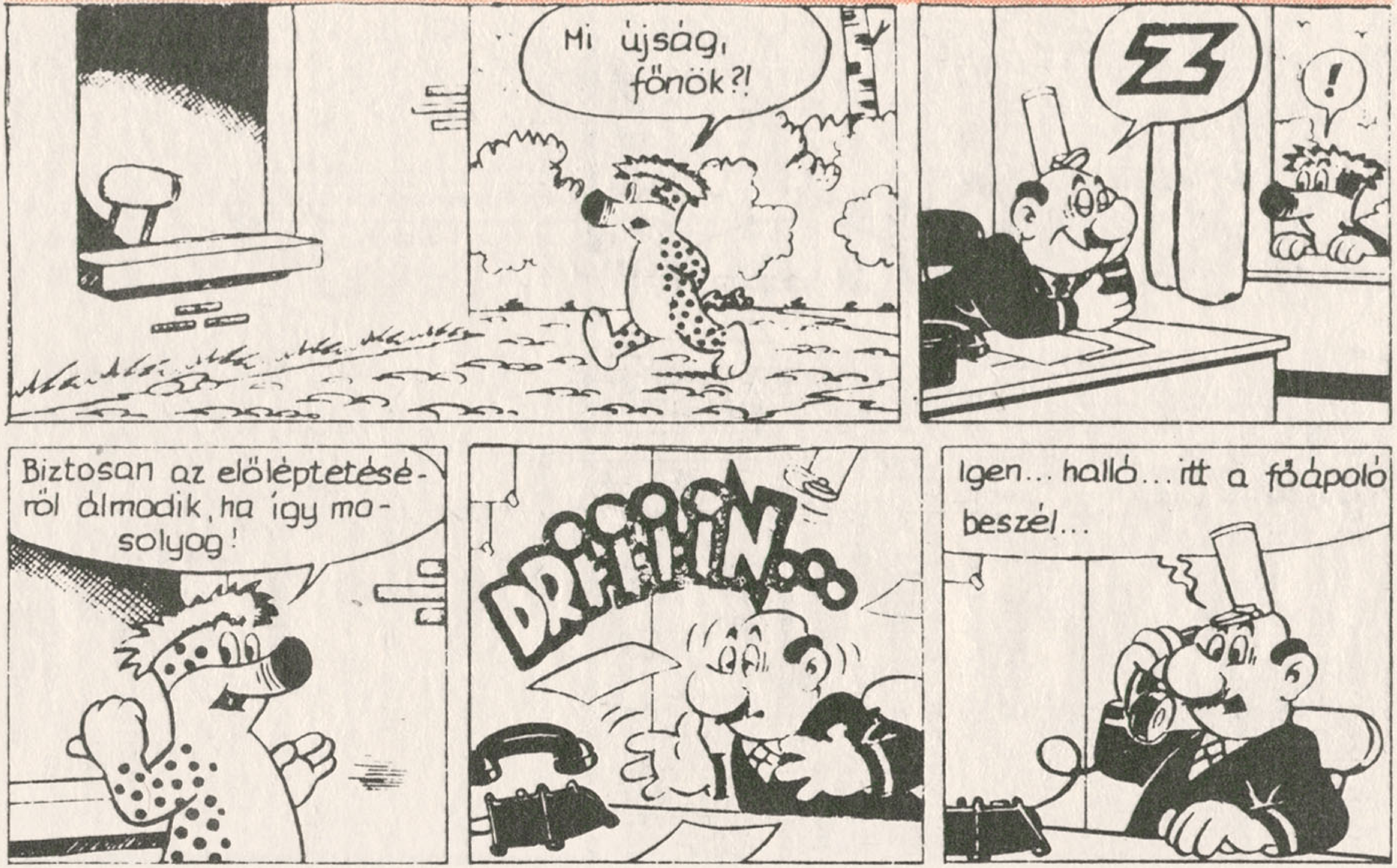
Mr. Wellington nem lépett fel többé. A gondolaterősítő szerkezet, a bűvös sapka visszakerült a tudós birtokába, a fondorlatosan elrabolt állatokat megtalálták, a rendőrkutyák ismét szolgálatba léptek, és Mr. Smith-t is kártalanították a világhírű idomár vagyonából. A tárgyaláson jelen volt a professzor is, akit csak egyetlen kérdés izgatott.

— Nem értem, öcsi... Ha nem lépsz fel, talán sohasem jönnek rá. Miért kellett bohóckodnod?

— A siker hiányzott a legjobban a pénzen kívül. Sajnos, nagyon rossz festő voltam...

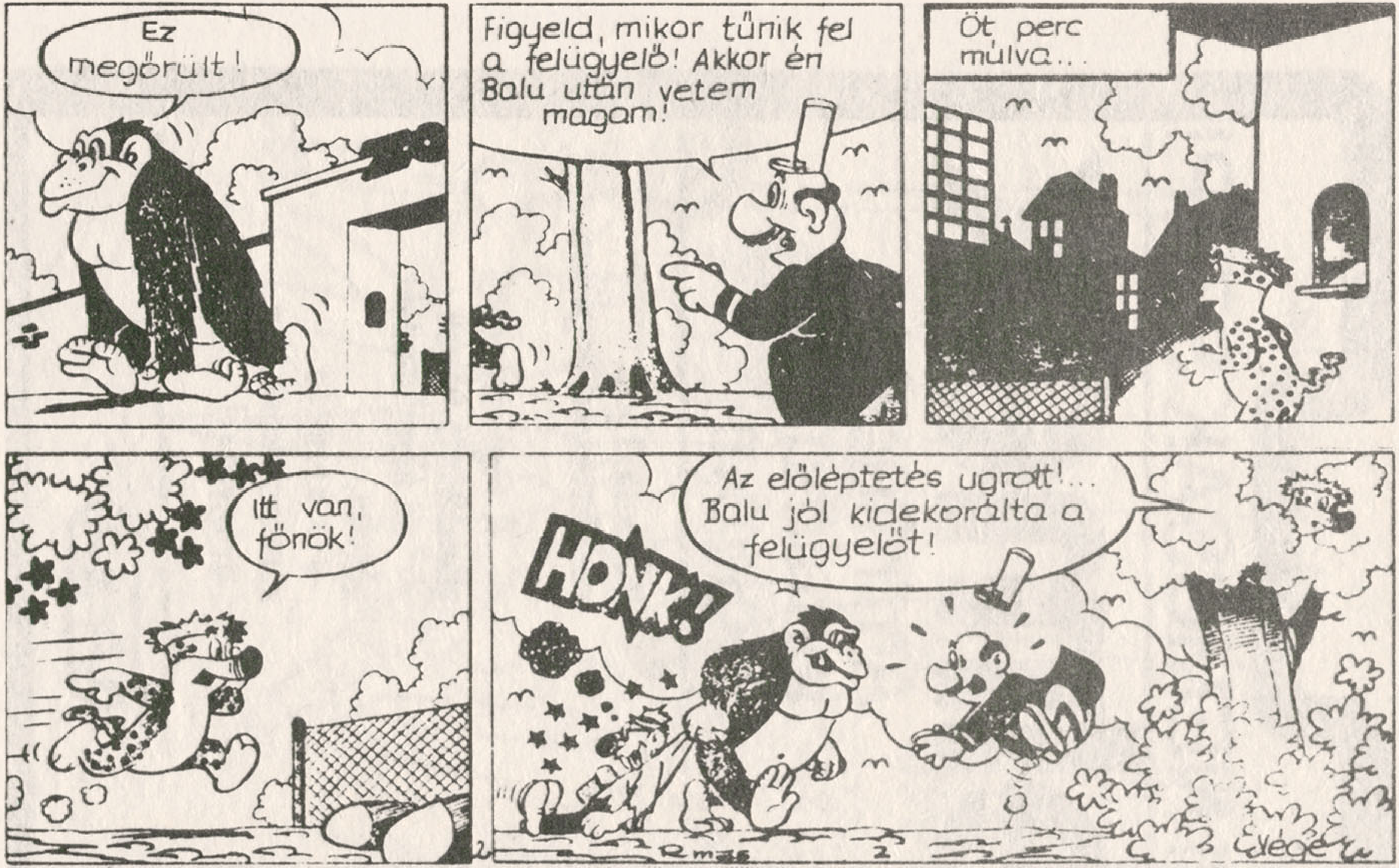

LEÓ

Mi újság, fönök?!
Z
!
Biztosan az elöléptetéséről álmodik, ha így mosolyog!
DRRR-I-I-IN...
Igen... halló... itt a főápoló beszél...

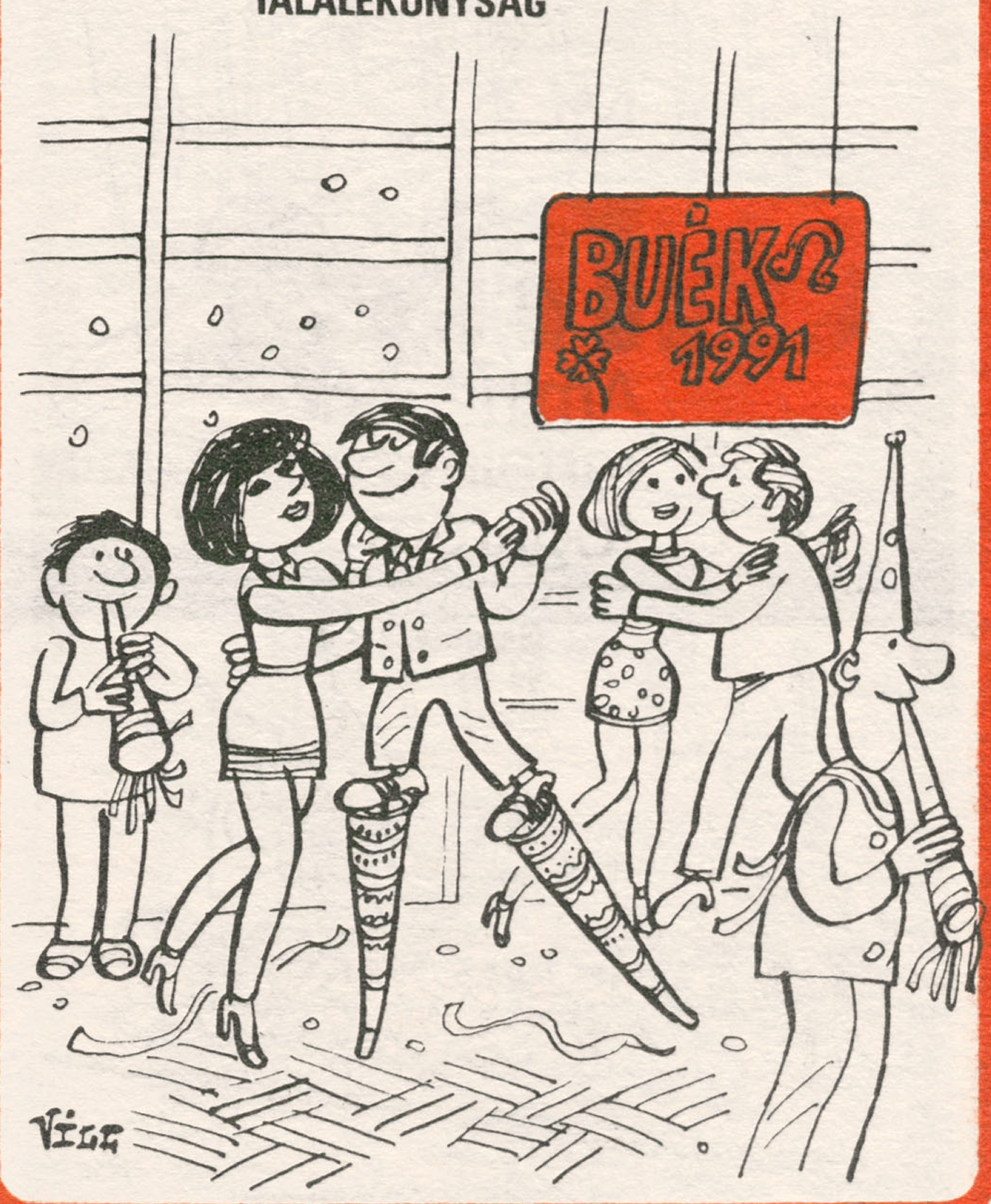

Negyed óra múlva?... Igen, uram... tartom szerencsémnek!...
LEÓ!
Igen, főnök!
Az állatkertek főfelügyelője érkezik néhány percen belül...
Igen, főnök!
Az előléptetésem szempontjából döntő találkozás lesz!
És mit tehetek én?
Nos... Szeretném, ha megszöknél!
Komolyan mondja?

Igen! Én utánad vetem magam... és a felügyelő szeme láttára foglak el nagy diadallal... Kénytelen lesz előléptetni!
Várjunk csak!... Engem nem túl nagy művészet elkapni...
Balu, az óriásgorilla elfogása sokkal hatásosabb lenne!
Leó, barátom, neked mindig zseniálisak az ötleteid!
HONK!
Sétálgass egy kicsit szépségem!

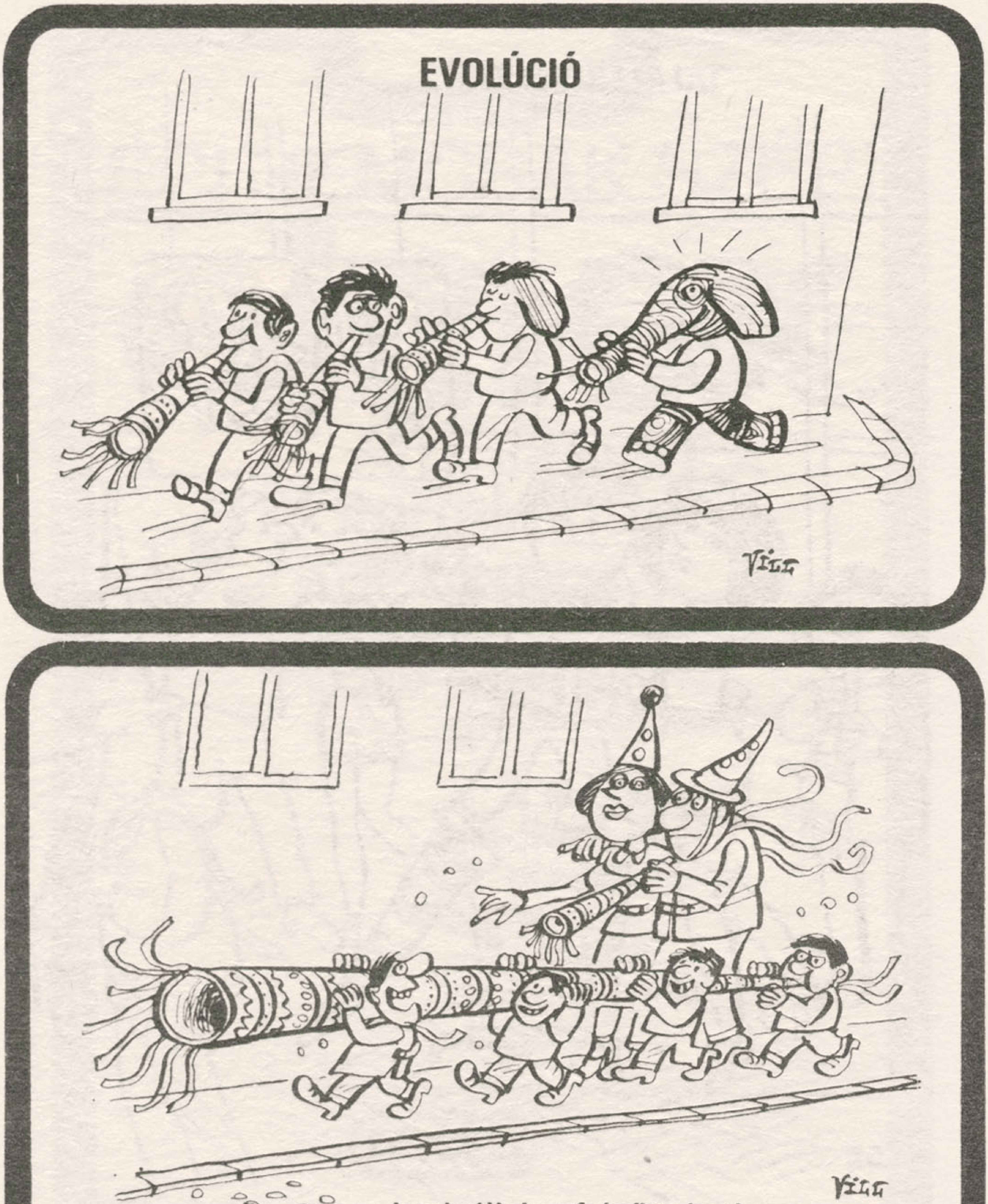

Ez megőrült!
Figyeld, mikor tűnik fel a felügyelő! Akkor én Balu után vetem magam!
Öt perc múlva...
Itt van, főnök!
HONK!
Az előléptetés ugrott!... Balu jól kidekorálta a felügyelőt!
Vége

ÉP! NEMCSAK SZÉP!
elmex
Aminfluorid
tartalmú
fogkrém
elmex
Aminfluorid
tartalmú
fogkrém
Naponta 3 × 3
védőhatás éri fogaidat!
— A fogzománc
ellenállását növeli,
— az ínygyulladást
gátolja,
— a kezdődő
zománckárosodást
„gyógyítja"!
CAOLA

TALÁLÉKONYSÁG

EVOLÚCIÓ

— Lepipáljuk a felnőtteket!

VÁLLALKOZÓ KEDV

KÉSŐ ÉJSZAKAI MŰSOR

Hahota 41.

Kiadja az Ifjúsági
Lap- és Könyvkiadó
Vállalat

Felelős kiadó:
Dr. Király G. István
igazgató
Felelős szerkesztő:
HORVÁTH MIHÁLY.
90—2585
Szikra Lapnyomda,
Budapest.
Felelős vezető:
Dr. Csöndes Zoltán
vezérigazgató.
* * *
Szerkesztők:
**CSER GÁBOR,
CZIFFERSZKY BÉLA.**
* * *
NANÁ! — HAHOTA
Budapest,
Jászai Mari tér 5.
1397
Megjelent 5,95 A/5 ív
terjedelemben.
ISSN 0230—1636

KÉSZÍTETTÉK:
Balogh Mária
Bán Attila
Czifferszky Béla
Czifferszky Béláné
Csehi János
Cser Gábor
Csuzi Zsuzsa
Dallos Jenő
Dargay Attila
Dénes Géza
Faragó György
Földes Vilmos
Galambos Szilveszter
Gerse László
Görög Júlia
Horváth Attila
Horváth Mihály
Kelemen István
Mező István
Molnár Viktor
Peterdi Pál
Rohrmann Katalin
Szalay Béla
Szitás György
Vág Ernő

ÁRA: 23 Ft

